Charles Sala

יינון געל יג'יני איארו על יג'יני

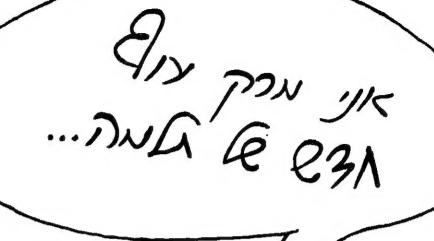
ייינור ודעונו: אלון אוועונול. וואו ובוואיוני הועון בינון מועול

א' בטבת, תשמ"ז 2.1.1987

חפשי את תבשילי האורז של כפרית

לאירות על רמה ולחנאה של בוש ניכור יפח עם תקפה. המביות עלית, גלולי וופלים השלושה טעמים נפלאים:

חדש מתלמה: מרק עוף או בשר, משובה, עשיר

in Intern

א' בטבת, תשמ"ז 2.1.1987

"1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

AGC, 110, 65.904

THE UNIVERSITY OF JORDAN THE

גרפיקה: נטע נדעושפן

תונתן גפן, ארורי תופשת הצגות, מתרומם מ"על הקרשים!/-וחוווו במתכונת חשבועית הרגילה, אכל טוב רגל אחת כפוים משתיים בחוץ. לתשומת לב הקוראים הדבים שגילו קוצר־רוח טלפוני בתקופת העדרו. גם הקטע שלו השבוע איננו מהסוג הרגיל. סיפור מהחיים. ליתר דיוק – החי על המת.

עורך: צבי לביא

עריכה: דניאלה בוקשטין

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

סרן גל ויסברג ז"ל היה בן 26 כשנפל געת מילוי תפקידו לפני חודשים ספורים. זמן לא רב קודם הוא חיבר צוואה. מעשה חריג לגבי צעיר בנילו. כמעט ילד. הוא נדחף אליו אחרי שחברו ליחידה נהרג, גם הוא בשעת משימה, וחש שמצפה לו גורל דומה. נראה שלא רצה לקשאיר חשבונות פתוחים. כמה דברי תודה שרצה לומר לאביו ואמו, הוא אומר כאן בפעם הראשונה וחאחרונה. ויש גם כעין צוואה פוליטית. גל חשב להיות ראש ממשלה. היתה לו דעה מוצקה לגבי אישיותו וכישוריו, ומעל לכל לגבי היושר האישי שלו. חבריו מספרים זאת ומעידים שהיושר המפליג הזה לא היה רק מילולי.

גל היה קורא־מעריץ של גפן. חבריו ידעו זאת וביקשו מגפן לפרסם את הצוואה. גפן, בשלחי חופשתו, ניסה להתחמק, אבל הם פשוט השאירו בידו את צרור הניירות והטתלקו. אחרי שקרא את הכתוב, שבר את שתיקתו וכתב. גם ציטט את הקטעים החשובים מהמסמך, וגם חושב בקול רם לאן הגענו כשהילדים שלנו כותבים צוואות לפני ההורים.

על דבר הצוואה וכוונת החברים לפרסמה שמעתי לראשונה לא מגפן אלא מני יעל תורן, גרפיקאית חדשה המשתתפת לאחרונה גם בעיצוב המוסף. יעל היחה חברתו הראשונה של גל לפני מספר שנים. השבוע נסגר המעגל כשעיצכה את הדברים שכתב לקראת מותו.

רובה־רחוקה של אותו ענין – הכתבה הפותחת. מיכל קפרא משוחחת עם אביה ודודה של הבצלת הבשוש שהתאבדת לפני כשנחיים אחרי אהבה נכזבת לסופר פנחס שרה. בימים אלח יצא לאור ספר השירים שהתכוונה לפרסם לפני שהחליטה לשים קץ לחייה. מיכל אומרת שאפשר לראות ב־132 שירי חבצלת מעין צוואה פיוטית שלה.

הסיפור של חבצלת הוא בן 16 שנה והחל להתגלגל כשפנחס שדה ("החיים כמשל") פירסם ספר ובו מבחר ממכתבי האהבה ששלחה אליו. מבחר מתוך אלף מכתבים. הספר חולל סנסציה בשעתו. וזבצלת חבשוש נטחנה ביו פרשנות שמיימית לרסיסי רבילות מכוערת שרק התריפו את מצוקתה הנפשית, עד שנדחפה אל מותה. ספר השירים שלה סוגר חשבון כמו בשלט־רחוק. היא ואהבתה מתגלים במלוא שיעור קומתם. ומיישרים את הדימוי המעוות שדבק בח. החיים כמשל וכשנינה.

בשער: אלון אבוטבול. שטח פרטי. עמ' 29-28. צילום: ראובן קסטרו.

לא ניתנת להריגה, אפילו בתותחים מאת מיכל קפרא

10 מרדכי יונה, תחנה מרכזית מאת בילי מוטקונה־לרמן

> 14 דב בסנדלים מאת יצחק בן־חורין

19 צוואה של ילד מאת יהונתן גפן

22 אי המטמון מאת עמוס לבב

28 אלון אבוטבול: שטח פרטי מאת נורית ברצקי

> 31 שיפודים מאת מאיר עוזיאל

33 טיול סופשבוע מאת נילי פרידלנדר 34 שטיח אדום למשיח

מאת טל שחף 37 לאכול בחוץ

מאת מאו"ל 48 מלך בתחתונים מאת יהודית חנוך

מאת יגאל לב

42 הורוטקופ 43 פנטהאוז

44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

"צוחק מי שצוחק ראשו

וכון, זה נהדר שזכינו בפרס הגדול, טיול לחו"ל. הצרה תיא שנה טיול זוגי...

אני ממש מתנעגעת לבית־הקפר. וכון שתו

הכדיחה הכי מצחיקה ששמעת בחיידו

חיום פיטרו אותי מהעבודה. מה שהכי מעליב - זה שהחליף אותי מחשב-כיס.

אותך כאילו היית עד עויין...

פעם הוא הירו נושא אותי בורועותיו אל המים. ואז חוא גילה את קסמי תגלישה...

חבצלת חבשוש סוגרת חשבון

לא ניתנת להריגה, אפילו בתותחים

אלף מכתבי אהבה היא כתבה לסופר פנחם שרה, וכשפירסם מבחר שלהם בספר לפני 13 שנה נגרם לה נזק נפשי. הרומן החד־צדדי נטחן בין פרשנות שמיימית לרכילות מכוערת. לפני שותיים התאבדה. בימים אלה יצא לאור סבר השירים שלה. נטיון למחוק כתם, ליישר דימוי מעוות. אביה ודורה מעחזרים איך נהרס עולמה של חבצלת חבשוש, איך .בתמימותה לא יכלה לשער שהאדם רע מנעוריו ומסוגל לרצוח וחיוכו על שפחיו. פנחם שדה לא קרא את הספר, לא רוצה להגיב.

מאת מיכל קפרא

חורש נובמבר 1984, עלתה חבצלת חכי שוש על גג ביתה שכרחוב יונה הנכיא בתל־אכיב וקפצה מטה. היה בוקר, את אחד לא ראה אותה עומרת שם על הגג. אף אחר לא שמע את חבטת הנפילה. למחרת הגיעה העתונות. מי שטרח לעלות על הגג ראה את הים, ובכהירות לא פחותה את העזובה שכחצר. אחריכך היתה הלוויה.

יומיים לפני־כן, ביום שישי, הלכה חבצלת לבקר את הרור יחיאל. היא כתבה שירים והרוד, שעטוק היה כתיעוד קורות משפחת חכשוש, ביקש לפרסם את שיריה. חבצלת הלכה הכיתה והכינה תיק עם מאות שירים. החורש, שנתיים לאתר התאכרותה, הוציא רודה לאור את ספר "שירת תבצלת". מאה שלושים ושניים שירים. מחיקת כתם.

בשנת 1973 יצא לאור ספר אחר, "התמסרות". עשרים ואחר מכתבי אהכה שכתכה חבצלת, או נערה כת עשרים ושלוש, לסופר פנחס שרה. את המבחר הזה שלף הנאהביהממוען מתוך אלף מכתבים שכתבה לו במשך סלוש שנים. אלף. המכחנים, שמעולם לא נוערו לפירסום, נעספו בכריכה קשה. עשרת־אלפים עותקים נחספו בתוך חודש אחד כלכד. כמעט כמו הבהלה לסוכארו, להכדיל. רגעים אינטימיים ואהבה נדידה של ילדה בת תשעיעשרה הפכי נושא לרכילות במספרות, וכאותה אינטנסיביות כקליקות ספרותיות. מי שרצה לקרוא כיצר הסופר פנחם שרה מצליף בחנורה כילדה כת תשעיעשרה פתח בעמוו שבעים ושש. עמור פופולארי.

כשהסקרנות דעכה, שכחו אותה. כולם. אחת עשרה שנה מאותר יותר קפצה מהנג. היום כבר אר־אפשר להשיג כחנויות את הספר "התמסרות". הספר החרט "שירת חבצלת" היה אמור לפצות אותה על הנוק הנפשי שגרם לה הספר ההוא. אכל היא כבר מתה. אהנה, הפעם, היא לא כדיוק הנושא המרכזי.

נזקים נפשיים, כנראה, מעניינים פחות ממכתכי אהבה. כמשך אחת עשרה שנה מאז "התמסרות", צללה חכצלת לתוך עולם של ברידות ודיכאון, שרק שכניה בכית החולים אפרכנאל יודעים את טעמו. מעולם לא חזרה לעצמה," אומר חיים חבשוש, אביה. האהבה הפטאלית לפנחס שרה, הטהורה כל כך, זו שגשאבה ויצאה החצה בעוצמה מרהימה, הפכה לאחר הרפסתה לועקת טרוף, לאחר פירטום הספר, מספר האב הירכה פנחס שדה להתקשר אליה. ייום אחד הוא התקשר. קראתי לחבצלת: היא רק שמעה את שמו, ומיר נשכנה על הריצפה שברה את מכשיר הטלפון והחלה לועוק" האב משתחם. באילו סיבלה מכת חשמל," מוסיף הדוד יחיאל, התרינות שבון לא יכלת

מנחט שדה (מימין) משוריה שהתפרסמו "שירי רובצלת")

חבצלת תבשוש ואחד בימים אלחו "עשו מעשה זמרי ודרשו שבר כפנחק". (גם שני השירים חנוספים חמופיעים בכתבה תם מתוך הקפר

ָּהָיִתִּי רוֹצֶה ֹלְחַזֹר אֲלֵיף. הָאֵמנְתִּי שָׁאַתָּה לֹא בָּאֲמֶת נִפְּרָד מְמֶּנִי, שֶׁאַתָּה רַק מְעָנִישׁ אוֹתִי וּמְחַנֵּךְ. כּוֹכָבִי הַפָּּרֵא, לף לא די עדין.

אַתָּה קַשָּׁה כָּמוֹ אַלֹהִים.

ָיָמִים אָנִי שָּׁכַחָתִי אוֹתְדְּ בָּאֲמֶת, בָּאֲמֶת שֶׁלֹא הָיִיתִי רוּצָה.

ואיד אָמֶרָהָ פַּעַם בְּשְׁבִיל מָה לִיז בְּשָׁבִיל מָה לָשֵּׁאת אָת יִפוּרֵי הַבְּיַחָד שֶׁלְנוּ.

בוא עַכְשָׁו לְעֲשׁוֹת אָתִי יַלְדִים.

קרושת אישיותה. סופרים, כנראה, מרגישים חרות כצלת נולדה בתל־אבים ב־30 כמרס בלתי מוגבלת ללוש את המלה "קרושה" כרצונם. אכל ו 1950. באחד המכתבים לפנחס שדה כתבה להורים ששה יותר לשכוח את הצר האנושי, את הכאב. בשפתה שאינה מייחסת חשיבות לסימני זה, שאין לו דבר וחצי דכר עם נגוהות והילות

קרושות. מאמרים מלוטשים חיטב לא בוגעים בפרטים הוה הוא מקום בלתי אפשרי בשביל אישיות קרושה, 'תימני בן שמונים עטור זקן לבן ועיניים שמקרינות שאריאפשר לה עוד להתקיים בו והואיל והקדוש אינו תום, לקח יום אחר את בתו אל רופא עצבים מפורסם הוא קורא לקראת שבת נו אני חבצלת השרון שושנת יכול להיות אחר ממה שחוא, הרי שהוא משלם בהמו ברמת גון פתאום, הוא מספר, הגיע פגחס שרה הם הלבו לצה וריברו. לאחר שולר התמושטה .שלא מפק אם הכצלה עלתה על הנג למות על יקירוש הרעוד אומר האנ. חבצלה החלה לועוק להשתולל. לככות, לצרות הגיעו אנשים והעבירו אותה שלהם בשר מבשרם צובות מבובה שלוש קומות בגלל לכית החולים האב עמר בצד חמר אונים. מומה

שנה לאחר מותה פירסם פנחס שרה מאמר. תחת

הכותרת "חבצלת הקרושה" הוא וומביר בין היתר את

מהות קרושתה של הכצלת: נוכאן אני מגיע לאחר

הסימנים המובהקים ביותר של האישיות הקרושה,

ראולי המוחלט שבהם: המיתה על קירוש־השם מיתה

חשם". גם את אכא ואמא קצת קשה לשכנע שהילדה

שלי חשב שאני פרחית ויפה ושכתית זה בטח הית בגלל השתר והיותי לבנה וכלילות ששי בכית הכנסת העמקים / כשושנה כין החוחים כן רעייתי בין הכנות ועוד נאמר כתפוח בין עצי היעד כן דורי בין הכנים

הפיסוק: "אני נולדתי ביופי בשעה יפה

בכוקר בשתיים כאכיב אמא שלי רצמה לקרוא לי רחל

על שמה של רחל אמנו שאותה היא אוהבת אכל אכא

/ וככה בסוף או בהתחלה קראו לי (המשך בעמוד הבא)

(המשך מהעמוד הקודם)

המשפחה במכחר. בארץ המשיכו בני המשפחה לעסוק כסחר תכלינים וקפה. משפחה אמירה. חבצלת היתה בתיזקונים במשפחה כת שבעה ילדים. בשנת 1956, לפני מכצע "קרש", נהרג אחיה הבכור שמעון, חבר קיבוץ תל'קציר, בגזרת כיסוסים שעל גכול רצועת עוה. האם לא הצליחה מעולם להתאושש מגפילת בנה. בספר כו תעד הדוד יחיאל את קורות המשפחה מובאים שיריו של שמעת. בשיר "פירורים" הוא מבים כציפור / שיררה על אוהלו, ואומר: "אך איך אדאה גם אני ורוכה קשתי בירי, על גבי המחגור / ולמי אתן חצי . לא צפור...? הן חיל־עבד אני, לא צפור...?

שרון הכתיבה של חכצלת כלט כבר בזמן לימודיה כביתיהספר היסודי הדתי לכנות שברחוב שלמה־המלך. לאחר שנתיים בתיכון מאסה כשיגרה והחליטה לנטוש את הלימודים, כרי לחיות בקיכוץ משמר העמק, לצד אחיה ציון, אשתו כרנדה וכניהם התאומים. "חבצלת רצתה תמיד לשבור מסגרות," אומר הדוד יחיאל, עימו היתה בקשרים הדוקים. "באופייה ובתפישת עולמה היתה מבוגרת מכפי גילה. כל הזמן היתה בה ביקורת (צילום: דפנה קצור) על הקיים. בקבוץ, לדעתי, חיפשה משהו שלא מצאה שם. זה היה חלק ממרידתה בקיים כשחזרה משם אמרה מאשר היום. אהבתי להתכונן בכל רכר עמוקות לי, לא מצאתי. אמרתי לה, אל תתייאשי. היא כנראה וארוכות. דיברתי לעצמי. האמנתי שההורים שלי הם לה כאשה – ההרדיות שבאהבה. היא נותנת ומקבלת,

שנים אחר־כך הנציחה כמלים את מה שנשאר מהקיבוץ: חום המגע עם כיצי התרנגולות שכלול. חבל שאני לא גרה לברי באיזה מקום בכפר במושב... לענור במשק כמו שרציתי פעם ועדיין אני מקווה ברמת־גן. לאחר חצי שנה עזכה את הלימודים ועסקה שיבוא יום ואגור בכפר ואעבוד (.) התרנגולות יטילו בעבודות מודמנות: זבנית, רוחצת כלים, וחדרנית כיצים חמימות ונעימות למגע ביריים (.) כשאת הולכת ללול כמו בקבוץ ולוקחת מהתרנגולות ביצה אחר כמשל" של פנחס שרה. בנבולות הרקים של אישיותה ביצה שם צריך היה למהר תמיד (.) התרנגולים חרג לו הספר בקלות מרונה ממעמר של יצירה וגלש והתרנגולות היו כאלה מפחירים אבל צריך היה לעכוד להתגלות אלוהית – אם להשתמש במונחים האהוכים מהר לקחת את הביצים לכלי הזה

שבתוכו שמנו אותן ו.ו הן היו חמימות ונעימות למנע וו) וגם במטעים עברתי ובכרם התאהבתי פעם בבחור שוודי וקטפנו פירות כל פעם." לאחר תשעה חַיִּים בְּסִימֵן מַפָּח וּמְפֹּלֶת, חורשים עזכה את הקיבוץ ועכרה להתגורר באילת בקרבת אחותה אישיות מתפוררת, הנשואה איילת שמאי. אחרי חצי שנה באילת חזרה לתל אביב, כמעט בת מעשה של הרס עצמי, תשעיעשרה נערה מתלבטת, שמחפשת שׁבֶּל כָּךְ הִישֵב חָבְרוּ לוֹ אָחַרִים. משמעוות לא רק בשיחות סלון

בראיון עיתונאי מספרת אחות ושקסמו לה, ומצר שני החיים שלה בחליאניב, המרירה נמסורת, הנחירה בהיים חופשיים. היא לא הצליחה לנשר אני לא שונאת. כין שני העולמות." כשפת חכצלת זה נשמע כך: -הייתי פעם בחגים יוצקת

מים על הידיים של סכתי דורים שלי והורי. עכשיו על הסופר. חכצלת התקשרה לשרה. הסופר חשב שהיא ככר אין שיטה כזאת, אבל אם היו הולכים ככה או - מישהי אחרת והומינה לביתו. היא הגיעה אליו בגיל חמישים גם הילדים שלי היו כאים לי ככה ווה דברים שהוא בעצמו יטל לקחת. כשהייתי קטנה הוא היה בא מהעבורה, או אני ואחותי היינו מביאות את נעלי הנית ושמות לו כל אחת על,רגל אחת, הוא היה נחמר. ואמי, תאר לך נהיא כותכת כמכתבה לפנחם שרה), היא יותר נמוכה ממני בראש אחד. כשאני מחבקת אותה הראש שלה על החוה שלי כאן.

בות כשאני רואה את עצמי לפעמים בראי אני, אשה קטנה, מעקמת לפנים שלי נראי את האף. למה את כואת מפשה ומכוערת. לא היה מתאים לי להיות תופרת או עקרת בית כאחר השיכוגים בעכו או ברמלה: בערכ באים אורחים ומשחקים קלפים ואני מגישה קמה ומחייכת בטמטום נשי מדברים על מוליסיקה על מכוניות, מלחמה, אנשים. אני מחייכת על "החמסרות" - קובץ מכחבי האהבה ששלחה לו. היא מאמינה שיש כאן שליתות.". בהכנח נשית, זאת אומרת בטמטום נשי רגיל. לא באותה רשימה מאירה יעל דיין נקודה ששרה עצמו

יחיאל וחיים חבשוש, הרוד והאב: "למה לקחת את זה דרך התחתונים והישבןז"

נשמיים, שמסביב יש מלאכים רק שלא רואים אותם. אהבתי להתחפש ולהציג ולרקור והייתי נקייה מאוד וארישה."

חבצלת החלה ללמור ררמה כ"כית צכי" במלון קטן. באותה תקופה קראה את הספר "החיים

ובכרם התאהבתי פעם בבחור שוודי טיפש אחד מצחיק גבוה וזורק עלינו לְכָתֹּב מֵחָדָשׁ אֶת הַפֵּפֶּר שֶׁלֹּא בָּתַבְתִּי וְלֹא אֶחְיָה, ענכים מהשורה שלו וצוחק... היו ימים לְחִיוֹת עוֹד, כָּל כָּךְ הַרְבֵּה, אַחָרֵי לְמְרוֹת.

לְכָּתֹב מַחָדָשׁ מַשֶּׁהוּ שֶׁשְּלְקַל, פסיכאטרית שטיפלה בה: "במעמקי אָמָא רְאִי מַה נְּעֲשֶׁה בְּשִׁירְיּ,

פנחס שרה לא היתה אהכה לתת לה. הבעיה שעמרה לנגד עיני, האם תוכל הילרה הואת שנים ידבר על עוצמת התכטאותה, אבל ששימשה כמכשיר לכותות דמוניים – לעמוד ולסבול אף לא פעם אחת על אהכתה. ב־1973 את כל מה שיבוא לאחר פרסום הספרז והתשוכה: הכוחות הפועלים כה גרולים ממנה והם שיחוקו אותה. בטרר בכחה... כשהייתי קטנה חייחי יותר הניונית מעריף להתעלם ממנה: מוכצלת חיה את אהבתה

מנחס שרה טעה. לא היו לה כוחות השאלה אם

(למשך בעמוד 11)

לבה היו שני עולמות. מצר אחר, האירי אותו בּלְבֵד אָנִי חַיֶּבֶת. השורשים העמוקים שינקה מבית אבא כְּשִׁשִּׁירִי אוֹתוֹ בִּלְבַד אָנִי חַיֶּבֶת.

מפוחרת, משותקת מגודש ההערצה שחשה. ההערצה בינהגו ואבי עכשיו, אם הוא מכקש או אני מביאה לו ... הפכה לאהבה אונססיבית. אהכה שלא יודעת בושה, טוטאלית. אין גבולות, אין נורמות, אין בימוסים, אין ספקות. אני לא כועמת או נפגעת, יותר נכון אני לא מרגישה שזה ממש נורא לי שלא רצית אותי. כי אני מבינה שיעכרו אולי שגים עד שאוכל, ואני מקווה שאוכל, לתת, להיות סוכה, להיות האויה ומתמסרת לארם כמוך. שאתה טוב מאור."

ובעיקר כותכת אותה - כשחסרה לי, כקוראה, ואולי מתבטלת ומתמסרת, כשההרגשה לאורך כל האירועים והביטויים היא זו של תריצרריות. המכותב מקבל, מתפעל מעוצמת הרגש והביטוי, נותן בעצם הוויתו, מנצל אולי, אך האם גם הוא אוהביו ואם לא, האין זה מחייב את הקורא למבט שונה על המכתבים שלפניוז" היא כל־כך רצתה לעשות לו ילד. בואני מבקשת להיות הרה ללדת ושיהיה לי בן ממישהו שירצה לתת לי ילד. מישהו שאהכתי אותו. מישהו ששוכב איתי טוב שיביא לי ילד. שיאמין לי בדברים שאני לא גרולה ומושלמת אבל אני האשה שלו... אם דברים שנתת לי הם כמו זרע אני אשתך האמיתית כי ילרתי לך לפעמים. אני הושבת שילדתי לך אלף." על שולחנו של פנחם שדה הלכו והצטברו מאות מכתבים, והוא ביקש את רשותה להוציאם לאור. חבצלת היססה. לאתר פירסום הספר היא מסבירה כיצר שכנע אותה: "פנחס שכנע אותי שהמכתבים האלו הם החיים עצמם. שבפירסומם כרשות הרכים אני יולרת "לעצם את פרי אהבתנו. הופכת את מה שהיה כינינו למשהו רוחני, לאוצרו של העם כולו". כמקום אחר אמרה: "פנחם צנוע. הוא אומר (המכתבים) רק מאמר שפירסם לפני שנה בכתב־העת הספרותי "אפיריון" הוא מסביר את ן המחשבה שמאתורי הפרסופו "המחשבה היתח להעניק למציאות זו שמסבינ, לקהילה זו מוכת השרים והמזיקים, רבר של יופי, של טוהר של חיים. כאשר החלו להגיע אלי, והיח זה לפני כתמש־עשרה שנה, קראתים בתחילה כפי שקראתי מכתבים רבים אחרים שהגיעוני, וברעתי לא עלה כי אי־פעם תשווף אותם עין זולתי. ואולם לאט לאט נפקחו עיני לראות כי מה שרשום על דשים אלה מה שנרשם כאותן שעות לילה או שעות אחרות, מה שנרשם בטערת הנפש, בקרחתנות, ככאב, כמתיקות, בחוכמת מעמקים, בטהרה, אינו איזה שיג ושיח פרטי אלא יצירה רוחנית גרולה, הביטוי היחווי ביותר של נפש אשה צעירה שנתקלתי בו מעודי. או הבינותי כי לא כידי הוא לגנוז זאת כמגרתי, כשם שלא הייתי רשאי לגנוז כמגרתי כתכייר אבוד של שירי שוברט." אבל אלו לא היו שירי שוכרט. היו אלה מכתבים אישיים שנוערו לעורר את אהבתו. שדה היה מודע למירת ההרסנות שעלול הפרסום לגרום לחכצלת: ימים אחרים לאחר הפרסום, אמר בראיון: "למרות ההיסוטים המקובלים צריכים טקסטים אלה לראות אור משום שיש ככך חשיבות חיונית ומטהרת לבני האדם.

4.00

היום בעל אימפריה כלכלית של מאות וציליוגי דולר. לא סתם עוד קבלן או סוחר. תמון עסקי שולח זרועות, יוזם ומפעיל חברות בנין, בתי־מלון, תעשיית עץ באפריקה. ירושלמי גזעי שעושה עסקים גם עם הרוסים. עכשיו פורש כופיים על הגולם של התחנה המרכזית הבלתי גמורה בחל־אביב. כל מה שדרוש לה זה. עוד מיכישיכת חמצן". תוך שנחיים מקווה לעורר אותה לחיים.

Biacaid 10

מרדכי יונה, לפני שלושים שנה פועל בנין, דרוש גם פרטנר טוב היום בעל אימטריה כלכלית של מאות מיליזני דולר. לא סתם עוד קבלן או סוחר.

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילומים: שי זכאי

בתליאבים, העלה את מרדכי יונה לכות־
בתליאבים, העלה את מרדכי יונה לכות־
רות. שני השותפים שלו, המיליונר הבריטי
זלמן מרגוליס, והקבלן הירושלמי מתתיהו
לימשיץ, הסתכטו ביניהם ופרשה יונה, גט
הוא ירושלמי, נשאר בודד במערכה. גרף
את התחנח כולה אליו, על כתפיו. העמידות שלו
מעוררת סקרנות. יונה מתפתל. לא רוצה ראיונות.
רוצה שיעובו אותו כשקט. שלא יתטטו, שלא ישאלו
יותר מרי שאלות. עיסוק במלים וכחבות בתקשורת הם
בשבילו סוג של מלכודת.

בשבילו טע של מלכורת.
הפגישה ביגינו האריהצהרים, כמעט סוף היום,
לא מתוכנות מצירו. והוא אדם שלא אוהב הפתעות.
עשר אצבעות מטפלות בקשר של העניבה. מדרכי יונה
מויז אותה לכל כיוון אפשרי. העניבה לוחצת, אולי
ככך לחצה מהכוקר. הלקט סוגר עליו, הוא משחרר
קצת את הצווארון, לא מרשה לעצמו להחיר את
העניבה. שומע שאלה ושותק. מתוך השקט אפשר
לשמוע את ההתלבטות שעוברת לו בראש. חושב
ארצע פעמים על כל משפט, בורר את המלים, מסתכל
מבער לחלון, זו על הכיסא, נאנת, מחייך, מתחיל
לרבר, נעצר שוב הנקודה ממנה הוא יוצא לשיתה היא
לרבר, נעצר שוב הנקודה ממנה הוא יוצא לשיתה היא

בתיחכום מעודן, אריב.

יונה אימץ אורח חשיבה והתנהגות שגורסים

כיצועים שקסים וקונקרטיים. מכסימום עשייה,

מינימום ריבורים. הביצועים של יונה מרדכי מסתכמים

בפרוייקטים כלכליים כברים. כשחייה שקטה, בלי

לעשות גלים, הוא שולח זרועות תמגון לכל מיני

כיוונים: בנייה לתעשיה ולמגורים, תעשיית עץ,

מיליוני דולר עוך הנכסים הממשיים כמאה וחמישים

מיליוני דולר ערך הנכסים הממשיים כמאה וחמישים

מיליוני דולר לא כולל את התחנה המרכזית בתל-אכיב

מיליון דולר לא כולל את התחנה המרכזית בתל-אכיב

מיליון דולר לא כולל את התחנה המרכזית בתל-אכיב

מיליון דולר לא כולל את התחנה מוכים שמאי

מינים גם מפעל עץ בליברית, מרוייםם כלכלי

עצום, עם מחוור שנתי של עשרים מיליון דולר כייכיון

עצום, עם מחוור שנתי של עשרים מיליון דולר כייכיון

לשבע שנים. סיכום סטיפי המושנה ינלה בכעלותו

לשבע שגים, סיכום סעיפי המישנה יגלה בכעלותו עשרים ואחת תכרות בשטח נראות לעין שתי מברות טרכויות: (תמשך באמוד רובא)

1 3 W

(המשך מהעמוד הקודם) "חפציבה", על שם אישתו, הפועלת בירושלים (הפרוייקט האחרון הוא המרכז הענקי ככניסה לירושלים הכולל משרדים, בתד עסק, ומסוף הנוסעים של "אליעל"ו: ו"מילרו" - חברת בנין למגורים,

שמניותיה נסחרות בכורסה הישראלית אשר בונה משני צירי הקו הירוק, כולל קוטג'ים וקניון בכפר־סבא, ודירות חנים דקות מורחה משם. ההתפרסות המלונאית כוללת את מלון "בלויביי" בנתניה ומלון חדש שנכנה בירושלים. הפסקה. מררכי יונה לוקח נשימה ארוכה, הוא כו ארבעים ושבע. ההתחלה, כיאה לכל סיפור דרמטי, מזכירה סיפורי אגדות על בני עניים שנהפכו לנסיכים. אכא שלו, אינסטלטור, עלה לירושלים לפני שבעים

שנה מאפגניסטן, וחי כה עד היום. יונה הוא הכן הבכור בין תשעה אחים ואחיות. ירושלים היא הבסים שלו. למד כתלמוד תורה כשכונת הכוכרים במשך שמונה שנים. בגיל חמש־עשרה התחיל לעבוד בכניין. תמונה שהוא זוכר: כית שנכנה כרחוכ עונריה שכשכונת כרם־אברהם, כשולי מאהישערים. יום עכודה רגיל. כחמש אחר־הצהרים מגיעה משאית עם שבע־מאות רעפים. יונה, כבר בדרך הביתה, עושה תפנית חרה, מסתובב, מרים לבדו שבעימאות רעפים לגג של הקומה הרביעית מתוך חשש שיגנכו אותם. סיפור עם ריה חוק של ויעה.

נת שישים ושתיים. מרדכי כן עשרים־וארבע. הקרקעות היו להיט. הבורסה רחשה בקפה "תפארת" בתל־אכיכ, כרוטשילד פינת אלנכי. הוא נסע לשם מירושלים כוקר כוקר באוטוכוס, ישב בצד ולמד סוגיות בעניני מקרקעין. עם הטיפים שקלט בכית־הקפה, נסע לכפרים ערכיים כגליל וקנה ישר מהמקור. מכיוון שהפלאחים לא מכרו ישירות ליהורים, הוא לקח לו סוכן דרוזי מדלית-אל-כרמל. הסוכן היה פוגש את הפלאחים כל יום לפני חמש ככוקר, לפני שיצאו לעבורה כשרות. כשיטה הואת של מארכי־שחר קנה למרדכי יונה אלפי דונמים. יונה מכר אותם אחריכך ועשת כסף קל. בשנת שישים ושש רכש קרקעות בסכומים אפסיים בשכונת תלפיות, על הגכול. אנשים מסביב לעגו. הוא שתק. אחרי מלחמת ששת הימים, כשנעלם הגבול, קפץ ערך הקרקעות פי מאה בתוך פחות משנה. זה היה הבסים הכספי עליו הקים את 'חפציכה" בשנת שישים ושמונה, וממנו נסק.

מרדכי יונה יצחק צחוק גדול אם ישמע בהקשר שלו את המלים מזל או מקריות. הוא מאמין שמאפיינות אותו מלים אחרות כמו אתגר, יוזמה, פריצה, תיכנון, דבקות, התמדה. הפרוייקט הליכרי הוא מודל טוב ומרוייק לאורה־חשיבה וכיצוע שמבוסטים על התכונות האלה. ב־1970 הקים איל הנפט פול גטי כליבריה תעשיית עץ גולמי ארירה, בהשקעה של למעלה ממיליון רולר. המפעל העסיק כאלף מספחות והרווח הסגתי הגיע לחמישה מיליון דולר. כעבור עשר שנים מכר גטי את המפעל לממשלת ליכריה. היא ניהלה אותו עד לפני כלוס שנים והצליתה להפוך את הרווחים להפסר של כסלושים מיליון דולר. המפעל הכושל הוצע למכירה. התחרו עליו שכעים ושמונה חברות מכל רחבי העולם. מרדכי יונה היה אחד המתחרים. הוא הכין שעורי בית, הגיש הצעה, וזכה. היום, מקוטלג הפרויקט הליברי כסיפור הצלחה. מספק ארבעים אחוז מצריכת העץ הגולמית של צרפת וחמישה אחוו מצריכתה של כרית המועצות. הישראלים הותמים על עיסקות עם הרוסים על כוסית וורקה, על סיפונן של אוניות רוסיות, תחת השלט התמים "יונה אינטרנשיונל" שלא מזכיר את המוצא הכחול־לכן. פרט קטן: עד לפני שלוש שנים יונה מרדכי לא הבין כלום בעץ.

מרדכי יונה קם מהכיסא וניגש לכוננית הספרים. המשרר שלו בכנין "חפציבה" הסמוך לתחנה המרכזית סל ירושלים, לא מהודר, אפילו קצת מוזנח. על הקיר סתי תמונות. מדרכי יוגה עם פנחם ספיר, ומררכי יונה עם אריק שרון. השיוך הפוליטי לא מעניין אותו. כל ברנון, מנכ"ל פרוייקט התחנה המרכוית של תליאביב. ארם, אפילו שר, מעניין מבחינתו רק אם הוא יכול או הצוות עובר כאופן הבא: למשרד שלו מתנקוים כל יום לא יכול להזיו פרוייקט. לא במקרה לא היה בין רעיונות והצעות להשקעה בפרוייקטים שונים בארץ הקבלנים שמיהרו להסתער על יהורה ושומרון, והסיבה ובעולם. הצוות מגיב ויונה בותן את התגובות ונרלק או איננה פוליטית. שכשורמו אליו ההצעות הוא ברק לא נדלק על הרעיון. הצוות מורכב מאגשי כספים

כמוהו יכולים ליבול בבח. אבילו עם שניים וחצי דולר. מתורגמת אצלו למטרה ברורה, מתוכגנת היטכ, עם שוליים צרים של הפתעה. הפרוייקט הליברי הוא לא רק טוב. יונה מרכר גם על פריצת דרך. פריצה מכמה

ממשלה בכיר. הוא צחק ואמר: אלו כולם שותפים

שעובדים על הקליינטים. הלקח שלמד יונה: גם זהירים

כיוונים, גם שלו וגם של המדינה. כחודש שעבר נערך בירושלים סמינר של הבנק העולמי. בדו"ח הכנס שמור ל"יונה אינטרנשיונל" מקום נכבד. מרדכי יונה הוא הישראלי הראשון שפרץ את מחסום הבנק בקנה־מירה גדול. הכנק העולמי השתתף במימון הפרוייקט הליברי (תחת הכותרת: סיוע למרינה מתפתחתו כהלוואה של 8.5 מיליון דולר, בתנאים נותים. הפרוייקט כולו עלה פי שלושה – כעשרים וששה מיליון דולר. שני השלישים הנותרים של ההשקעה היו על חשבונו של מרוכי יונה. הסמינר בירושלים נערך בעקנות שיתוף הפעולה של הבנק העולמי עם מדרכי יונה. הפרוייקט הליברי הוצג על־ידם כרוגמא לחשיכה וביצוע כלכליים נכונים. הממשלה תופסת טרמפ על הפרויקט הזה כאילו היה הצלחה ממלכתית. זה בסרר מצירו, הוא אומר. לדעתו צריך לתח להשקיע בחוץ לכל איש עסקים ישראלי שרוצה ככך. לפרוייקט הליברי הוא מקריש היום, כשהכל זורם חלק, לא יותר מעשר דקות ביום. הראש שלו כבר כיעד הבא. כימים אלה הוא כמשא־ומתן על רכישת מפעל עץ כושל בצפון הארץ.

אימפריה העסקית שלו, מרדכי יונה לא כורד בפיסגה. יש לו צוות מותות שמלווה אותו ככר חמשיעשרה שנה. מדובר כחמישה אנשים שהוא מעריף לא לחשוף את זהותם. כחוץ הם נקראים "האנשים של יונה". אפשר לשער שכצוות הזה סימנים עם הידיים. יונה ניגש לדוכן השליי

ואנשי מכירות. מטבע הדברים, אנשי הכספים לוחצים נגר עשיית עיסקה ואנשי מבירות בער. יונה מעיד על עצמו שהוא ריכווי בקבלת החלטות, אך לפעמים מתפקר כ"לשון מאוניים". יחר עם זה יודע לפזר סמכויות. כשלכ המוגדר על־ירו כשלכ הפריצה בעיטקה כלשהי, הוא מטפל לגמרי לבד. מסתמך על

71172777

מדובר. על מררכי יונה יש תווית של סופר-זהיר. מתוכחם, ומאר־מאד סכלני כשכא במשא ומתן עם אנשים. האיפיון של התכונות האלה מודגם בקטן בראיון. אין מצידו שום התפרצות ספונטנית כשיחה. שום גילויי רגש. גם הפנים שלו לא מביעות רגשות לכאן או לכאן. הדיבור איטי, מחושב היטב. מדייק בניסוח ומבקש פה ושם לתקן, להוסיף, להוריד.

אותן לפרטי פרטים ומצא שהן לא בשלות. הוא צפה

מררכי יונה שולף מהכוננית שני תיקים צפופי רפים בכריכות פלטטיק. מרפרף על עשרות טבלאות, דיווחים, סיכומים. שולף דף שיש בו אינפורמציה עדכנית על מצב מחירי הכיצים בליבריה. הכיצים הן רק סמל לצורת מחשבה. הסבר: .כשרציתי לדעת כליבריה מה יהיה גודל הסכנה להשקעה, אם למשל תהיה מחר עליה של שכר העבורה, בדקתי אח המרכיבים של השכר והגעתי למסקנה שאין סכנה של הקפצה. זאת אינפורמציה שמגינה עלי מפני טלטולים בלתי צפויים."

ליונה יש קוים ארומים. הוא לא מהמר. לא לוקח סיכונים כלכליים. מרשה לעצמו כעסקים .מכסימום של עשרה אחוז ספונטניות". כרוח זו התפתח גם התהליך שקדם לרכישת הפרוייקט הליברי: כשהתעוררו בו תחושות (או אינפורמציה) על סיכויים טובים לרווחים כעסקי העץ הבינלאומיים, הוא התחיל ללמוד את הנושא מראשיתו. הוא למד באופן יסודי במשך שישה חורשים את "האופי הפסיכולוגי של התושנים כליבריה, מבנה הכלכלה, וההיסטוריה של כל מפעלי העץ באפריקה בכלל." כל יזם קטן יודע שקיים סיכון עצום ככל השקעה כמרינות אפריקה. לאחר שוכה כמיכרו תיכנן את ניהול המפעל כמו מכצע צבאי. יונה לא מאמין בקיומם של "חושים נכונים". כשהוא מרבר על פרוייקט טוב, המלה "טוב"

מרדכי יונה טייל בשוק בליבריה ורצה לקנות חולצת משי. בדוכן הראשון ביקשו 15 דולר. בדוכן ממול עשה לו מוכר אחר סימנים עם הידיים. אחרי הדוכן הרביעי קנה את החולצה בשניים וחצי דולר. גאה בעצמו סיפר זאת לפקיד

אפיוודות קטנות שמרכיכות את הפאול האישיותי של

יפור שמסתוכבו כשעמוס אהרוני הסתבך

ונעלם כשמאחוריו חובות גדולים, הרבה

נושים ויתרו וראו את העניין כאבור.

מררכי, ככה מספרים, נסע לאיפה שנסע,

הכסף שאהרוני היה חייב לו. צבי פרירמן

מכיר את הסיפור ומצליח להתרגז. "הכל שטויות. זאת

מרינה קטנה, צפופה, לא מפרגנת. כשנעצר מוריס

רג'ואן ההותו הוסתרה תחת הכותרת 'נעצר קכלן גרול

כירושלים', צלצל אצלי הטלפון נון־סטופ. 'חבר שלך

המתבך, אההו' אמרו כצר השני של הקו. לא מפרגנים".

כשפרידמן מרכר על חוסר הפירגון, אורי בן־נון מחייך מהצר: גם אם נכון הסיפור על המזוורה עם הכסף, או

גם מרדכי מתלונן על הצפיפות במרינה. "מרינה

יונה: המדינה איננה מעודרת אנשים שמוגררים

מצליחנים. כשיש ראש קצת יותר גבוה כשורה, תמיר

יש איזה רס"ר שמוכרה לצלוף ולהוריר את הראש

הגבוה. זאת תכונה כלל-לאומית לפגוע בראשים

שמצליחים לצאת מהשורה. אייונברג הוא דוגמא לארם

שהשקיע כאן ותחליטו לחסל אותו, ואני מכיר כאלה

המן. זאת תופעה מאר מוזרה. הממשלה מושיטה את

ירה לנכשלים. אם סולל בונה היתה במצב טוב, היא

קשה", הוא אומר כשלכים שונים של השיחה.

מה זאת אומרת ייכשהיי?

עשה מה שעשה, וחזר עם מזוורה ובה סכום

מרדכי יונת והענק שהקים בכניסה לירושלים: "אתה חייב להיות מסכן כדי לקבל סימפטיה".

עוד יורע פרידמן לספר כמה שעות מרדכי יונה א היתה נהנית משמונים מיליון דולר. השנור נדבק

ישן ביממה (חמש־שש), וגם לצטט בריוק את המוטו שאימץ בהקשר הזה של השינה מאמרותיו של ר' נחמו מברסלב (באם עשרים וארבע שעות לא מספיקות לך, תקום שעה אתת קודם"ו. אחריכך שואל פרירמן, .את כל האספקטים הציבוריים שיונה משתתף בחם, רשמת?", וליתר בטחון מתחיל למנות בסבלנות: ,סגן־נשיא ויו"ר חטיבת הבוגים במרכז הקבלנים, יושביראש אירגון קבלני ירושלים, חבר הווערה למען הרכה מאר אינפורמציה וקמצוץ של אינטואיציה. השוטר." פרירמן יודע מה יונה מעדיף ובאיזה תחום, איזה סיפורים מסתובבים עליו בירושלים, ועוד

אחרי עשרים וחמש שנות ניסיון, יש מירשמים

יונה: "תכנון לסווחים ארוכים. יכולת להיות גמיש ולא דוגמאטי בומן ביצוע ההחלטות. לא לוותר למימסד. להתגבר על בירוקרטיה. לעשות בדק־בית תמידי. להיות דרוך. להעיז. להתפרס, ויחד עם זה לתת לכל יחירה לתפקד כאופן עצמאי. לא לקשור את כל התוטים יחר. כן, ודרוש גם פרטנר טוב ומבין בבית."

הוא מדבר בקודים. יש מי שיבין על מה בריוק

פרידמן, זה שאתראי על התרמית של "הפציבה", אוהב את הסיפור הבא: מרדכי יונה טייל בשוק כליבריה. ראה תולצת משי שהיה מעוניין כה. המוכר כיקש 15 דולר. בדוכן ממול עשה לו מוכר אחר ער שקנה את החולצה כשניים וחצי דולר. שמח וטוב לב כא וסיפר את הסיפור ליועץ הכלכלי של ממשלת ליבריה. ההוא צחק ואמר לו: אלו כולם שותפים שעוברים יחד על הקליינטים. הלקח שלמד יונה, לפי פרידמן, היה שגם והירים כמותו יכולים ליפול בפח. שעור עם מסקנות גם כשמדוכר כשניים וחצי רולר.

מאמין במושג "דור המשך". השם מרדכי יונה לא מתקשר בעיניו עם משפחת

בן ה־24) שמשתתפים באופן פעיל בניהול העסק. הוא

הקכלנים או הסותרים. המושגים האלה התאימו אולי לעיסוקיו בתחילת הדרך. על העכורה שלו הוא מרכה היום לדבר במונחים של יצירה. את חלוקת התפקידים המשפחתית הוא מנסח כך: הבנים מתעסקים בניהול, האכ בפריצה קדימה.

בית בשכילו הוא חממה. וילה בת שלושה מפלסים ביפה־נוף, סמוך ליער ירושלים (ההורים, יוסף ושמחה יונה, עדיין מתגוררים בסנהרריה). האשה חפציבה היא עמוד השדרה של הבית. עקרתיכית רומיננטית, בעלת טעם. שני הכנים הגדולים משולבים בעסק. הכת רונית (21) סיימה לא מכבר את שרותה כצה"ל. שני חכנים הצעירים, קיחר (14) ואלון (13), עדיין לומרים. יונה מוכן לפתוח חריץ לבית שלהם. תפציכה מסרכת. לא משתפת פעולה, מעריפה באריבות לשמור מרחק. פרופיל נמוד, לא הראו אותם כארועים חברתיים. הם יושבי בית. אנשים צנועים ומארחים חמים. קבלות הפנים שהם עורכים בכית נושאות לרוב אופי עסקי. בעיקר בהקשר לעסקיו של יונה בליבריה. יונה עצמו טס לליבריה כל שלושה מורשים. שוהה שכוע וחוזר.

על ההשקעה שלו בהשלמת פרוייקט התחנה המרכזית בתליאכיב, הוא לא מצטער לרגע. הררמה המתחוללת סביבו ממריצה לו את הרם. "הגולם הזה רק מחפש טיפיטיפה של חמצן. הדם כבר זורם לו בעורקים." הוא נינוח לגמרי. צופה כריוק את השתלשלות העניינים. "אחרי יום שישי תמיך בא שבת", אומר וקצת מחייך. אחרי ששני השותפים עזכו אותו, הוא כבר במשא־ומתו עם משקיעים זרים. לא יכול לפרט (ראה מסגרת).

לשון יכשה תקטלג את מרדכי יונה כאחר הכוחות הכלכליים המוכילים במדינה. אם הסקטור הפרטי שווה כעשרים אחוזים מהמשק, מררכי יונה ימלא שני אחוזים מתוך העשרים. מקום מכובד. הכסף, הכוח והמכוברות משאירים אותו מאופק, רחוק מיהירות. עמיתים כמו ברוך ברקאי או יהודה ישראל מרכרים עליו כנימה חיובית, כהערכה: קואופרטיבי, הגוז בעסקים, עומד מאחורי כל מלה, לא תקוע רק באינטרס שלו, מתחשב בסביבה.

סוף היום. יונה אוסף את החפצים שלו, מתכונן לצאת. פותח את התיק, שולף ספר שקורא עכשיו לגמרי במקרה. על עטיפת כרומו שחורה, רכה, מבריקה, כתוב: עלילה המתארת בריאליום רק קורותיו של חוטב עצים עני...

לא רע אם וה נשמע גם הומניטהי

דום ליבן שנה נוצב עוק הבטון המבוער של .. למוכו בירור וקמורט. בינחיים וקלעו לומשו תתחנה הפרבוית הבלתי נפורה בשולו בימולים לקשיים בקפום מבץ ביויהם קבקור דחוב לוווסקי בתכיאבים, רציפים עוובים בשמרגולים, חובע מלופשיע זו מילוון בולו מיפלשי קנויות דיקים ומטומים נהפכו למיפגע בחקשר לפרוונקט כנייה משותף שלחם אסעתי ותברואתי. מישכו לעבריינים ומלון לילח חסרי ביונ.

בניית התחוח המרכוית החדשה החלה. בראשית שנות ה"סל ונספקה לאחר מלחמת "ום "742 אנשים קנו המיות בפרוטקט בפר בולל" הביפונים: השותמים הראשונים בפרוייקט הזור של כ-600 מיליון דולך, ומכס העיקהי של התקנה. הברת "ביכר לוונסקי" של משפחה פילץ (740 הם שטחו הבטחר הבלחו מבורים המשחלים " חברת "כיכר לוינסקי" של משמחת מילץ (05 מן שטחי המטחר חבלתי מבורים המשחדעים אחון), "מטעלי התחונה" של קואומרטיב אגד על מנ' 11 אקף מ"ר שחיה קשה למכור אותם (על אחון), "מולל בונח" (13 אחון), לאחר בגלל רשעל לשוב יוכח תעוכובים עוד למנ' שחשת בשבי בינחם ונבשלו הנסונים למצוא שחברים "תציצון" וכנסה לתמונה הקמאה משחת מינה בינחם ונבשלו הנסונים למצוא שחברים "תציצון" וכנסה לתמונה החשבון והיקאל מליו את המוינים של הובחי הש"משל מלי מלי מלי מלי מלי מלי היונים מתכני למנור אות משחת של חוברים של חוברים הש"משל מנור השימון למנים מנורים "מעול" ממונים מני ולווי מו לכנים מו משחת במנור השימון ולו מנורים "משחת מווים" על מווים על מווים על מווים "מעול" מווים מנורים על מווים על מווים "מעול" מווים מנורים על מווים על מווים "מעול" מווים מנורים על מווים על מווים על מווים על מווים על מווים של מווים מנורים מנורים

בתרבות הישראלית. אתה חייב להיות מסכן כרי לקבל

סימפטיה. אלו תהליכים מעוותים. העולם עובר הפור."

הדברים. תפס את עצמו לרגע מקטר והוא הרי לא

רואה את עצמו קוטר. הוא לא מריר, הוא רק ביקורתי.

יש פער עצום בין שני המושגים, הוא אומר. הוא הלא

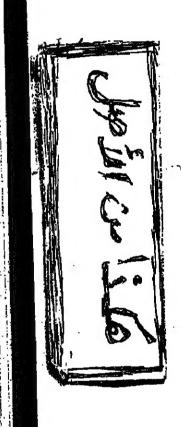
פרץ את הפריצות שלו מהרדיוס הצר, המחניק. הראגה

העכשווית שלו נתונה לבנים שלו (אייל כן ה־28 וכועו

מרדכי נעצר רגע וחושב, אחרי שהוא אומר את

בעמנואל. במשארומהן חשאי רכש מרדכו יונה את הלקם המורה מוליון דולר נווחה לפי שעה יום ידוד הוא מומש שוהפים משקיעים ורים

Hisesia 12

רב בן־מאיר ו..מטנדלים": טענדלי דמורן זה אנין אני אני. הכנסתי אותם לתליאגיב".

> יש חרוץ הוא ח"כ דכ בן־מאיר. תרוץ של מוויאון תל־אביב, ובווערה ליקירי תל־אביב! מכל כנמלה. טומן ירו בכל. עסוק מעל לראש וה הוא מאיים להתפטר כדי להתמחות בכנסת – במשימות ממלכתיות, עירוניות ופרטר בקרנציה שניה – כתור סגן יו"ר הבית וחבר הנשיאות; ות. ער היום כתב שמונה ספרים על עבורה בהתנדכות (היה 14 שנה מנהל תאונות דרכים. מלבד זה הוא פעיל בשדולה "האגורה לפלחמה כסרסן", על ידע העם והמדינה המוניציפלית ועומר בראש הקבוצה הפרלמנטרית (היה 8 שנים מנהל שירות הפרטומים נמשרד ראש תישראלית־גרמנית. היום, למשל, הוא ככר טורח הממשלה), וספרים על ההסחדרות (שבע שנים היה מטעם משרר החוץ בארגון חגיגות הארבעים למדינת מזכיר מועצת פועלי תל-אביבג ישראל שיתקיימר בגרמניה.

בעתיד אולי יכתוכ גם אנציקלופריה לסיכום ריבוי התפקידים - יאשרו גם בסביבתו הקרובה ניסיונו המוניציפאלי בעיריית תל־אביכ ורץ לראשות כאמת – זוא כעוכריו. עושה לו שירוח רכ. היומן שלו העיר ועד לא מכבר המתפק בסגנות, ועכשיו רק – קחו סתום ומשקק ממש כמו התגועה בכבישי תליאביב בתבנו נשבר ומבקש ללכת חביתה. מסדרונות העייריה אוויר – חבר הנהלת העירייה, ראש סיעת המערך, שעל רווחתה הוא מופקר. ברין ישאל עצמו משלם ראש אגף התנועה, ראש לשכת החברות העירוניות המיסים המוראג מה יהא על תל-אביב שלו אם יפמש ויו"ר ארבע מהן, ראש ועדת השמות וההנצחה, חבר בן מאיר את איומו ללכת? מצב מתיך. מי יוכל להבנס במועצת המנהלים של "נתיני איילון", נחבר הנאמנים לנעליו הגרולות? עראה לי שהשמש תזרח גם בכוקר

Biaeolo 14

שלאחר לכתו", אומר חיים כצמן, מספר עשר ברשימת המערך לעירייה (נכחרו תשעה, הוא נשאר בחוץ).

לברמאיר עצמו יש פנאי להשיב על שאלות רק ביום שישי בשעה שתיים וחצי אחר הצהריים. זו השעה שהכריות משלימות בה את תהליך ההיחלצות המסובך והמתיש מהמטרופולין, מסיימות את הקניות וההכנות לשכת ופונות למקלחת טובה ולמנוחה. יש מי שיוצא לעשות ספורט. אתר מתרווח עם עיתוני סוף השבוע. כן־מאיך עובר. ממש כמו מסניף קוקאין - בן־מאיר מכור לפעילות. כארבע וחצי אחר הצהריים, השבת כבר ריקים מאדם. רק שהמעלית לא תיתקע. -אני אוהב לעבוד", הוא אומר, .אני עובד מהרגע שאני מתעורר, כשש ורכע כבוקר, ער שאני גודם עם ספר או עיתון כיד כערך כאחת אתר חצות".

ציבור - ולא מוכתר כמנהיג. ממליך מלכים - ולא עומרים אצלו בתורי.

מתלה בשטחיות והעתקה. הוא לא מטביע חותמו על

שום דבר. כתב שמונה ספרים ואינו מוכר כסופר. עסקו

ארם בעל אופי טוב הוא דב ברמאיר. אם אתה העוברה שאני הולך בררכי, ולרוב אני בורר, יוצרת עורה – הוא יבוא. יעזור ברברים קטנים, יארגן אנטגוניזם". חבר מפלגה אומר: דב מרגיז. וזא יכול צריך עורה – הוא יכוא. יעזור ברברים קטנים, יארגן מתרונות לבעיות, יתתום על ערבות. זה החלק היפה שבו כאיש ציכור. רעי הלב יאמרו שגם מזה הוא מפיק תועלת פוליטית. "הבעיה שלו", אומר חבר מפלגת העבודה, היא שיש לו תסכיך מעורב של שרנא נצר, דוד בן־נוריון וברל כצנלסון. הוא עריין לא החליט מיהוי הוא רוצה להיות האיש שמאחורי הקלעים, וגמאותז בבקשה. אהרן הראל, ממליך מלכים, אבל רוצה גם להיות המלך בעצמו וגם הונה הרעות, החריצות שלו היא חריצות של מאכער,

מנכ"ל "שיכון עוברים", נשאר יו"ר פעיל ולא מינה מנכ"ל. או.קיי. מזכ"ל . ההטתדרות ישראל קיסרו זה חשוב שיהיה בכנסת. ממני ביקשו לפרוש", אומר בן־מאיר. עווי ברעם-מדועו בן מאיר: בהמערכת לא אוהבת איש עצמאי. שלי. חשבתי שהוא עשה זאת בגלל תמיכתי במתחרהן

מיכה הריש. הציעו לי להתפטר מסגנות ראש העירייה ולהמשיך לפעול כאילו אני סגן. התחייכו לא לכחור סגן אחר במקומי. צ'יץ' היה מוכן לסידור המאולץ לעכוד בתחנה המטראולוגית כקולט־ברקים. הוא מושך אליו אש. הוא לא הפוליטיקאי היחיד בעל כפל והלא־סימפטי. כולם שאלו למה יש לי מכונית ומזכירות וטלפונים, כאילו שאני לא משקיע את כל תפקידים. אכל על אחרים לא יורדים כמו שיורדים מרצי בשביל העירייה. עכשיו מדכרים על הרשימות

לכנסת הכאה ולעירייה, וכל האמצעים כשרים". בן־מאיר ויתר על הסגנות, והמשיך לתפקר תבר־כנסת ומנכ־ל "בית ברל" – זה - כראש סיעת המערך בעירייה. עכשיו הולכים תבריו בסרר. רשי אדרי, ח"כ, התפטר מתפקיד הטובים במחוז תל־אביב של מפלגת העבודה לעשות לו "תרגיל מלוכלך". ממש מתחת לחגורה. הם ממשיכים להכיר בו כראש סיעתם בעירייה, אכל החליטו לבחור במקומו סגן שני ממפלגת העבודה לראש העירייה. הכחירה תהיה כ־5 כינואר. "הבהרתי ודא אינו אהוד במיוחד גם בקרב חבריו במפלנה. נבחר למוכ"ל המפלגה והחל לטפל בכפל התפקירים שאם בוחרים סגן – אני הולך. זה יהיה מצב

האיש שסינרל את ת"א הוא גם מי שכראי לשלוח אליו את הנמלה שתלמר חריצות אמיתית מהי. לא בטוח שאחרי־כן תהיה יעילה יותר. ח"כ רב

בן־מאיר עסוק מעל לראש במשימות ממלכתיות,

עירוניות ופרטיות שצריך מחשב כדי למנותן. ריבוי

בעוכריו, אומרים מתנגדיו. "יש לו תסביך מעורב של שרגא נצר, דוד בן־גוריון וברל כצנלסון. הוא רוצה להיות ממליך מלכים, אבל גם המלך בעצמו. החריצות

התפקידים הזה הוא

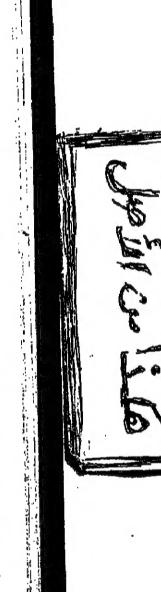
שלו היא חריצות של מאכער". בן־מאיר:

וחרוץ כבר אמרנו?

מאת יצחק בן־חורין צילומים: רפנה קצור

"המערכת לא אוהבת איש עצמאי". כולם אומרים: בחור טוב, עוזר לאנשים.

15 BIDEDIO

+ הנחות נוספות על עורפי יצור וסוג ב'.

* חגיגה של אופנה

* מבחר עצום של

נעלי חורף - עכשיו

ווכנסי ילדים:

ש"ח, עכשיו 54.90

במחירי הנחה.

במבצע

והמשר מעמוד 15) למישהו אחר", מאיים בן מאיר.

הנחה על כל דגמי החורף.

רשת בתי גלי:

אזור המרכז: כית גלי ראיצון לציון. רתי החגנה 16.

מור ירושלים:

כיח נלו ירושלים. רח' יד מרוצים 11. ככניין אולפי פאלא

שר ואוטתדרוון נפו. כניו קרשו, צומת וולקן.

מרכו מסחרי "לכ הנוב". דרך חכרון 4.

אזור הדרום:

ָנעלי חורף נעוים: דגם קריז" סוג ב'/ב' 66 ש"ח, עכשיו

נעלי 5 סטארם:

מכנסי אריג לגברים: ש"רו, עכשיו 64.90

מצאיות גיינס:

59.80 ש"ח, עכשיו

מווצירט גברים:

סווצירט נשים: 54.90 ש"רו, עכשיו

נעלי חורף מעור לילדים: מידות 25-34 סוג ב׳ 54 ש"ח, עכשיו

מוקטינים לילדים:

בתי גלי פתוחים

וימר טמיר כחן (יעקבסון)

כלתי־נסבל. סגן צריך להיות חבר הנהלה. אומרים לי: 'תישאר, תעשה את העכורה ותשאיר את הכנור

- זה איום־סרק", מרגיע חבר סיעתו בעיריה באנונימיות שאיננה מחניפה לו. ככה גם מדברים כל חבריו. לא לייחום. לא לציטוט. "איום־סרק", מסביר מר אנונימי, מכיון שהעירייה היא מוקר כוח שרב ברמאיר לא ימהר לוותר עליו". עור דוגמה מהחיים? בכקשה. לקראת הכחירות

לכנסת תימרן עצמו אליהו שפייזר, כהרגלו, לרשימה המרכוית, ועל המקום הגוסף של מחוז תל־אכיב ככנסת התמודרו דב בן־מאיר ומיכאל בר־זוהר. ההתמורדות היתה שקולה. ומול בריזוהר חסר המנגנוו. הפעיל בן־מאיר את צוות לישכתו בעירייה ואת קירכתו לראש העיריה שלמה להט.

כן־מאיר ביקש לקכוע הנחה של חמישה אחוז לגימלאים שישלמו מראש את מיסי הארנונה. בינינו, הנחה צריכה להינתן לפי מצבו הכספי של אדם ולא לפי גילו. מה עוד שרק בעלי האמצעים מקרב הקשישים יכולים לשלם מראש. אבל כן־מאיר היה צריך להציג הישג ממשי בפני כ־500 חברי המחוז של המפלגה, שרכים מהם גימלאים בעצמם. צ'יץ' ברק ומצא שלחמישה אחווים האלה לא תהיה משמעות רצינית בקופת העירייה, והחלים לתת לכן־מאיר את

וכד קרה שהעירייה פירסמה הודעה לעיתונות על הנחות כארנונה לקשישים, וכז־מאיר דאג להפיצה כין כל הצירים במועצת המחוז. מספרים שגם צירים חולים הגיעו לקלפי כדי להצכיע בשביל מושיעם. ההכרעה היתה על חורם של קולות ספורים שהספיקו לבן־מאיר עתה את סוד כשלונו. שני חברים ממפלגתו אומרים שהוא "עסקן מפא'יניק" טיפוסי. "עסקן מקומי, משכמו ומעלה לעומת חברי מועצת העירייה האחרים, שתופס פוזה לאומית".

בורה קשה והתמרה הם סור העפלתו של כן־מאיר, עקב כצד אגורל. כן 60, כעל למופת, נשוי ללילי, אשה מסורה ותומכת, אב לרחל וטלי, גר ברירת ארבעה הררים כנוה־אכיכים. לא כדיוק שכונת פועלים. גם פרס ורכין גרים שם. הריהוט צגוע. האוניברסיטה העברית כמדע הנדינה וכלכלה, כנר או כלישכתו יודעים לספר שכן־מאיר הסכן מופלג. הוא היה נמרץ דיו כדי ללמוד ולעבוד בעת־ובעונה אחת.

- 07.30 מנישה עם חבר בבית קפה לדיון

- 08.30 באת ללישכתו אשה הממליצה על

אבית ל"יקיר תל־אביב". כן־מאיר חכר בועדה.

-09.00 דיון עם גורמי תחבורה על תקציבי

מותוח. שיפוץ התחנה המרכזית הישנה וביקורו

10.00 - דיון עם ראש אגף הווחחו על הפעלת

10.40 בחורציק מאחד מסניפי ועד

מנישרו עם מוב"ל חברת "ונו וחושע" (מארק חירקון): בן־מאיר הוא יו"ר חווברה

1:20 | וופש לאולפן "קול ישראל" לחשתות בחוכנות הרדיו "פען לשלום".

12.00 חוור למשרד. ופגש עם בחור מחיפה שמפקש לחשתלה מפעילות פוליניית 12.30 בנישה עם מנחל הברה שרוצה לייצא

מוצה לגרמניה. בן מאיר הוא כובור, וויד

מועצה קשישים, ואדיבות נהגי אועובוס כלפי

הצפוי כת"א של השר קורפו.

סחם יום של חול, דף מיומנו של דב

שכונת רמת אביב ג', רוצה לפעול במפלנת 18.30 - בגלי צת"ל. התמודדות עם נתן ברון

חבר מסלגה: "דב מרגיז. הוא יכול לעבוד בתחנה המטראולוגית כקולטוברקים. הוא מושך אליו אש. הוא לא הפוליטיקאי היחיד בעל כפל תפקידים, אכל על אחרים לא יורדים כמו שיורדים עליו".

מאה – היה לו סיכוי להצליח", אומרים אנשים של מפלגת העבודה וחדר למועצת הפועלים. כמשך הקרובים לצ'יץ'. רמות מרכזית בתל־אביב אומרת עליו: "אפשר לבקר אותו, אבל הוא איש של עשייה וכוח מניע. מוכיל כסיעה, משתדל כאגף התנועה. זה לא פשוט. הכיקורת נובעת מזה שהוא הלך להרכה תפסידים בבת־אחת. בראדם שהולד להיות סגו ראש העירייה צריך להתמסר רק לזה. משק עידוני זה לא כדי להגיע לכנסת. לא מן הנמנע שנר־זוהר יגלה רס משרד ממשלתי. המעורבות של הצמרת העירונית יותר פעילה, ופחות מיניסטריאלית. צריך להיות כעכורה עשר-שתיסיעשרה שעות כיום. סגן ראש עירייה זה פול־טיים־ג'וב. אי־אפשר לרקור על כמה חתונות. מרדכי נמיך ויהושע רבינוביץ ז"ל"התמסרו רק לעירייה וישכו ככנייו העירייה".

כן־מאיר היה איש של רבינוכנק", אחר מראשי

יגיש קבלה צל קנייה של ציור כתיבה בשקל וחצי. למרות שמצבו הכלכלי איתן. הוא חי ממשכורת של הבריכנסת בתוספת פנסיה ממועצת פועלי תל־אביב. העירייה מעמירה לרשותו רכב (ונהג רס לנסיעותיו לכנסת), ומשלמת לו הוצאות טלפון ואש"ל.

אילו נטל על עצמו בן־מאיר עשר משימות ולא...

העיר הטוכים כיותר שהיו לתל־אכיב, אם לא הטוכ בכולם. בן־מאיר, יליד פולין, היה חבר קיבוץ מעיין־ברוך במשך שש שנים (עד 1953) ומילא תפקירים מרכזיים במשק. זו היתה ההתחלה. בוגר

חקבוצה הפרלמנטרות הישראלות גרמנית.

ארוחת הצהריים שלו – כריך אחד.

תל-אביב למשלמי הארוווה.

מועצה הפועלים. עד עשר.

בשלמון עם הבנות

על התוכנית תכלכלית. 19.00 – נוסע הביתה. ארוחה עוב.

13.00 – פגישה עם יו"ר ארגון עובדי העירייה.

יוצא עם פקידים בכירים לבדוק - 14.00

אפשרות להקמת חניון בררוב טשרניתובקקי.

עובר על דואר, חותם על מסמכים

- 15.30 שוב במשרה, מחזיד שיחות טלפון,

- 16.00 – מגישה עם מנהל הוכל חקפורט בנושא

17.00 – דיון על דרר המצת ממת התניונים של

20.00 – בבית, פנישה עם חדי קאופמן, מומיר

יושב לפחוב מאמר ליו ויולם פוסע" - 22.00

על "המפח הפוליטית העתידית" פשוחוו

24,00 אורא במיטה מסמר על חובנית: להנדלת מנעציאל המים של ישראל.

כמשך שמונה שנים ניהל את שירות הפרסומים במשרד ראש הממשלה. רכינוכיץ' הכיא אותו למחוז תל־אכיכ. כ-1962

מונה למנכ"ל "האגודה למלחמה בסרטו" והחל לפלס ררכו כמעלה הגוש התל־אביבי החזק שאז שלט למעשה במרינה. מ־1970 שימש מזכיר מחוז תל-אכיב השנים נוצרו מחוייבויות. בן־מאיר נתגלה כאיש עם כוח הישרדות רב. היה כמחנה רבין, עבר למחנה פרס, הכל לפי הצורך. שפייזר וכן מאיר השתלטו על המחוז אחרי שרבינוביץ' נתמנה שר אוצר. המחוז ומועצת הפועלים פירושם חלוסת תפקידים. מינויים, כיבודים ונסיעות לחו"ל. כן־מאיר פיתה קשרים אמיצים עם איגורים מקצועים כגרמניה. כמועצת הפועלים תוא הקים מעין ממשלה, וממשלה זקוקה לקשרי חוץ. עסקנים יצאו וכאו, ומעמרו של כן־מאיר התחוק.

ו־1976 היה כן־מאיר הזק עד כדי להריח את מזכיר מועצת הפועלים אורי אלפרט ולרשת אותו. שכע שנים בתפקיד, ומבקריו מבית טוענים שהוא וירש קופה כמצב טוכ והותיר אחריו גרעונות ככרים בדרכו לבניין עיריית תל־אביב.

בן־מאיר: -פרס ביקש שם של מועמר לראשות העיר תל־אכיב. אמרתי שאף אחד לא רוצה. עשינו סקר. מוטה גור, מאיר עמית, גד יעקובי, לובה אליאב, אליהו שפייזר, אורה נמיר ואני כיחד קיכלנו שליש מהתומכים בצ'יץ'. במרץ 83' אמר לי פרס: 'אין ברירה, תרוץ מול צ'יץ', תפסיד ותעשה אתו קואליציה. תהיח סגנו ותחזיר את המערך לעירייה אחרי עשר שנים כאופוזיציה'. זה לא היה סימפטי. כל אתר אומר 'בראבו', אכל אתרייכן מצביע: 'תראו את הלוזר הזה'. למרות זאת רצתי".

חכר מרכוי במחוז: הועלו שמות מועמרים שלא פנו אליהם כלל. שפייזר וכן־מאיר מתמרנים את מחוז תל־אביב כך שיהיה רדום, ולא יכניסו אליו מישהו רציני שיהיה עשוי לפגוע כבכורה שלהם. לשפייור היה נות לדתוף את בן־מאיר. שמו של דב נזרק על השולחו. ולאנשים לא היה נעים להצביע נגר".

. במטה הכחירות שלו קיוו שיקכל 13-40 אחוזים. מעמר הליכוד במרינה היה אז כשפל המדרגה: משבר מניות הכנקים ומלחמת לכנון. אכל אמילו מפא"יניקים ברחובות בוגרשוב, ביילינסון ופינסקר – מאחזים של מפלגת העבודה – הצביעו ללהט בין 75 ל־80 אחוזים מהתושכים.

הליכור נחל ניצחון, קיבל כ־40 אחזים. המערך פחות מ־30 אתוזים. איבר מנדט. המהלומה שספג צוימאיר היתה כברה עוד יותר: בבחירות האישיות

(משך בעמוד (4)

17 Bigeolo

עכשיו יותר מתמיד כדאי לך להשתמש בכרטיס ה"ויזה" שלך. מבצע פרטים - כל חודשו במבצע המסכם * מקררי ל*וקסי גלאקסי אי** מכשירי וידאו *
* מכשירי וידאו *
תנורי מקרוגל * תנורי טורבו *

במשך 3 חרדשים 1.4.87- 2.1.87

± סדיני חימום ± תאורת חרום 4 "זכרות השתתפות" מפורי זוום * זכויות קניה ב*"ריוה עדיף"* ותשתתף גם בשובו אלא אומשפטיי בשווי במבצע הפרס הגדול. 150 ש"ח כ"א ועוד מאות פרטים...

חבילות תיור לחו"ל + מערכות

★ לבוש מפוארות – פולגת

קנה", *ביוח עדיף"* - שיטה התשלומים הכלעדית של "ויזה"

והכפל את סיכויי הוכיה שלך. "ניתן כשיין בתפוון התכפט ב־בית ויזה־דחי נחלת יצחק 68 תיא

הגדל את מספר "זכויות ההשתתפתו" נשלך נתגדיל את סיכויי הוכיח שלךו

לאחר שלשת מבצעי הפרסים

הגדול מכולם. צבור 10 יוכויות

החודשיים יערך מבצע נוסף

השתתפות" מתוכן לפחות

"בלי ההתמודדות והסכנה החיים היו נראים לי משעממים.

למצמרפים חדשים

מצטרף חדש לתוכנית

פרסים מיוחד – בנוסף

לאפשרות השתתפות בכל

מכצעי הפרטים האחרים.

כל מצטרף זודש ליויוה" וכל

"וחה עדיף" בתקופת המבצע

(1.4.87-2.1.87) ישתתף במבצע

VISA

רוה יותר טוב מכסף.

מבצע מיוחדו

סרן גל ויסברג,

כן 26, כתב צוואה

אישית ופוליטית.

ארכעה חודשים אחריכך נפל בעת מילוי תפקידו.

המרחק בין

צוואה לבין

הילר-הקצין שכותב

הסגן־אלוף שהורשע כסחר־סמים, הוא אולי כל המרחק בין

מה שרצינו, להיות

לכין מה שאנחנו.

יהונתן גפן

ני, מתקרב לארבעים, נהיה מריר־ערין כמשך השנים, וכעת כ אוטורידקט, וכרגע גם קצת מרוכא, ובכל זאת – מעולם לא ולא יכולה. עלה ברעתי לכתוב צוואה. נאמו בילרות, בואת שלי ובואת

. מוה לא קל, משום שלפעמים זה נראה שממש אין הכדל. אבל שום צוואה לא חראו אצלי. פעם היה אצלנו סוכן ביטוח וורקתי אותו לכל הרוחות. "תשכח מוה", אמרתי לו, "אני לא מת. מכתב פרידה למקרה שיקרה לי משהו כלתי צפוי... אכל בסך־הכל אדם טועם את מעוף מפה, סחדר מנות ערמומי שכמורי לא רוצה ביטוחיחיים, רוצה טעמם של החיים דק חיים, ועל צוואה ככלל אין מה לדבר. הייתם מתים שאכתוב צוואה...

בצילו של המוות," אחת אלא שתיים. הראשונה לא מצאה חן בעיניו: ,לפני שנחיים כתבתי בשעת לילה מאוחרת מעין צוואה. דעתי היתה טובה עלי החברה היפה שלו ששמה סיגל. אחר מהם הושיט לי את צרור והייתי עייף מאר. הכתיב היה גרוע, לא היה שום פיסוק, והתחביר היה 🌐 הניירות ואמר: אזאת הצוואה שלו, ובגלל שאהב לקרוא אותר אנחנו נודא עד כדי בלתי מוכן, גם הרעיונות הובעו בצורה אינפנטילית," מבקשים שאתה תפרסם אותה," הוא כתב לפני שמונה תרשים בצוואה השנייה והאורונה שלו, זאת ניסיתי להתומק. אני לא כותב עכשיו," אמרתי שכן מצאה חן בעיניו, ואחריה הוא עתיד ליפול כן עשרים ושש, וכמו הנסיך הקטן - נפילתו לא נשמעה -קרה נס, ולא קרה לי עריין שום אסון בשנתיים אלה, ובקריאה

חוזרת גיליתי את התיפלות והנה אני מתקן" – הוא כותב תחת הכותרת הכמעם מצחיקה "צוואה, אם ורק אני ככר ז'ל, גל" משמעותי שמחייב התיחסות עמוקה ואישית."

וכעת סיגל יושכת מולי, עם הניירות האלה, מנסה לספר עליו,

איזו מין מרינה יש לנו פה אם ילדים כני עשרים ושש כותכים של ילדי, ומשתדל בכל מאורי לא למות כל עוד אני חי. צוואה אחת, לא מרוצים וכותכים שנייה, ואתרכך באמת מתים, משאירים לנו ביירות עצוכים כאלה. איך הגענו לזהי גל כותב כצוואה שלו: "לא יורע מרוע חשבתי שעלי לכתוב

קיימת אפשרות שכואת, ואם אתם קוראים את המכתב הזה עכשיו, כנראה שוה יותר מפתם אפשרות. אני כותב לא בגלל תחושה רעה סרן גל ויסברג, ילד יפה ונבון, חיפאי, בן 26, כתב לא צוואה (נכואית) אלא מאותה סיבה שאנשים מבטחים את עצמש – שיהיה." הם כאו לביתי, עצוכים ומכויישים. חבריו ליחידה, אח שלו,

- הם שתקה השאירו אותי עם הנייר הנורא הזה: צוואה של ילד כן עשרים ושש, שנהרג אישם לפני כמה חודשים.

סיגל סיפרה לי שגל השתחרר וחור לשרח בצה"ל, הוא החלים בנוסף לכך, כשנה וחצי האחרונות חייתי עם סיגל וגם זה שינוי לכתוב צוואה אחרי שנורג חבר טוב שלו ליחידה והוא הבין שגם לו יוה יפול לקרות, בצוואה כותב סקך גל ויסברג ,למקרה של מוות," כי ▶

סרן גל ויסברג ז"ל וקטע מהצוואה:

> כמו הנסיך הקטן, ופילתו

לא נשמעה.

Dic sole A.ory Y >>> 10/2 1772 all? (המשך מהעמוד הקודם)

רציחי להיוח מלאך אנושי (עוד קטע של גל ז"ל)

שבן־אדם צעיר נהרג, מקוננים המספידים ואומרים: איך נקטל בדמי ימיו ומה יכול חיה לעשות בחיים הארוכים שציפו לו. אני לעומת זה הייתי מסתכל על: איך תי הנ"ל הז"ל בתקופה שבילה בעולמנו. במקרה שלי, למשל, אם אני בודק מה הספקתי לעשות וכיצד העברתי את הזמן. בולטת לי מיד לעין העובדה המדהימה... בצעתי כל דבר שרציתי והשנתי כל השג שרדפתי...

והמשיכו בקריאה.

שהבאתם אותי לעולם – מעשה טריוויאלי שבביצועו ודאי רוויתם עונג ולא הייתם בטוחים מה יצא ממנו. ובכן יצאתי אני, והיום כשאני מסתבל על 26 שנים שחייתי מחוץ לבטן של אמא, עוד 9 חודשים בתוך הבטן של אמא וזמן מה בתור המוצלה בזרעיו של אבא, אני אומר לכם בפה מלא – תודה רבה. היה כדאי: מה כדאינו היה נהדו. עד היום חיו לו 26 שנים של אושר, פשוט אושר. מלה קטנה ולא מוכרת לרוב בני האדמים... או אם אתם קוראים וכואבים

והמשעשע, והחיים מחייכים אליכם אפילו אם אני כבר לא.

או אנא – אל תשקעו בדכאון ובאבל ארוך – אם נהרנחי, או בותניכם ועשו חיים מוקדם ככל האפשר...

בל ימי השתדלתי להיות מושלם... בעצם השאיפה שלי חיתה התוצלוות ולא חושב שיש מאלה אבל לא רוצה לקחת צ'אנסו.

השארו שמחים אוהבים וחזקים.

תבניות לעתיד – יש לי נאם אתם קוראים את המכתב משמע שחיו לי) אבל קשה ומיותר להתעצב בגיון. יתכן שהייתי סובל במשך שנים ארוכות. יתכן שניצלתי משואה גרעינית, מחלה ניוונית, או כל דבר רע שאפשר להעלותו על הדעת. או שישו ושמתו

זאת פעם ראשונה (ואחרונה) שאני מודה לכם (אבא ואמא) על את האבדה, זכרו יחד עם הצער גם את השמחה.

אני יודע שקשה למצוא לי תחליף מוצלח. אכל תמצאו שמחה בכל הסוכב אתכם כפי שלימדתם אותי ובכוווה או שבהיסת הדעת). כל מה שצריך זה כק לפקות זוג עיניים אוהבות ולמצוא את הנחמד

נהרגתי. זו לא סיבה לבזבו את שנותיכם הבאות היפות על אבל ווהי. הייתם זוג הורים נפלאים, הטובים מכל זוגות ההורים שראיתי, שמעתי או קראתי עליהם. אני מתחנן לפניכם – המשיכו לתיות וחיר בשמחה. לא חייתם למעני. אני הייתי קישוט לחייכם ולאהבה שביניכם. קישוט מצלח ועוכדה – החוקתי מעמד הרבה מאד ומן ולא ראיתי אצלכם נטיה להחליף אותין אבל לא ייעוד אז שנסו

לחיות מלאך אנושי, ועכשיו כשאני כנראה מלאך לא אנושי, אני יכול לציין בסיפוק שהייתי די בסדר, למרות זאת, אם זייפתי מה ושם. אני מצטער ושולח התנצלויות למי שמגיעות לר ממני

אני בת לראות את החלוויה של עצמי, אבל כנואה זה לא יצא לי. כולם מוזמנים לבוא לבקר אותי ולספר לי בדיחות (רצוי בהיחות זונעה או מקאבריות: בדיחות נסות כבר לא מויזות לי כלום)... זוהו אבא נאסא, זה היה המסר תמוכנה

נלי (לופריגלון)

הסיכון היה רוצה שידעו שהוא מאוד שמח במקצוע הצבאי שלו, בלמרות ואולי בזכות הסיכון שטמון בו. זהו טעם החיים שלי. אני יודע שקשה לכם להבין את זה, אבל כלי ההתמודדות והסכנה החיים היו נראים לי משעממים. אדם טועם את טעמם של החיים רק בצילו של המוות. התפקיר הוא סיכון שנהניתי מאוד לקחת אותו, ואם יקרה המקרה ואשלם על כך בחיי, עדיין התשלום אינו מופח..."

אני קורא את השורות התמימות והמפחירות הללו, ובעתון שלצידי מציץ אלי פרצופו המורכן של הסגראלוף שסחר כסמים בלכנון והורד לדרכת טוראי, נזרק מהצבא, והמרצרס השתורה והיקרה שלו התרמה לטובת המריכה. המרחק בין סוחר הסמים הצבאי לבין הילר־הקצין שכותב צוואה הוא אולי כל המרחק בין מה שרצינו להיות לכין מה שאנחנו.

גל כותב בצוואתו ובנוכחות עד אחד, הדובי של סיגלו, שוהוא קצין כחב, גלא עילוי אבל טוב" הוא נהנה מתפקירו הצבאי וקיכל ממנו הרכה. בפניה אל הודיו הא מסכם שהתפקיר הזה נתן לו חמש שנים של עבורה נודרת, בהצכא נתן לי ז שנים של התפתחות אישית יפה. או אל תננו את עצמכם ולא את הצבא. בבקשה."

"הוא היה מאמין כזה", מספרת סיגל, "עם הרבה תמימות שלפעמים נראתה בטעות כשחצנות. הוא כאמת רצה להתערכ כעשייה הפוליטית, לשנות את המדינה שלרעתו הולכח ומסתאבת." בסוף מכתב הפרירה שלו משאיר לנו גל את מה שהוא מכנה "הצוואה הרוחנית שלי":

האמירה - כל אחד יראג לעצמו, ואם הוא יהיה בסדד כולם יהיו בסדד -- פשוט. לא עובדת. זה שאתר צדיק, עדיין לא סציל את סדום, ואבתנו חיים בסדום אם מישהוא לא שם לב. אני לא יכול ולא מתכוון לדרוש נסיונות לתקן את העולם, אבל את המדינה שלנו חובה לחקו. כדי לתקו את המדינה צריך להפסיק להיות ארישים. הייתי רוצה לראות את כל אלה שאני אוהב מפסיקים להתאונן על המצב הרע, על הכפיה הרוחנית, על הגוענות – ומתחילים לעשות. המאבק עוד לא אבוד אבל הוא יאבר אם לא נקום להאבק. לכולם: הכח להשמיע שוכב אצל הפוליסיקאים. הם רעים, ציניים ומושתתים. הם יורעים שהם כאלה. הם אוהבים את כוחב. השיכה שלהם לשמור את הכת אצלם היא ע"י הרתעת כותות סובים מהתמודדות וכניסה לוירה הפוליטית. את ההרתעה הואת הם משיגים ע"י רדע, ציניות ושודיתות. זה נראה לנו כרוצע אול אין זה Must. ברגע שיצליח להגיע מוצלה טוצר את לעמדה כה, שלטון הזכל יתפורר והחברה תפרח. שונה לנסות. תוכה לעודד אנשים מוכשרים וישרים ללכת לפוליטיקה. זה הצ'אנס היחידי שלנו: אני, למשל, רציתי להיחת ראש

הוא לא יהיה, ועלינו להמתפק כמה שיש, כנראה. חיק כשיהיה לנו ראש ממשלה שכומן כהונתו לא יכתבו ילדים צוואות, תפרח החברה, או לפתות יתויה. ואוי לחברה בה נערים יפים כנפשם וכחיצוניותם עד אין שעור, כותבים מכתבי פרידה עוד בטרם.

גל מסיים את צוואתו בפניה חמה לחבריו הסובים, כרובם קצינים כמותו, ושמותיהם מצויינים בראש העמור: גראו לעצמכם חובה לקפוץ פה ושם להורים שלי, לטעום מחולילה, ולראוג שהם לא יוניהו את עצמם. מאוד ממליץ להתגיים יחד ולקנות להם כלכלב ליום תשנה נרצוי סטאר איריה. אל תנששו לי את סיגל, תשמרו על קשר איתה ותוציאו אותה מתריכאון. בינינו, אתם תמתדוו לא רע גם כלעדי, או תעשו חיים משוגעים, פרו ורכו ומלאו את הארץ. מאוד ממליץ על השם גל לילוים. גברק ונמצא יופי של שם, מקווה שנהניתם מחברתי, ואני מבטיח לא להציק לכם

. ב. - הילחמו על הארץ, לא להפקיר אותה לכל החארות. (הו. נלד.

THE REPORT OF THE PARTY OF THE

נתוני המאזנים השנתיים האחרונים (1985) של חברות הביטוח מוכיחים:

החברה השלישית בגודלה	החברה השניה בגודלה	מגדל החברה מס. 1	
310,295	354,109	637,219	עתודות ביטוח חיים
74,148	72,880	94,615	פרפוות ביטוח חיים
23,869	33,500	43,807	תשלומים למוטבים בשנת הדו"ח
	וובנובר 1985)	ם באלפי וע ח בנוחירי	(הסכומינ

אם החלטת לעשות ביטוח חיים חשוב שתבטח את עצמך ומשפחתך בחברה מספר אחד בביטוח חיים – מגדל.

היא היתה אנית הדגל המפוארת של ישראל, .שגריר צך", מקור להחרגשוח, גאווה ואופוריה לאומית, כמה שערוריות (שוי מטבחים) וגם לא מעט נסיעות חינם של אישי ציבור ורעיוחיהם. היא גם היחה מוזיאון צך בו רוכז אוסך מדהים בערכו האמנוחי והכספי, מיטב יצירוח אמני התקופה, ישראלים וזרים. "שלום" נמכרה .עירומה" מאוצרוחיה לגרמנים, שמכרו אותה לרוסים, שמכרו אוחה ליוונים. היום היא שצה תחת העם "רויאל אודיסי". היכן האוצר שהיה בה? "סופשבוע", שיצא להתחקות על עקבותיו, נחקל בגירסות סוחרות, ברמזים לרשלנות ואדישות במקרה הטוב, ולעחיחות של ממש במקרה הגרוע. חעלומה.

מאח עמוס לבב

אמילי גינאוור כינתה אותה "תצוגת אמנות צפה", ו"בצים" ראו בה "שגריר צף של מדינת ישראל".

וכרים את ה"שלום"! לא, לא התהליך. הא־ ניה. עיניהט של זקני "צים" עדיין מצועי פות כדכום כנוסטלגיה על אנית הרגל המפוארת של ישראל, אניה חסרת מול שמבנייתה בצרפת ב־1964. דרך הויכות על הכשרות (שני מטכחים, זוכרים?) והתנגשותה כאניה נורכגית, וכלה במכירתה לחברה גרמנית במחיר הפסר ב־1967 – לוותה בויכותים ובסערות, בהחלט לא

"שלום" ז"ל, פנים וחוץ. מבקרת האמנות הנודעת

אכל לא לטם הנוסטלגיה הלכנו אצל זקני "צים". לחפט את המטמון יצאנו. כי על האניה היו יצירות אמנות שהיום ערכן האמנותי גדול אלף מונים מערכן כאותם ימים רחוקים, ושוויין הכספי – מי ישורנו?

מכקרת האמנות הנודעת אמילי גינאוור כינתה פעם את ה"שלום" -תצונת אמנות צפה". את הענינה הראשונה של האניה בניו־יורק ב־11 כמאי 1964 היא "צים" באותם ימים של גאונה ואופוריה, מקריש

בקטלוג מוזכרים לכר מהאמנים שבכר צויינו גם מרדכי ארדון (ביצירת שמן מקורית בספריה"), אביגדור

הכתירה המבקרת כגר אז ב־1964 כ-שני האמנים

יוצאי־הרופן של המאה הזו". תוארו בפיה כ.פחות מוכרים", אך אתרי ביקורה כמוויאון הצף היא ניכאה להם עתיד. היום מתברד כי הישראלים, ויקטור בראונר הצרפתי (ביצירה פנטסטית, ממרוגה ראשונה"ו, ז'אן רוד (-אמן ישראלי מהשורה הראשונה"ו, עמנואל לוצאטי האיטלקי (ביצירה יפהפיה בבריכת השחיה"ו, בצלאל ולואים שץ והפסל ג'ורג' הים ו-פסלוני עץ באיכות יוצאת־רופן לחרר המשחקים

אז היכן תאוצר הזה היופז

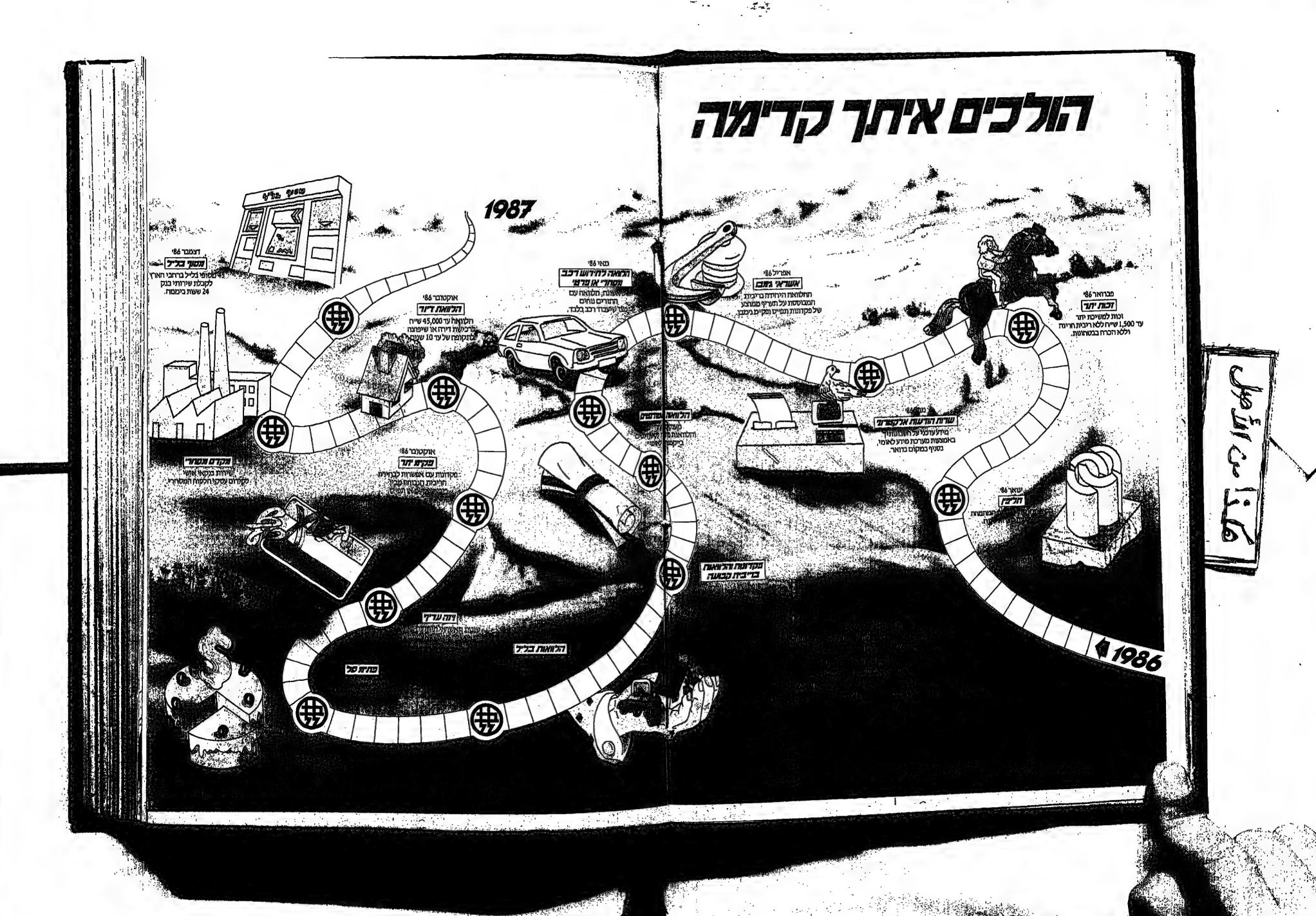
גם הקטלוג הצנעוני והמפואר שהנפיקה חברת שני קירות באניה, ואת האמן היהוריאניריקני בן שאן – באנגלית, כמובן – את יצירות האמנות כ-אטטטיקה

– סאת יצירת המוזאיקה הגדולה שלו אין איש שוכח

ישראל"), אהרון חנה ("קישט את 'בריכת שולמית"), יעקב וקסלר (ביצירותיו מתבססות על הנושא "יום ולילה"), וב פיינין, ניקולם שופר (במבייל תלוי בגן החורפי"). כנוסף לאוסף המדהים הזה מציין הקטלוג כי תמונות מקוריות של ציירים גודעים, ובהם ווסטון הבריטי, תלויות כתאי המחלקה הראשונה. אז היכן כל זה היום: גם אני שואל זאת', אומר צבי הרמן, באותם.

הימים מנהל "צים" לענייני נוסעים לא מהיום מטרידה אומו השאלה הוו. כתחילת שנות ה־19, שנתיים־שלוש לאחר שהאניה נמכרה, נקלע מר הדמן הגדירה אירוע אמנותי יוצא־רופן", והסופרלטיווים עמודים שלמים ליצירות האמנות שהיו על ה"שלום". הנרמנית שרכשה את ה"שלום", מר קריסטינסאן, נמשכים לכל אורך המאמר שכתכה. את האמן בצר תיאורים מעוררי־תאווה אצל נהנתנים למיניהם ושאל אותו היכן יצירות האמנות. אינני יודע", השיב המכסיקני רופינו טמאיו ששתי יצירות ענק שלו כיסו של האוכל, הבירור, הספורט ומה לא, מתארת המברת האיש. ברכשנו את האביה ערומה". בלשון המקצועית (בימשך בעמוד 1:)

פירוט הדבר – הגוף כלכד, כלי הקישוט, הריהוט צכי הרמן לא ידע את נפשו. הוא שב ארצה והחל להטריר את מנהלי "צים". "אמרתי להם שהנכס הזה צריך ללכת כאוסף גדול למוזיאון ישראל", הוא נזכר. "אמרו לי שיברקו זאת. דבר לא קרה". הוא לא שקט, הוא פנה לאליהר שרנאי, אז והיום רובר "צים". מר שרגאי בדק, ואמר לצבי הרמן כי יצירות האמנות נארזו בהמבורג בארגזים והובאו ארצה. גאיפה זה"ו שב ושואל היום מר הרמן. "תמונות של 16 מטרים רכועים

> כרו שנים. צבי הרמן הגיע יום אחד לניו־יורק והוזמן לביתו של סוכן נסיעות יהודי בשם ג'ו הולנדר, שעבד בשעתו עם "צים". אשתו היתה ציירת די מוכשרת", מספר צבי הרמן. "פתאום ראיתי אצלם / שטיח־קיר של וקסלר מהאניה 'שלום'. איך זה הגיע

> > ארבע יצירות מחוך האוסף הענק שהיה על "שלום". בכיוון מחוגי השעון, החל בימין קרוב: יצירה של אריכא, ויטראז' של ז'אן דוד, יצירה של יעקב אגם ומוזאיקה של האמן היהודי אמריקני בן שאן.

אינן יכולות להיעלם סתם כך":

(משך מעמוד 22)

אליכם? שאלתי, והם אמרו לי שרכשו אותו במכירה פומבית בניו־יורק".

הרמן שב ארצה ושוב פנה ל"צים". הפעם ררש חקירה. "לדעתי זה שווה היום מליונים", הוא אומר. ברק תמונת קטנה של טמאיו עולה היום כחצר מליון דולר". חקירה לא נערכה.

עיון כקטעי עיתונים מצהיכים מאותם ימים מגלה - בצד רשימות ארוכות של אישי ציבור ורעיותיהם שזכו לנסיעות חינם באניה – התייחכות מעטה כלכר למטמון האמנותי של ה"שלום". יריעה צנועה מאפריל 1967 מספרת כי משלחת רשמית ממוזיאון ישראל סיירה אתמול במשך כמה שעות על סיפונה של שלום' כנמל חיפה כדי לברוק את יצירות האבעות שנמצאות כאניה, ויוררו ממנה לפני שהאניה תעכור לכעליה החדשים בחודש נוכמבר". היריעה מדגישה כי חפצי האמנות אינם נכללים בחוזה המכירה שנחתם עם החברה הנרמנית "המבורג אטלנטיק לינייה". היריעה מוסיפה כי כחפצי האמנות של האניה הושקעו חצי מליון לירות, והתמונה היקרה כיותר עלתה ל"צים" 36 אלף לירוח. "נראה כי מוזיאון יסראל מעוניין מאור בינירות אלה", נאמר ביניעה.

ממוויאון ישראל נמסר לנו כי עיון כארכיונם אינו מעלה שיצירה כלשהי מה"שלום" נרכשה או הועכרה למוזיאון.

יריעה אחרת מאותם ימים מספרת כי האמן דני קרוואז תובע לפרות את יצירותיו שכאניה למען לא יועברו לכעלות גרמנית. הוא פנה במכתבים אל שר התחבורה ושר החינוך והתרבות ודרש להחזיר לו את , היצירות. כלא שמעתי מהם רבר, ומכחני לא נענוי, התלוגן האמן כאוני הכחב.

בנובמבר 1967 ככר נמסר כיריעה מוצגעת נוספת כי בית־הכנסת של ה"שלום" הורד מהאניה בהפלגתה האחרונת לארה"ב ונמכר לרב בניו־יורק. תמורת בית־הכנסת, הנחשב למלאכת מחשבת, שולמו רק כמה אלפי דולרים", נאמר בידיעה. בהמשך נמסר כי שאר יצירות האמנות הורדו בכרונן הגדול" בנינייורק ונשלחו לישראל על סיפון האניה "יפו". לניספנה הצרפתית, שם הכינו את "שלום" לקראת מסירתה לנרטנים, הניעו רק שתי יצירות של טמאיו

Kinggin 26

אמנות המצויות על אניות לצורך ספר שהוא

"רוייאל, אודיטיני

החוקר האמריקני הופחע למצוא על הא־

נית רק את יצירתו של

יעקב אום. אוב, לאום

השתלם כל הסיפור.

לא מזמן כאה בה את

יצירתו איל־ספנות,

והומין אצלו יצירה

נוספת לארות מאנינ־

וניו. אני מצטעו

יותר", כתב האמריקני

שאיני יכול לספר לך דני קרוואן

המופחע לז'אן דוד, והבטיח להמשיך לחקור.

"עבדתי על כל אניות הנוסעים של 'צים'."

עשיתי יצורות בעלות ערך. על יצירה אחת

ויטראז׳ שעשיתו בשארטה שבצרפת, ובחדר

המדרגות הצבתי יצירת פורמייקה גדולה מאוד

שעשותי בבית־חרושת בדרום צרפת, בעיירה

לקחה אותי מהארץ למרקיי, על אניה, ומשם

לעבודה. קבלתי חדר במלון וסכום יומי:

האמן זוכר את התקופה ההיא בקיפה מאוד-.

י כעיתים בחברת אמנים

"FITTALLE GREET STEEL BELLEVIEW IN. תברר שלא רק "סופשבוע" ניסה להתחקות אמנותי רב. מתי צייר עושה 300 מטרים של ציור ו־50 מטרים של ויטראז', ותבל ביד של אחר יצירות ה"שלום". האמן ז'אן דוד קיבל ב-10 באוקטובר השנה מכתב מאמריקני אמן אחדז זה מאוד חשוב, וחכל הלך לאיבוד". תושב וירג'יניה, תמנסה להתחקות אחר יצירות

או שנובו, או שפשוט חיתה אדישות עומר לתוציא לאור. האיש מצא כי תרוסים מכרו עוטאלית וקהמת־חושים. היו שם עשרות עבודות. איפה הוז"

ניסית לבררז "כן: שאלתו פח

ושם ולא קיבלתי תשובות. אף אחד לא יודע. חבר, סוכן אני ות, סימר לי שלפני שלוש שנים בערך ראה אחת מעבודותי שהיתה על אניה של צים', .במחקן בנחל איטלקי. הצבע היה. הרוס, בלתייניתן לתיי

דני קרוואן הוא אולי היחידי מבין אמני

דוני קרוואן מספר כי בזמנו הציע לתרום את ירוער שם אחרים ש"צים" הגיאת מהארץ יצירות ה"שלום" למוסדות ציבור. בחרי חיעד בן, כן, חשלום: כאמת היתה מוזיאון קטן", יצירות שמבחינת ההסטוריה של האמנות. הנ אומר ז'אן דוד. החיצירות שרויל עליח בטח שונה חשובות מאוד, מה שקדה להן זה לא ולוולי ורו חיום הרבה בסף, ויש לחן עם ערך חסטורי משע".

קון, זה ציער אותי. אם מישהו נוב ושם בביתו, והיצירה במצב טוב, וה עדיף בעיני על פני זריקת יצירות שלי בתווסן, זרו זלזול. זו בושה, בכלל, 'צים' ולולה שחיתה על אחת האניות קיבלתי פרס ראשון באמנים. אך פעם לא הוזמנתי לאנירו. איך ועלמו באיטליח", וזכר ז'אן דוד. על ח'שלום' תיח בליכך הוכת יצירות: בשבילי זה מסתורין. צריך כאן את שרלוק הולמס".

ה"שלום" תיודע שיצירותיו שוכנות לבטון בבית בשם קיאן. כן, עבדתי על זה הרברו זמן. צים" "צים" בתיפה. ביצירותי היו אלמנטים של שלום, ובאותם ימים לא רציתי שהן יגיעו לידי תגרמנים", הוא אומר. "או לא חיה שלום ביני לבון חנומנים. כל מה שרציתו חוה שוהידו אותן מהקירנתי.

כאן, כסיפור הזה מנוכמבר 1967, מתחיל למעשה העירפול, ולכן כראי שנוטיף ונעיין בו. במרבית היצירות שהין באניה ושהוזמנו במיוזר בעת הבנייה מציידים ואמנים ישראלים וזרים ידועי־שם - הוצעו על ידי 'צים' למכידה לאמנים עצמם. הרבר נעשה בעקבות סערה שקמה בין האמנים", נאמר כהמשך. ועוד: מועני 'צים' נמסר כי עדיין לא סוכם עניין המחיד של יצירות אלה, אך נראה כי הן יוצעו למכירה לאמנים במחיר שתמורתו הן גרכשו על־ידי 'צים' בעת שתומנו נשכיל האניה".

תה ברור שהיצירות מעולם לא הוצעו למכירה לאמנים. אלמנת הצייר ווסעון ניסתה, לאחד מותו, לרכוש את יצידותיו, ונתקלה כסירוב. דני קרוואן, ר שהתעקש ונאבק, יכול לראות היום את יצירותיו בוצד האוכל נכניין "צים" בחיפה תשלחו לארץ. רב העבל מנחם רימון אומר זאת. והוא יורע. ווא ארו אותן.

שנתיים וחצי פיקה קפטיין רימון – היום כעל תברת הספנות "מריקר" – על בניית האניה "שלום"

כמספנת סט. נאזאר בצרפת. אחרי שנים לא רבות פיקח על פירוקה, והוא היה רב־החובל שמסר אותה לידי הגרמנים.

IT UNLLIN IS STINNED TO THE HELT

מנחם רימון נזכר כאמנים שהיו באים לבקר

שהעביר אותה לרביהחוכל הגרמני".

בחור אדיש, קפטיין רימון. וככל זאת, כשהוא מדבר על "שלום", ניכרת ההתרגשות ברבריו. "אל המספנה בצרפת הביאו את כל שכיות האמנות בעת הבנייה", הוא נזכר. ⊾שם גם הורידו, כמה שנים מאוחר יותר, את כל מה שניתן היה להוריר".

במספנה ומפקחים אישית על הרכבת יצירותיהם -מהן שתפסו קירות שלמים באניה. הוא זוכר את יעקנ אגם "מסתובכ שם" ואת ז'אן רור, ואת דני קרוואן. הוא מדפרף בקטלוג וקולו היבש מנסה להסתיר רגשות. בטח שוה דיבר אלי. היתה שם יצירת מוואיקה של בן שאן, לכל רוחב האניה. ויצירה אחרת, של אריכא, מאוד מצאה חן כעיני הגרמנים ולבקשתם הוא עשה

מהאניה במספנה הצרפתית, מויינו ונארזו כיאות, בכל התחליך של מכירת האניה", הוא מסכיר. ו"תיאורור הרצל". או איפה כל האוצר הוה היום? העברתה לגרמנים בוצעה במספנה בסט. נאואר. הייתי צריך לדאוג שהיא תעבור לקונים בצורה מסודרת, מנחם רימון, ושוב אינו נוקב בשמות. "הרי אי־אפשר כשכל המערכות פועלות. אני הייתי רב־התוכל למחוק את זה. אני מזהה אותן מיר".

לפרק, את התמונות, שטיחי־הקיר, כית־הכנסת, המחיצות של שץ. הכל נעשה בצורה מסודרת, עם רישום. היה מיפרט. התייחסנו לזה ככל הכבוד הראוי, ארזנו היטב ושלחנו לארץ. לא רק יצירות אמנות יקרות היו שם. היו פסנתרים, מפות, סדינים, סכו"ם וכלי־אוכל יקרים מאוד. במחלקה הראשונה היו כלים בפלאים. כמחלקת התיירים היו שמיכות פוך נהדרות. בכל חדר היו תמונות מקוריות, זבאניה בכלל -- כמות אדירה של שכיות אמנות, רהיטי עור יקרים, כלים. המון עושר. זו היתה אניה נהורת".

וא זוכר היטב את הטכס, את הוררת

המתנופף, את לחיצות הידיים והשקת

הכוסיות, ואת הצער שחש. "בהחלט אינה בעסק צער. הושקעה הרבה עבורה בעסק

צבי הרומן: .האוסף שהיה על

ה'עלום' עווה היום מליונים. רק

חמונה קטנה של טמאיו עולה

היום כחצי מליון דולר. חמונות

וא זוכן ווישה היה הרגל הגרמני דגל ישראל, את הרגל הגרמני

הזה". הוא זוכר היטב גם את הפירוק, שגם הוא גוֹם לו

לא מעט צער. "פירקנו את כל הדכרים שניתו היה

על 16 מטרים רבועים אינן

יכולות להיעלם סתם כדי".

אם כך, היריעה שפורסמה אז על פריסת בית־הכנסת ושכיות האמנות בניו־יורק היתה מוטעית. האם מרוכר ברשלנות עיתונאית, או שמא מישהו שתל" אותה במתכווןו הוא שאמרנו. שם, בידיעה הקטנה מנוכמכר 1967, מתחיל העירפול.

דבריו של קפטיין רימון מעוררים אימון. הוא מחייך כשתוא מספר שרק לפני שכועיים אכל כמסעדה סינית בחיפה, ועל השולחן היתה מפה מה"שלום". הוא יכול לזהות, הוא אומר, כל פריט ופריט מהאניה. כד גם זיהה שתי כורסות עור מה"שלום" כשניקר כבתיהם של שני אנשים שבשמותיהם לא ינקוב.

דובר "צים" יסביר אחרי־כן שאפשר שמפות, בלי־אוכל ורהיטים מהאניה נמכרו אחרי שנים, אך אין היום כל רישום על כך, כשם שאין שום רישום הנוגע לגורל יצירות האמנות.

אולי כאן המקום להזכיר את אניות הנוסעים אתרות של "צים". הו אמנס לא היו מוזיאונים צפים עכשיו הוא כבר מדבר על הפירוק. בזמן מכירת דוגמת ה"שלום", אכל על "ציון" היו 30 יצירות היצירות גם לא הודדו ונארזו בנוריורק. הן תורדו האניה היה מפקח אגף הנוסעים ב"צים". השתתפתי מקוריות, ומספר דומה על "מולדת", "ישראל"

כמה תמונות ראיתי כבתים פרטיים", אומר

(42 המשר בעמוד 42)

27 BIDEUID

THE THE THE THE UNITED WATER

ש בית־קפה אחר, בכונרשוב פינת פינסקר. כשאשתחרר מהצבא, ככל בוקר אשתה שם את הקפה שלי. אני כבר הולם על הטמש החורפית שכופחת לי על הפנים כשאני שותה קפה, שבן, בפינה. אני אוהב כתייקפה עם אופי, מקומות תליאניביים. "ליקוויר" היה מקום תליאביבי. גם "פינגווין". "הסינרמה" לא. חסרה לי שם אינטימיות. אולי עוד חהיה. אני אוהם לרסוד, אכל צריך ללכת לישון בשעה סבירה. לקום בכוקר לצבא. אולי כשהכתכה הזאת תתפרסם, אהיה מסותרה. ואז אני מחלים מתי אני קם... לפחות עד שאתחיל לעבוד, ואולי קודם אכע ליוון לכמה ימים. ואחרי הסרט הבא

– לניוייורק, לראות מה הסיפור, מי נגד מי בעולם. כינתיים זה תל־אכיכ. שש שנים. לא תמיר היה לי נחמד. הייתי הרבה לכד ותחושת הכדידות ותנימור פה תוקה, אני אוהב ושונא את העיר הואת. אוהב את הקצב, התסיסה, העניין הזה שאהה יכול ללכת ברגל ותוך כמה רקות אתה כים, כקיץ שוחה, כחורף מסתכל על הגלים. מת על הריח של מרכז העיר, בתים עם תקרות נבוהות ומרצפות יפות, הדרום, תליאביב של פעם, כטאתה מרגיש שהיו שם אנשים לפגיך. יפו, אפילו "כסית". לא מקום שאני יושב בו. פעם ענרתי עם חברה ב־10 בלילה. ירר נשם שוטף, נכנסנו. ישב שם חיים חפר, ישב שמוליק קראום, עוד שניים ששיחקו שח, ווהו. זה היה חוצלארץ, הרגשה של פעם. אני לא אוהכ את תליאכים בשיטי בלילה ושבת,

אבל יכול מאוד לאהוב בשישי בצהרים ללכת מלב הולך להופעה. מטרופולין ישראלי, מלאה אנשים מכל דיונגוף ער ארלוורוב ולפגוש בכיף מאתיים איט. המינים, מכל הארץ, פתוחה מאוד, גם צבועה. មានឧទាំ១ 28

הכל. רוצה מתיאונים – יש, רוצה סרט – יש, רוצה – בסך־הכל זה משהו מאור שכונתי, חם. עיר שיש בה בגיל חמש־עשרה וחצי עזכתי את הבית ואני לא

כוכב הסרט "שתי אצבעות

לאקרנים בסרט חדש, "אלה

בקרית־אתא. בגיל 15 וחצי

עוב את הבית ועבר לתל־אביב.

ללמוד ב"תלמה ילין". בימים

אלה מסיים את שירותו הצבאי.

שיחק גם ב"הפנימיה", "מלכת

הכיתה", "בר 51" "הקרב על

הועד", ו"צילומי לילה".

רווק, גר בדירה שכורה

מצידון", שחוזר השבוע

אהבותי". בן 21, גדל

מתחרט, זו הדרך שבחרתי. עכשיו הבית זו הדירה השכורה שאני מחלק עם חבר. הרירה לא מייצגת אותי. כרגע זה היה יכול להיות כל דבר אתר. זה אדעי, זמני, לא התיישבתי ואני לא מתכוון להתיישב בזמן הקרוב. כרגע פה הפינה שלי, הדברים שלי, פה אני עושה את העבודה שלי, פה אני עושה אדבר.

לפעמים חסרה לי מסגרת משפחתית יותר אינטימית. אמי גרה עכשיו בת"א ואני רואה אותה, יום־יום, פעם בשבוע, לפי העיסוקים. ויש סבתא. אשה בת 80, מאוד סיוחדת, יורעת להיות מאושרת, מתחרשת כל הזמן, החיוך שלה זה החיוך הכי מאיר שישנו. שווה לעשות הרכה רברים בשביל לשמח

יש תקופות שלא איכפת לי להיות לבר; זה מצב צבירה הכי נות אכל חברים זה צורך, ואני משתרל להשקיע בחברים. גם אהבה זה צורך, כרגע – בערכון מוגכל. מום זה צורך. אפילו אם לא אקרא תודשיים, אני צריך ספרים כאיזור שלי כי הם נותנים לי חום. כספרים וכתקליטים שלי יש הרכה מהחיים שלי, מעין כיאונרפיה, אם אסע לתקופה ארוכה, אקה אתי למשל שני ספרים של מילן קונדרה - "הצחוק והשכחה" ו"הקלות הבלתרינסבלת של הקיום". בשבילי הם יומנים. כתובים כצורה שנונה, מבריקה. לא מנלה הכל מהתחלה, אתה מסוקרן חה טוב. הייתני לוקה גם את "מחכים לגודו" של בקם וכמה תמריטים שלפעמים אני אוהב לקרוא בהב, למשל "מלכת הביתה", תסריט שבעיני הוא יצירת אמנות. ואוסף שירים של משורויים אמריקניים, כתרנומו של ויולטיר, בעיקר בגלל . השירים של אורן וקאמינגס, שירה זה תחום שאני היוד

באיזו תקופה היית רוצה לחיותז *1900 באירופה. מבחינת אמנות, בכל התחומים, זו תקופה*

עלמה אתה מתחדטז <u>שלא גמרחי את הבגרות כמו שצריך. חסרים לי שני מקצועות.</u>

מה אתה רוצה לעשות שניתו א*ת "שתי אצבעות מצידון"*. למי אתה בזז <u>לאנשים שאלימות היא דרך ההידברות שלהם.</u>

על מה אתה גאהז על שיר שכתבתי וזכה ב'פסטיוואל תלמה ילין", על סיפור שכתבתי

או ידו של מי אינך מוכן ללחוץ? <u>כהנא</u>

מה קושר אותך לאנשיםו <u>אנשים שמתלבטים, שיש להם אופל, שלא הכל ברור להם.</u> <u>אנשים שלא חודרים יותר מדי לפרטיות שלי ולא אוהבים שיחדרו כל הזמן לפרטיות</u>

מה נוגע ללברו *טוב לב*.

מהו וברון הילדות החזק שלך: <u>כשהלכתי לבית ספר בפעם הראשונה.</u>

מי היו גיבורי ילרותך: <u>גיכורי סיפורי האחים גרים, ואח"כ טום סוייר והקלברי פיו.</u>

איזו אשה יפה בעינידו <u>אשה עם אור בעיניים וחווי־פנים קלאסיים. סקסית, עם גאווה</u>

<u>פצטנעה. פעם חשבתי שאני אוהב רזות, אבל התחוור לי שזה לא כל־כך משחק. תלוי</u>

ונפתח אליו עכשיו, אחרי זרבה שנים שלא נגעתי בזה.

בכלל, אני לא קורא מסורר, אין לי הרגלי קריאה, יש:

לי תקופות שאני קונה ספרים וקורא הרבה. אם אני

נופל על ספר טוב, קשה לי לחינתם. עכשיו קורא את

לפעמים אני מנגן ניטרה. פה ושם גם כותב:

שירים להנאתי, אכל לצערי לא בצורה רציגית, כי

צריך להשקיע בזה ולי אין זמן לחרוקום. מקשיב הרכה

החרש של נוחית גלרון הוא עלאיבייםאק שלום חוד

ווצא מהכלל. מאור אוהב את "מסינה" אחר

התקליטים הסובים שאני מכיר זה של אילו וירצכונ

ושמעון נלכוץ, עם יונה וולך אותל את גרוניך, את

בלאנש מאלכסנדריה" של יצחק גורן, שהוא דודי.

מה אתה דוצה לתיות כשתגדלז <u>במאי קולנוע.</u>

אני עושה עכשיו רשיון לאופנוע. זה מסוכן, אבל סרטים נותנים לי לגיטימציה לעשות דברום שאחרת לא הייתי עושה. אני אוהב מה שאופנוע מייצג. בות הדרת כבוד, מלוכה קטנה.

בשבוע. לשעתיים אתה במקום אחר, זמן אחר, שוכח את הצרות. סרט טוב נותו חומר לחשיבה. זה תרבות. במקביל, נכנס גם העניין המקצועי. לראות מה קורה, מה עושים. אני יכול לצאת מסרט של קלינט איסטווד ולהיות קשוח, לצאת מסרט של דהינירו ולהישפך על הקסם שלו ועל ההומור והדקויות, ללכת ברחוב אחרי סרט של ג'ק ניקולסון ולהשתגע איך שהוא עושה העוויות וזה נהדר, לא נראה מוגום. או הקשיתות של אל פצ'ינו או החוכמה של רסטין הופמן.

אני יכול לצאת מסרט של, קלינט איסטווד ולהיות קשוח, לצאת מסרט של דה־נירו ולהישפר על הקסם שלו ועל ההומור והדקויות, ללכת ברחוב אחרי סרט של ג'ק ניקולסון ולהשתגע איך שהוא עושה העוויות וזה נהדר".

אני לא מנסה להכנים את עצמי למצכים קולנועיים, ההפך. מנסה להכניס את החיים לקולנוע. יש הרבה סרטים שאני מוכן לראות שוב ושוב. את "רחובות לוהטים" ראיתי אולי 17 פעם, "בעקבות הכרך", "כלבי הקש", "פאני ואלכסנדר", מוכן לראות 20 פעם. רק שלא ייגמר. מעריף ללכת לקולנוע לכר, הולך ברחוב ופתאום – טאק – נכנס לסרט. תיכנונים דוסקים את ההנאה. ופרטגרים יכולים לפעמים לקלקל. בשבילי, קולנוע זה צורך. גם טלפון. צורך היסטרי. הצורך שיאהכו אותי הוא צורך שמלווה אותי, וגם את רוב התפקירים שאגי עושה. אני חושב שבגלל זה אני בכלל מתעסק במקצוע הזה.

לפני כשנתיים הפסקתי ללכת לתיאטרון. היתה לו השפעה לא טוכה עלי מבחינה מקצועית. עכשיו אני חוזר. חייתי בהצגה של אשר צרפתי ומאוד נהנתי. רוצה לעשות תיאטרון. משהו קטן. מהמחואים אני אוהב את כקט, שקספיר, מולייר, יונסקר, נסים אלוני, חנוך לוין, כעור עשר שנים הייתי רוצה לשחק חנוך לוין, זאת אומרת לשכור את המיתום של עצמי בעיני עצמי. להגיע לשלב שאני יכול לנפץ את הפרה הקרושה שאני בעיני עצמי. זה כמו ספר הצילום של אני, לייבוביץ, שלקחה את קלינט איסטוור וצילמה אותו קשור בכלל, צילום מעניין אותי. בעבר צילמתי ראני חוור לזה. כשבילי, המצלמה בקולנוע זה זיון. בכוונה אני אומר את המלה הזאת. מכחינה מסויימת זה ממש כמו אורגזמה. כשאני מצולם, זה המצלמה ואני, ווה לא בקטע של לעשות לה פווות. זה יותר כמו טיול הולכים במקביל, נפנשים, ממשיכים.

לקראת חסרט החדש אני עושה עכשיו רשיוו לאופנוע. זה מסופן, אכל סרטים נותנים לי לגיטימציה לעשות דברים שאחרת לא הייתי עושה, אני אוהב מה שאומנוע מייצג. כוח, הדרת כבוד, מלוכה קטנה. אוהב למוסיקה, אוהב כמה דברים קלאסים וג'או, דרך רוק, אלימות בטרטים – לא בחיים. יש כוה עוצמה, כוה. גם מום, נגל חרש, בשהמייבוריטים, בשלוש שנים - בעצב ובשימחה יש בוח. ככל אחר מהרגשות, כשהא האחרונות הם להקת "הראשים המדברים". התקליט : מובע נמצב צבירה קיצוני ביותר, באהכה יש מוח בחברות, במוסיקה, באופנועים, במטוסים, כלי משחית למיניתם. גם אותם אני אוהב לראות רק בסרטים.

רמן וריסה. שלוייוסן במעט שאינגן רואה, פשקול, פולבוע זה ראינה: וורית ברצקו שלוייוסן במעט שאינגן רואה, פעמיום בעם העם צילום: ראובן קסטרו פסם, לפעמים הולך מעמיום בעם לפעמים מעם

משחת שיניים מיוחדת לשיניים רגישות לחום, קור ודברי מתיקה.

כיצד שיניים בריאות מפתחות רגישות?

החלק העליון של חשן מוגן על ידי שכבת זגוגית (אמאייל). החלק החחתון

במקרה של נסיגת חניכיים (קטנה ככל שתהיה) ייחשף השורש הבלתי מוגן וכל גירוי חיצוני כמו קור, חום, מתיקות וכד יגרמו כאבים עזים - זוהי תופעה של

מהן הסיבות לנסיגת חניכיים?

אצל חלק גדול מהאוכלוסיה חלה נסיגת חניכיים טבעית בגיל מבוגר. במקרים אחרים נגרמת עקב צחצות לא נכון או שמוש במברשת קשה או ממחלות

?האם ניתן לרפא רגישות יתר של השיניים

כן. ניתן לרפא רגישות יתר של השתיים על ידי שמוש במשחת השיניים סנסיטים משחת שיניים חדשה ומיוחדת לבעלי רגישות יתר של השיניים. סוסיטים מכילה חומרים מיוחרים היוצרים שכבת מגן המתאחות עם שווש השן החשופה ומונעת גירויים הגודמים לכאבים.

יש כיסוי לשיניים רגישות

מיוצח עיי אנים העשיות בע"ם איזור החעשיה יהותם.

מה ההבדל בין סנסיטיס למשחת שיניים רגילה?

סנסיטים היא משתת השיניים היחידה, המכילה שילוב של שני תומרים פעילים Strontium+Fluoride הפועלים יחד במשולב, למניעת רגישות יחד של +Fluoride השינים כתוצאה מחשיפת השורש וכמניעת עששת. ה-Fluoride יוצרים שכבת מגן המונעת העברת גידויים לעצב של השן Strontium החשופה. ה-Fluoride מחזק את זגוגית השן (אמאייל) ומונע עששת.

למה לך לסבול מכאבים מיותרים?

סנסיטים טעימה, אינה מכילה קצף שאינו נחוץ לנקיון חשיניים ומוחידה כפה הרגשה נעימה ורעננה ויכולה להחליף את השימוש במשחח שיניים רגילה.

מי שדואגת לעדכן אותי מהארץ בדברים רמגוג חסר בושה היה יכול אפילו לומר: הי, שלא כתובים בעיתונים, כתבה לי מן השטחים מה עם כל המענקים החדשים לסופרים: האם הם שלא בתובים בעיתונים על אירוע שהתרחש אינם על חשבון עיירות הפיתוח, במקרה:

ון כדן אמר בתחילה שהוא מבקש שהדיון יתנהל להשתחל לי ולקבל מענק יצירה של שנה. אשב בשנים תרבותיים. ואחרי־כן, בטון תרבותי, לי ואכתוב בכיף על חשבון כסף שלקחו מאחרים. האשים את ההתנחלויות בכל מחלות החברה הישראלית, תוץ מתאונות הדרכים.

> תא היה יכול להניח בראש שקט לתאונות הדרכים, כי כמקום אתר, כעיתון, קראתי איך מישתו אתר כונה גם את ההאשמה הזו: כיהורה. ושומרון הושקעו כספים ככבישים, כעוד שבכביש הדמים אשקלון־תל־אביב לא הושקע כלום, וילדים קטנים נהרגים שם.

> כל הטריקים הללו, למרכה ההפתעה, נושאים לפעמים פרי. העם הוא אמנם תכם, אכל אפשר להסית גם אנשים חכמים. בקלות.

> כאותו ערב בנתיבות, על כל פנים, ההסתה הצליות, וכמות שינאה ארירה זרמה מן הקהל אל הבמה, אל אליקים העצני. כגללו ובגלל חבריו המתנחלים כאות כל הצרות, האמינו האנשים

אתריכן לא יכולתי לישון כל הלילה",

נומי, בתי, נומי. אם את כליכך מוויאגת, הרי בדמנוגיה פופוליסטית כזו אפשר להשתמש גם

ואת אומרת, דמגוג יכול לשאול כך: אם התנחלויות הן על חשבון שכונות המצוקה ועירות הפיתוח, או על חשבון מי התיאטראות

רבר כזה.

לא אני, כמוכן. אני לא אטען דבר כזה

אבל דמגוג פופוליסטי יכול לומר דבר כזה

הוא היה יכול לומר: עשרה סופרים קיבלו

השנה מענק של 1130 ש"ח נטו לחודש. בסכום

הזה יכולות להתקיים במשך שנה עשרים

משפחות במצוקה בעיירות פיתוח. 1130 ש"ח

של משכנתה, וזה כפול עשרה סופרים. בסכום

כזה אפשר לפטור מאה זוגות צעירים על סף

ייאוש מתשלום המשכנתה שלהם לשנה תמימה.

וגם כשנה הבאה יקכלו עשרה סופרים סכום כזה

של כסף, וגם כשנה שאחריה, ועוד ועוד, ומאה

לא אני, כמובן. דמגוג המוני חיה יכול לומר

והוא לא יאמר דבר כזה, רק אם הוא לא

אני חושב שאם הסופרים רוצים להמשין

לקבל עשרה מענקים בכל שנה ועוד סוכריות, כדאי להם לראוג שישמעו פחות טענות

ישמע את אותה טענה איומה עצמה מופנית

זונות צעירים חייבים לשלם משכנתאות.

כלפי ההתנחלויות.

לחודש לחלק לעשר, הרי זה עשרה תשלומים

לעולם. למה לי צרות? מחר גם אני יכול

פינת השלולית

צפרדע זקן, ירוק ומלא קמטים שלא מתכוון להפוך לנסיך מחפש נסיכה רכה ויפה, נפלאה ונהדרת למפגשים לשעות הכוקר ואחה"צ

(נ.ב. לא נותן תמיבה) (הצפרדע מתנצל מראש אם לא יוכל לענות על כל המכתבים שיגיעו)

הדפים המתפרקים של השנה

בתחילת השנה והעברית, נקוטה בקרב המיעוט היהורי בישראל, חלה ב־4 באוקטובר) – קניתי לי יומן־כיס. יומן־כיס הוא דבר לא רע בכלל. גנית שאתה חייב ללכת לחתוגה. אתה רושם את זה ביומן, וכשהתאריך של החתונה מגיע, אתה פותח את היומן ולא שוכח.

היומן שלי התפרע במקצת כשניסיתי לפתוח אותו. דפים החלו לנשור ממנו כמו כסרט בשהכמאי רוצה להראות את הזמן החולף.

בכל ערב ישבתי, איפה, והרבקתי כחזרה את הדפים שנשרו ממנו במשך היום. היומן שלי נראה עכשיו פחות מרובע מאשר בשעת קנייתו. הרפים מחוכרים ביניהם ברכק פלסטי, כסלוטייפ, בסרט בירוד לחשמל וכעוד כמה אמצעי־חיבור

אין לכחר שיש גם כיף מסויים ביומן מתפרק. כגון שאני פותח אותו בדצמכר ומוצא כו את הרפים של מרץ. אפשר להעביר את פורים למועד הנוח לך, זאם מתחשק לך – מסיבה שאינני יכול להכינה – לחגוג את פורים דווקא

ב־31 לרצמנר, כמקרה, הנה לך סירור מוצלה. הזמן נהפך לגמיש - תופעה שכבר איינשטיין ביטר עליה.

בשבועות הראשונים לאחר רכישת היומן חשבתי כרגיל שנדפקתי, ונדנדתי לכל מי שנסע לארץ לשלוח לי לוחישנה חדש. קיבלתי עשרים. ככולם הדפים מתפרקים. אחרייכן גיסיתי לדפדף ככמה ספרים ישראלים חדשים. לא לקח זמן רב עד שהכנתי מה קרה. הכריכות של השנה עשויות עם דבק חרש מתוצרת הארץ. עניין ל"כלכוטק" לענות בו, אלמלא היה עסוק

לא רק יומגים וספרי מדע רמיוני מתפרקים, התברך לי. זה קורה גם לספרי לימוד. פותח תלמיך ספר היסטוריה והופ – הדפים נופלים ומתערבבים לו. הוא מרים, שם כחזרה, ומה יותר נפלא מזה: נפוליאון עולה על צבא לינקולן בראש כוחות הדרום: מטרגיך נכחר למלכת כריטניה וקיסרית הורו; גריכלדי מפלס דרכו כמנצ'וריה עם צבא יפני קשוח, ופראנץ"יווף מחבר ספר בשם ה"קפיטל" ומנסה להפיץ אותו בעזרת סיסמאות פירטום מטעות.

עד כאן כשמרוכר בהיסטוריה כללית כשמגיעים להיסטוריה היהודית הדברים יכולים להיות עוד יותר מעניינים: הכצל נשלח לאיהשדים על לא עוול בכפו: השולטן התורכי נקרא הנדיב הירוע על שום חרומותיו לגירול תולעי משי בארץ ישראל: נטורי קרתא מקיימים. את דגניה וחברי, אצ"ל מסגירים את הכריטים לידי ההגנוג 🕞

ממילא היתה ההסטוריה שלנו זקוקה למעט ייענון, וטוכ שהוא הגיע עכשיו עם עידן ספרי היסטוריה המתפרקים, המודולריים.

לא ניתנת להריגה, אפילו בתותחים

ראתה בכך שליחות, או הוא ראה ככך שליחות, כבר אינה רלוונטית. הספרות הרוויהה, אכל חבצלת

היוצרת נכנעה. שנה לאתר מותה האשים פנחס שרה את העולם במותה. "עולם זת שצלב את חבצלת," אמר ובשפה נוצרית פחות הוסיף: "ואו הופיעו הלצים. לפתע, כמגיפה, הגיחו מתוך כל מיני חורים, כיבים, מחראות. כשפתיים זכות ריר, כציפורניים מרופשות, התנפלו על הנערה־הפרח, את מנגינתה עוותו, את דבריה סירסו, על תומתה הדביתו את מילות הנבלה שלהם, על טוהרת השליכו את טמטומם, את עליכותם את תיסכוליהם, את זוהמתם."

מעניין לציין שהיו שאמרו את אותם דכרים בדיוק – אם גם כלשון כוסה פחות – על פנחם שרה עצמו, ולוא דווקא על חבצלת. בחקופת פירסום הספר "התמסרות" למדה חבצלת ציור במכון אבני. כשהחל הספר לתפוש תאוצה בכותרות העיתונים, עובה את לימודיה. -היו מצכיעים עליה ברחוב, וזה שבר אותה," מספר הדוד יחיאל תנשוש. כשיר מופלא שכתבה יונה וולך ושמו "לזכר חבצלת", היטיבה להגדיר במילים ספורות את מצבה של חבצלת אותו ומן:איך עשו ממני / אידיוט כזה / וממך מזריינת / עם מטומטם אחר / וכל זה..."

התרעומת שלי," אומר הדוד, היא על דרך. הפירטום. אתה רוצה לפרטם, תפרסם. אכל למה לעוות. לו נערה כזר היתה נופלת לידי הייתי לוקח את תומתה, התלהכותה וטוהר רגשותיה, על ררך ההתעלות והאהבה. למה לקחת את זה על דרך התתתונים והישכן? אני הזרעזעתי כשראיתי כיצר שם נערה עירומה בשער הספר וכינה את הספר 'התמסרות'. כבר יש לזה ניחוח של סנסציה, אין לי ספק שהיתה לו מנמה סנסציונית. חראו מי אני. תראו כיצר אני נערץ על נשים. שתי נשים רכות עליו והוא כא עליהם. זה מה שהיה חשוב לחבצלת, או זה מה

דור יחיאל כתב הקרמה לספר שיריה שהוציא לאור בימים אלה. הוא אומר שם: נדמה שניתן להם הזרמנות פז לרחרת. כמכושיו של הגכר ולהתכשם מתחתוני אשה. זה מה שרצו, להסתאב חזק חזק: חבצלת נמנית עם יצורים רגשיים עריני נפש, ורק היודע אצילות נפשה וחין ערכה יכול היה להבין מה עכר עליה מאו 'הפירסומים' ומה גודל המשבר שפקדה, אכיה והמשפחה היינו עדים למה שהתחולל בקרבה ולייסורי הנפש שפקרוה. חרב עליה עולמה. היתה שרוייה בליקוי מאורות. עננה ירדה עליה כאילו משמיים ולוותה אותה לכל מקום. כשכבה וכקומה, כלכתה כדרך וכשעת מנוחה, בלילה וכיומה. כל נסיונותי להוציאה ממועקת_נפשה לא הועילו. אמונתה כאדם שכצלם נכרא, התנפצה לרסיסים. בתמימותה לא יכלה לשער שהאדם 'רע מנעוריו' ומסוגל לרצות וחיוכו על שפתיו, לרמוס ערכים מקורשים כנפש הפצה, להתייתר היום עם הרמות 'המתמסרת' בקרושה וכטוהרה מכל הלב, ולמחרת, תוך שיקולים אפלים, להציגה ככל מערומיה כהקשר לרכרים ושלא בהקשרם. העיקר: ראו איך נכר נערץ כמרכז ההתרחשויות. שומו שמים, מה מסוגל אדם לעשות לחברו, לנערה תמימה. כלב שותת דם אני מציין: אלו שטיפלו כחבצלת - אומר כלשון המעטה ועל דרך הסנגוריה – לא למדו מאמר התנא: איוהו חכם? הרואה את הנולר', אלא: עשו כמעשה זמרי וכיקשו שכר כפנחס".

שבוע נב"העולם הזה"ו: -מופר שחצן ומשורר מתנשא, מכית החוליפיוהניעה הביתה. היא ניקתה את הבית נביא בעיני עצמו, פירסם את מכתביה מתוך תאוות הסנסציה. עכשיו, אחרי התאברותה, מתפרסמים שיריה הספר לפח האשפה. הספר, אמר ניצן, ליווה אותה כ לכתוב מחרש משהו שקולקל".

האב חיים חבשוש אינו נוטר, אינו מאשים. כלומר, לא במילים. "היא נכשלה, הוא אומר,

פנחם שדה סרב להתראיין ולרכר על הבצלת.

חצייר נסים טחר ותתרשמותו מחבצלת חבשוש: "על טוחרה השליכו את טימטומם". (צילום: דפנה קצור)

מְאֹד טוֹב לָדַעַת, שָׁאָלְמְּלֵי ּשֶׁמְּאֹד חָלִיתִי בַּגָּפֶּשׁ,

מָאֹד מָאֹד חָלִיתִי בָּנֵפֵשׁ,

מָאֹד מָאֹד רַע זֶה הָיָה, מְאֹד שָּׁנֵאתִי מָה שֶׁרָאִיתִי,

בַּבַּיָת שֶׁאָמוּר הָיָה לְהִיוֹת בַּיִת לְנֵפשׁ, והוא בית לחלי.

מָאֹד מָאֹד רַע, אָם כֵּן עַדִיִן בְּעוֹלָם. ָמְאֹד מְאֹד טוֹב לָדַעַת שֶׁכָּוֹאת הָאֱמֶת.

קיאת את כפר שיריה החדשף שרה: -עריין לא הספקתי." בהקדטה יש ביקורת תרומה על עריכת הסמר

שרה: "כן, סיפרו לי. אכל אני מכין שדורה הוא איש קשיש ואינו מכין רכר."

בכית משפחת חכשוש לא הוכירו את שמו של פנחס שרה. אבל השיכחה לא היתה מנת חלקו של אף אחר מכני המשפחה. שלושה חורשים לפני מותה כיקשה חכצלת להתאשפו בכית החולים אכרבנאל. כמשבר שקרם לאישפוז ניסתה לפנוע בעצמה. חברה. לחיים, ניצן לוי, כוגר "בית־צכי", סיפר כיצר שהה במחיצתה כרי לגונן עליה מסני עצמה. בידיה אתוה את הספר "התמסרות". כשבעה ביולי, יום שבת, נפצעה מוכוכית חלון שנופצה והספר נמלא דם. היא ברוח רומה כתכ על הספר המשורר נתן זך לפני מרטה את רפי הספר. כשבוע לאחר מכן סיבלה חופשה ומצאה את הספר המוכחם ברכו. כעצת ניצן זרקה את

מראיון ל"העיר" אנור פנחס שרה על "התמסרות": הספר של חבצלת היה גרול מאור. זה היה קשה לה, מה את רוצה שאני אככה על זהי מה את חושבת שאני מלקק רכש יום יום: היה לה רע, היה לה טוב, היו לה תיים משלה" כשנשאל אם היה עורך היום את הספר

פיהם אני חי. על זה אני מוכן ליהרג אם כי אני מעריף להרוג. אם הברירה להקפיץ מישהו או לקפוץ כעצמי, אני אעדיף להקפיק". ולעומתו כתבה הכצלת אליו: געשיתי אחרת. הַיִּיתִי עֵלוּלָה לַחְשׁב

נעשיתי בעיני עצמי יותר יפה עכשיו. יותר יפה. יותר מלאה, יפה כמו אתוכה. אבל איזה חיים זה אתך כמו רציחה. כקשה כוים. אני אוהבת את היד שלי שכותכת עכשיו. איראפשר להרוג אותי אפילו בתותחים עכשיו. אני לא ניתנת להריגה אני כמעט ואיננה אני כליכך פנחס הייתי הופכת לעצם התשוקה."

כאופן שונה, ענה: .סיימתי בימים אלה עריכת ספר

חדש. בדיוק אותם שיקולים, מה הרכר הנכון שעל

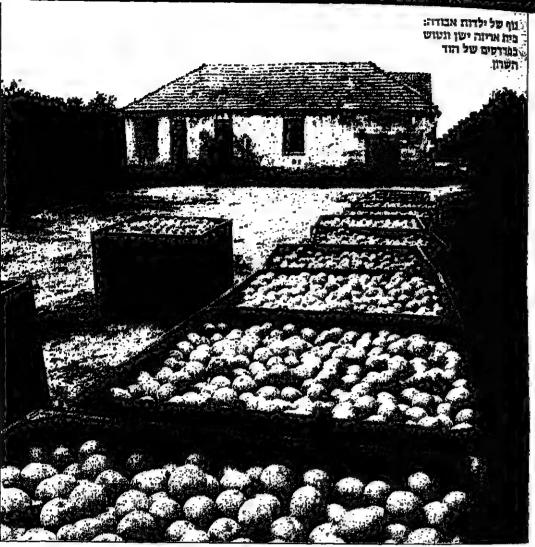
שבוע האחרון לחייה עסקה כסידורים. חיפשה דירה חדשה, עבודה. ביום שישי הגיעה אל רורה ימיאל. ישבו, דיברו. אמרתי לה: אני מכטיה לך שנתקן את הרמות שהצטיירה לך. היינו ביחסים כוובים מאוד. אני גיליתי הבנה לכל מה שקרה לה. אני ווכד שאמרתיו קרה מקרה, הארם החבם צריך להתגבר. גלמד מהנסיון ונתכנן הלאה. על העניין של פנחם לא דיכרה. נצרה לשונה. אבל המכה היתה כזו שלא יכולה היתה לקום ממנה. רציתי שתמצא סיפוק ונחמה כמה שכתבה לעצמה. כאותם ימים הוצאתי את הכרך הראשון של הספר "משפחת חבשוש". ביקשתי ממנה את שיריה כדי שאפרסמם נכרך השני של המשפחה. אני זוכר שהיא אמרה לי: אבל איך תשים דברי ואותי בין הרבנים אבות המשפחהז עניתיו שירייך הם שיר השירים ואין ספר מקודש מות. איך יכולתי לשער מה יקדה כעבור שלושה ימימי:

כיום ראשון כשעה שתים עשרה בצדריים קפץ ניצן לוי לדירתה של חבצלת. התריסים היו מוגפים. הוא נכנס פנימה לרשום לה פתק. כעלת הבית שראתה אותו כדירה שאלה אותו מתי יפנו את הפציה. ניצן חשב ששוב היא מערידה אותם בעניין הדידה. לפתע שאלה אם אינו יודע מה כדה. לא, הוא לא ידע. היא סיפרה לו. ניצן הלך לאבר כביד, מה אתה רוצהו שאלו אותו.

באתי בקשר לבתורה שהגיעה אליכם הבוקר,

מיז שאלו אותו, הבלונדינית שמתה מסמים? לא הבלונרינית, אמר.

פתחר מגירה, היא שכבה שם על הגב, לכושה לגמרי, שלמה, עיניה עצומות, מניה שקטים יחסית. רק משהו בפנים כאילו נשבר, כאילו פקעת הותרה.

3. חמש דקות מכפר סבא

על שוהם ואני יצאנו לחפש כפריסבא ונוסעים בדרכים חוליות ואפילו לא לכולאך גבריאל. הגענו לפנדיאל. והנה, דווקא במרחק תמש דקות מכפר־סבא, מצאנו את מף ילדותנו האבודה בשרון.

אותו התן הצנוע, שבילי חול ותמרה בין פרדסים, סביוגים. חמצוצים וחובייוה. חרים של תפוזי השמוטי בארגזים נדולים שייסעו וחוק מכאן, אולי לרוסיה. הרעננות הירוקה של והדרים שנוצצים אחרי הגשם. ואפילו בייקה מצאנו. בית ארוזה ושן ונטוש עם גג של רעפי־מארסיי וחלונות זכוכית. ואחרי־כן דשדשנו בין העלים שניראים כמו לבבות ירוקים וביניתם מרחים ירוקים של מטה אתרון, כפו שקראנו לו פעם. עבשיו שמו לופית, ולמגדיאל קוראים הוד

לא לנטוע רחוק, אלא לצאת משתח תקוה צפונה לכוון כפר סבא, להגיע לדמתיים – היא הוד השרון - ולפנות ימינה, בפנייה הראשונה אחרי משב גניעם לכיוון המושבה שפעם היותה מגדיאל. ממשיכים עם הכביש ותופשים את אחד הכבישים הפונים ימינה ושמאלה אל תוך הפרדסים. לנסוע בדוכי לחנות וללכת לטייל בשבילי החול בושים וההדרום. בין הפרדטים. כמובן – לא לנווב תפוים, אתרת בעלי הפרדט ינרשו אותו מכאן. מותר לקטוף חבוציצים וללעוס את הגבעולים, ואולי גם מטה אחדון אחד שהילדים יראו מה

מה יש במרחק חמש דקות שמושכות ומסתובבות בתוך מכפר טבא. תתפלאו, אכל לא המושבה. מגיעים משמאל אל חורשת אקליפטוסים גדולה ואל ששרד בשרון נמצא גם הוא בין נוב ופונים מיד שמאלה בכביש מגדל מים שעליו יש כתובת של פתח־תקוה לכפר־סבא. בקילומטר המוביל לחספין. חווים והולכים גורר מכוניות מהסביבה. מביטים אחד צפונה מתחנת הדלק, לפני שמאלה, אחרי שחוצים חוטי חיל. מגבעות הכורכר והחמרה, אותו חול אדמדם, ופונים שמאלה, לרחוב תל חי, אלא מה.

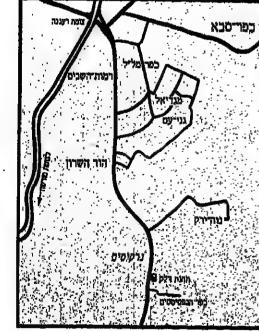
וחנה מתגלה כפר־סבא, ואנחנו בכביש המוליך לנוף התחנה

ועכשיו נרקיסים. בדרך לשם ינואר אלפי נרקיסים. מצומת אפיק הלכנו לחפש נרקיסים. החורף הזה נוסעים לכיוון רמת מגשימים, יהיו הרבה. שדה הנרקיסים הגדול - חולפים משמאל על הכניסה למושב הבפטיסטים. ממערב לכביש גומי. ומשמאל – כשהפנים לכיוון אכספורט. בפניה מזרחה לנוה־ירק תונים הארבעים.

מזרחה אל נוף הפרדסים ונפרדים בית הבטון הראשון, אחרי כפר שלט: שמורת טבע. לבוא במגפי טיול חביב שאפשר לשלב עם כפר־סבא – יש שדה גדול של רחצה במעיינות החמים של חמת נרקיטים לפני המחסן של תנובה גדר או בחמי טבריה הצעירה. מומלץ לכל מי שעבר את גיל

החורף יהיו תרבה נרקיסים. לראותם בלבדו

מאת נילי פרידלנדר

וחוצים בזהירות את הכביש לכיוון תנובה אכספורט. לטיול בין

ורקיסים צריך לנעול מגפי גומי, ואז

נהנים יותר. ויש גם המון שלוליות

ם נרקיסים בצפון. לתושבי הצפון

כדאי לשוטט בין הנרקיסים

בתל־אופה, מצפון־מערב לקבוץ

שמיר בעמק החולה. לפני הכניטה

הדרומית לקרית־שמונה פונים

מזרחה, לכיוון הקיבוצים שדה

נחמיה ושמיר. אחרי שדה נחמיה.

משמאל לכביש, יש תַל – גבעה

בזלתית וכה שרידי ישובים

עתיקים וכולה מכוסה בנרקיסים

וליד עין־גב – גם. גם בגולן ■

הדרומי, בשמורת נוב, כ־15 ק"מ

צפונית־מזרחית לחמת גדר או

לקבוץ עין־גב, פורחים בחודש

צילומים: שי גינות

בשיתוף דשות

שמורות הטבע

בדרכי השרון.

בכל חודש ינואר.

ואחר כך פונים ממגדיאל לביוון

33 Biaeain

可地為7回118间的

ד"ר גאולה צרויה רוצה להביא גאולה לירושלים. שלוש שגים רובאת שיניים יהודיה, דתיה. ברובע המוסלמי של העיר העתיקה. היא אומרת שההתנחלות שלה זו סתימה זמנית. שליחות אישית. "עזבתי את הסביבה היהודית להביא קצת אור לסימטאות ולחמם אותן, לחבש דרך איך לאהוב אחד את השניי. השכנים הערבים מחבבים אותה. לא מפחדת. חושבת שאלוהים לא אוהב פחדנים ופחדניות.

מאת טל שחף צילומים: ראובן קסטרו

דרך למרפאה שלה, ליר ישיבת "שוכו כנים" שכעיר העתיקה, הופיע לפתע הרב מאיר כהנא מלווה כשני ביריונים. כאותה שעה פשטה המשטרה על הישיבה, מלווה בצלמים, והיא מיהרת להסתתר כדי שלא תהיה איתו כתמונה אחת. ר"ר גאולה צרויה, צעירה יפתיתואר, רתיה, רופאת שיניים כרובע המוסלמי. נפש נדירה. שילוכ של אמונה תמימה עם עקשנות אמיצה. היא אוהכת ניגורים כאלה, אך לא את כהנא. לא מסוגלת לסכול אלימות וקיצוניות.

מי שקורא לה רתיה גורם לה סלירה עמוקה. "רתי זה כינוי שהמציאו רק כתקופה המודרנית, ווה אחר הדכרים שגורמים לפילוג בעם, ההפרדה הזאת לשני סוגים של אנשים", היא אומרת, "לא קיימים שני סוגים. יכוא יום שכולם יהיו ביחר." אמונתה בשלום, באהנת הארם, כוללת גם את הערבים. כשכאים לדכר איתה, מוטב להנית למחלוקת הפוליטית, לשכוח את הלשון הצינית ולהתעלות מעכר לאירועי היומיום. הכיוון שלי הוא הרות ואהבת אנוס. כל הדברים. שאנחנו רכים עליהם, כוא נעזרב אותם. כוא נחפש איך לאהוב אחר את השני." ואת האמונה הואת משתדלת גאולה צרויה להקרין סביבה בכיישנות אך בעקשנות, גורמת הרהורים אפילו אצל ספקנים גדולים. הם אומרים לה: הלוואי שאת צודקתני

לא קל להיתפס לרוחגיות יתרה כסביבה הרחוסה המתוחה כל־כך, שבלכ הרובע המוסלמי. מחנויות הערכים בוקעת מוסיקה מסתלסלת. עגלות מאיימות לדרוס את ההולך כסימטאות הצרות, הרוחשות ילדים משחקים, מרעישים, לעיתים גם מציקים. גאולה נחתה כאן לפני שלוש שנים, להגשים חלום שהחל במרוקו. היא אוהכת את ירושליים כדרך מיותדת, חושנית. אילו ירעתי לצייר, לשיר כמו נעמי שמר, לכתוב. שירה כמו אורי צבי גרינכרג, הייתי שרה לה כמו טעשו אוהכיה כמשך כל השנים. אבל אני רק רופאת שיניים, וחיפשתי דרך משלי לבטא את האהכה הוו."

לטובת חורכה ישנה אותה שיסצה בשקט. אחרי שנילו איך לקח אלוהים את ירושלים של מעלה הווה אותה בטלוויזיה, כתכנית "בין הכסאות", התחילה והמופלאה אליו לשמיים, אחרי חורבן הבית השני, לקבל טלפונים, רוכם מתומכים נלהבים. קצת נבהלה ואמר שלא ישיב את אותה עד שלא יוכל להיכנס בתחילה מהצורך להסביר את מה שתמיר עשתה כדבר לירושלים של מטה. המוכן מאליו, "אני מאוד נתבאת אל הכלים", היא לכן היא כאן, מנסה לקרם את הגאולה מירושלים אוגרת, "בהתחלה ברחתי, אחריכן אורתי אומץ. של מטה האת התהליך המשיחי של הרצל ובלפור

זה מאיתנו." כעת היא נינוחה יותר, גולשת לעתים לשפה מליצית בפנטא צרפתי, וחושבת בקול רם בעיניים חולמניות.

אולה צרויה נולדה כבית מסורתי עשיר, עם עור 12 אחים ואחיות. לארץ עלו ב־1968. הכיטופים התחילו הרבה קורם לכן. החלום היה לחיות בירושלים, "והחלום היה לראות ולשמוח בכניית ירושלים, להמשיך ולחפש מצב היא החליפה מרפאה משגשגת בעיר החדשה, מושלם יותר." מדריכה אותה אגדה שסיפרו לה פעם,

החלטחי שיש מה לחלק עם האחרים. זה לא שאני צריך להמשיך, להגיע לשיא מסויים. הררך שלי היתה

מיוחרת. כל עם ישראל מיוחדים. רק צריך לתוציא את לגלות חורבה ולבנות אותה" יש לה בראש עוד הרכה

אחרי שעלתה לישראל עשתה בסכניון קורס הכנה ללימודים אקרימאים. כחיפה גם פנשה את לוי, סטורנט להנוסה ומי שעתיד להיות בעלה. גם תוא עולה ממרוקו. משם עברה ללמוד רפואת־שיניים כירושלים. עם לוי היתה נפגשת רק בסופי שבוע, אף זה היה חלק מהקרבתה האישית למען ידושלים. לפני שמונה שנים פתחה מרפאה ברחוב המלך ג'ורג', לב העיר. מבחינתר, המקום הנפלא ביותר: בסביכה תמה ומוכרת, חלונות ראות מסודרים, התיכים התיכות. לא כמו שתושבים השוויצרים הדיונגופיים, שמתחממים כאור הפלורסנטים, למרות שהם נחמדים. אבל

לועד איתן זה משהו. עשרתי את עצמי מרחוב המלך שטיח אדום, להתפלל שהשם יחזיו' שכינתו לציון. אבל אני גם חשבתי שצריך לעשות משהו. לא מספיקה

האדבה. צדיך גם להתחתן, לקתת אחריות כמעשים." שנתיים עבדה על עצמה עד שקיבלה את התחלטה לעבוד לעיר העתיקה, ורק אז שיחפה את כעלה ברעיון. הוא התנגד בתוקף. יותר מאוחר, כשאמרה שהיא רוצה לעכוד כרובע המוסלמי, הוא השב שוו בדיתה. הרבה זמן צחק עד שהבין שהיא רצינית, ועד כמה הרבר חשוב לה הרבר. מספר תורשים לאתר מכן נתו את המבמתו.

ת הדובע היהודי היא מכנה "גטו". מתארת אותו כאשוריום. לא שהיתה מתנגדת לגור שם, אבל זהו עולם סבור. לעומת זה היה אכלוסיה יהודית צפופה. כ־15 אלף יהודים ישכו בו. אורתי המשפתות עובו או פונו משם אחרי מאורעות תרצ"ו. בועים רבים נשארו בבעלות יהורית והושכרו אצלה במרפאה הקודמת, במרכז העיר החרשה. היא הטבעית, שר"ר גאולה צרויה לא מודה בקיומה כסה לערכים. הבעלות היהורית נשמרה גם תחת השלטון הידוני, על אותם כתים שלא נחדבו בידי הליגיון הערבי. לאתר מלחמת ששת הימים הוקם ועד פעולה למעו החורה הרכוש היהודי לבעליו. ממשלת ישראל משלה. בסרב היהודים כולטים השוטרים ואנשי משמר עורף, הרי התכוונו רק לטובה."

מתנהלת שם התנחלות זוחלת. דונם פה, דונם שם.

למרפאה שלה. זה היה כחנוכה לפני שלוש שנים. המראה החיצוני המוזנה שלו רתה אותה. ארבעה קבלני שיפוצים שהזמינה, ברתו לאחר שראו במה כרוכה

לפי כללי הג'ונגל, כשפוגשים את

מיכאלי. היא מומינה את רבקל'ה לבוא לנקר כאן. השיגרתיים היא מכנרת אותם בקפה. שרק יהיו עור אחר, "שלא תתלבש עלי. שתתלבש, אם היא אלף כמוה", אומר מפקר תחנת המשטרה בקישלה.

חושבת שזה בגלל מגרש החניה המרוחק, הקהל הנוכחי מלא. "יתכן ואני עקשנית אכל לא בדרך שלילית", מעורב, יהודים וערבים, למרות שבעיר המזרחית יש היא אומרת, גאני אדם חם ואנושי ואני מקווה שזה עשרות רופאי־שיניים ערבים שתעריפיהם זולים בולט יותר. גם כשאמרו על ישראל שהוא עם קשה

הגכול בעיר העתיקה. בכל זאת באים גם תלמירי ישיבות מהעיר החדשה, למרות המרחק הגדול. תלמיד ישיבת "מכון מאיר" שבקריית משה אומר: "זו מרפאה יהורית עם הרגשה מיוחרת. כשהולכים כרגל לכאן, דרך הרוכע המוסלמי, ככר עוברים הכאכים."

השכנים הערבים והיהודים מקכלים אותה כמין או"ם. גורם על־פוליטי. לאחר רצח תלמיד הישיבה אליהו עמרי, לא הרחק מהמרפאה שלה, היא הסכימה להעמיד את המקום עבור טקס הסולחה שיומה העיריה בין היהורים לכיז הנכברים הערכים. היא עצמה נעדרה מהטקס. פוליטיקה זה לא בשבילה וממילא לא היו הנכברים מרוצים מנוכחותה של אשה."

חוץ לאירועים הרישמיים חולקים לה הערבים הרבה ככור. החנות הקטנה של עדל נכלוסי נמצאת לא הרחק מהמרפאה. כששואלים את ערל זכנו העוזר לירו מה דעתם על גאולה, הם מקרבים את קצות האצבעות לשפתיים ומשמיעים מצמוץ קולני לאות הערכה. הלוואי שכולם היו כמוה", אומר עדל. היא משתדלת לנהל אורח חיים נורמלי, להשפיע על סכיכתה הקרוכה. כשפועל ערבי התפרע במהלך חיפוש טוררני שנערך בארגו הכלים שלו בסימטא סמוכה, היא מיהרה להרגיע אותו ואף עזרה לו לאסוף את כליו אותם פיזר

השכנים מזמינים אותה לכוס קפה והיא מתמוגגת מהככוד שנפל בחלקה. בישכתי עם בעל הבית ועם האמא הזקנה שלו. האשה רק הגישה והסתלקה. לא מדברים על דיעות פוליטיות או כעיות אחרות. הוא סיפר לי על השכנים היהודים שהיו לו פעם, על גו הילרים היהודי שהיה מעליו. אפילו זכר את השיר ששרו בפורים: חג גדול ליהודים. אין לנו ברירה אלא ללמור לחיות עם הערכים. אפשר לומר שהמצב הזה הוא כמו סתימה זמנית. אני לא נתקפת חוסר סבלנות כמן כולם.

"הרבה ידידים ותיקים מירושלים המסודרת והמשומנת אומרים לי: איך זה? את משוגעת? אבל אני באמת לא מפחרת, נשכעת! לקח לי שנתיים ללחוץ על הסוויץ'. צר לי שארם צריך בכלל לפחר מארם אחר. אכל במצב כוה החלטתי שהפעם זה לא אני שאפחר. את שלי עברתי במרוקו, ובטח שלא בישראל. בתוניסיה הערבים מפחרים מצה"ל ופה שאני לא אסמוך עליוז חוץ מזה אני חושכת שאלוהים לא סובל פחרנים ופחרניות. לא יודעת איך גיליתי את זה, אבל זה ככה. אנחנו צריכים ללמור הרבה מהחיים בג'ונגל, לפי הכלל הידוע שרק החיה החלשה, החולה, נטרפת. אני מרגישה שאני חוקה בתוכי ולא מפחרת, ואין לי צל של ספק שזה מתכטא כאופן ההליכה שלך, באופן בו אתה חי. ואו, לפי אותו הכלל, כשפוגשים את החוק נוטים פחות לפגוע בו." היא נחושה באמונתה לעשות הכל שלא יחזור על עצמו האסון שקרה לרבי יהודה הלוי, אשר נדרם למוות ברגלי סום של פרש ערבי בשהתכופף לנשק את אדמת הארץ.

אבל מעבר לאמונה היא משתרלת לא להתגרות בגורל. למרפאה היא הולכת במסלול מאוכלס ככל האפשר, בשעות הגיוניות עד כמה שניתן, כדי לא להקל על תוקפים אפשריים, -בריוק כמו שבתל-אביב נמנעות נשים מללכת כאיוורים מסויימים כשעות מסויימות." היא משתדלת שהמתרפא האחרון יהיה גבר, ואיתו היא עוזכת את המרפאה. "הראיה שלי מאוד פאטאליסטית, ועוזרת לי מאר. הרעיון שיקרה לי משהו אינו מפחיד אותי. אם למות, לפחות שיהיה למען רעיון יפה, על אהכת ירושלים וארץ ישראל. לא אכסורר כמו תאונת דרכים."

וכך דואגים לה יותר משהיא דואגת לעצמה. בתחילת דרכה שם, היה הכעל נוהג להתקשר אליה בתדירות גבוהה, לשאול מה נשמע. "היום כבר יותר סל, כוחה של שיגרה", היא מחייכת. במשטרה קיבלו הוראה לפקור את המרפאה במסגרת הסיורים

על קיר המרפאה תלויה תמונת הרב קוק. תורמו מספר החולים שלה קטן היום מזה שבא להתרפא היא אחד ממקורות הכוח שלה, מלבר העקשנות

35 KIDEDIO

ד"ר גאולה צרויה בסימטאות העיר העתיקה ובמרפאה: "אם למוח אז לפחות למען רעיון יפה".

הלומות ואגרות, שנם אותם היא מנסה להנשים. במה רע בוה? שאלו אותי אם אני לא רוחקת את הקץ. לא. אני לא הולכת נגר אף אתר. אנו רבי יתודה הלוי אמר לכי במזרח ואני בפאתי המערב', אני אומרת שלא נורא שלבי במזרח ואבי כלב המזרח."

לפעמים הם באמת חיים בפלנטה אחרת."

לא שיתפה איתו פעולה. לפועת לא בהיקף מלא כפי שתבעו. פה ושם נמסר כנין כלשהו ליהורים. היום זה התחיל עם בית־הכנסת ברחוב הגיא, ואחר־כך עם כית כולל המערביים שנמסר לישיבת "תורת כוהנים". מאוחר יותר התנחלה כרובע ישיבת "עטרת כהנים", בעזרתם איתרה נאולה צרויה את המקום

אני חזקה בתוכי. זה מתכטא באופן, ההליכה שלי, באופן בו אתה חי. ואז, החזק, נוטים פחות לפגוע בו".

העבודה. הקבלן החמישי נשאר והוציא מתחת ידו מרפאה מיוחרת במינה, עטורת קשתות, לכנה. במקום הזה היה לפני עשרות שנים בית אכותיה של רבקה רוצה, על ריטה. ושריטה תחלכש קצת יותר."

"פגודה" – ליגה א' בדורגל

מסעדות הסיניות בתלאכיב יש מה שנקרא נאות הבית. לא רק כהקשר למסערה עצמה ולשמה הטוב בתחום הקולינארי, אלא גאוות – בית גם בתחום הספורט. אז אם לא ידעתם – ואנחנו, למשל, לא ידענו - יש ליגה של כרודגל שמשוקות כה כמה וכמה מסעדות סיניות. כדי לשמור על מקומם כליגה ולשפר אותו יוצאים הטבחים והמלצרים פעמים אחדות כשבוע, לאחר ארוחת הצהדיים ולפני ארוחת הערב, כדי להתאמן. תאילנדים, הונגיקונגים, טאיוואנים וכל השאר, במקום להתרוצץ כין השתחנות, מתרוצצים אחרי הכדוד – כמסגרת תובבנית, כמובן.

כיום, כך נאמר לנו על-ידי וצוגים יודעי דבר, עומרת בראש הליגה של נבחרות הכדורגל הסיניות תלאביב הקבוצה של המסערה "פנודה", זו המצויה כחוב דיוננוף 267. המלצר הראשי של המסעדה הוא ה'קפטן". הטבח הראשי הוא החלוץ המרכזי. אנחנו שמענו והייכנו. אבל איש שיחנו הזהיר אותנו לבל ננחך כעניין זה בחברתם של בעלי העניין. הסינים

עיסקיות

תחדות על ארוקו של חלקות הביאה מקעדות רבות ועובות לקבל בשעות הצהריום ארוחה עיסקית.

אווחה עיסקית אינה מכושלת במעבה שוד ולא מונעות בפלים "עממיים". כל מאכליה

אותו בצורה תופשיה. לאהרונה פערנו ארוחה עסקים בקפה

במה ניקרית זיתן לבחור זי סול בחמאה, או שוצל למנה חעיקרים וילווה שלי הופטות לבוס יו לקיווה - מנה גלידה של בי אוסלר גם "עיסקה" לארוחה בוקר. חמכילה כלט ירקות, שתי ביצים, לחם וחמאה.

ארוחות עיסקיות

יליצירת מיקלטייתנחה למיניהם. לנפוץ ולמקובל במיקלטים אלח קוראים ארוחה עוסקית". פה ושם אתח מוצא במשעדה אלגנטית, הנחשבה ל"יוקרתית", נשפח לתמריט המבשר כי במחיר כזה וכנה ניתן

מופיעים בחפרים חרניל, אלא שבמקרח וח בחיותן מובלת למספר מצומצם של מנות. בילוינסטרונום" שפרחום פוייחודת בו"א מסעדה עופח ומחודדת, אתה מקבל אונחוד עשקים בולל יין, במחות ממחציה המחיר של אותח ארוחה אילו חיית קומין

אוסלו" (קצח אברובירול, ליד נשר חירקון) דו שמחירה חנקוב תוא 12 שקל, כולל מע"מ, כמוח ראשונה מציע תקריט זה בחירה פין שני מרקים – בצל וגולאש. בוורנו בגולאש. שחות עמום בתפורים ונתחי בשר, ובכמותו (שכון יכול להווף איותה בפון עצמת מי שלא לונה מוק יכול לקבל מלאטה של קלטים הפלח שהונה, הצולים ופלט ארטישוק.

קפתיתה כל הארוחה הנזכרה

שיקלים בלכד.

בירות בלכד האחתה הנוכדה
בלקר על מני עוד הנוללים הוו מודרת עוד בלכד על מני עוד הנוללים הוו מודרת עוד בלקר על מני הוו המוכד לרי בל המת לוכת המעיטות לרי בל המת לוכת המעיטות לרי בל המת לוכת המעיטות לרי בל המוכד המעיטות המעיטות

נציגי נבחרת הכדורגל של "פגודה" על מגרש האג־רולס, הנבטים וכל השאר. (צילום: שמואל רחמני)

האלה, כך אמר, מתייחסים לכדורגל שלהם ברצינות וחסילונים בשומשום (טוכים).

החלוץ המרכזי שולף מיורת השמן הרותה את

לשולחן על גבי מגש־עגול־סוכב. להאדרת הרושם הוא

רשף זיקוקי דיינור. הצלחת הקרנוואלית הוו הוצכה

במרכז השולחן, והסתובכה סביב צירה לנוחות הסוערים שנטלו ממנה אגירולס (לא מסעירים את החיך), סלט סיני וטרי ועסיסי, אך לנו חסרה בו נימת המתיקות החמצמצת המאפיינית את הסלט הזה כשהוא עשוי לטעמנון, צלעיות של "לבן" נרכות ונימוחות),

המשחק נפתח במכחר מנות ראשונות שהגיעו

מהבילות של וואן־טאן.

במחצית השנייה, לקראת המנות העיקריות, צבר רבה. שלא תעליב אותם. אז לפני שהלכנו לראות אותם על מגרש המשחק תאוצה חיוכית יותר. קיבלנו כשר ברוטב הכדורגל, הלכנו לראות אותם על מגרש האגירולס, צדפות ועשוי כהלכהו, חסילונים ב"רוטב השף" ורוטב הנבטים, הסאטה וכל השאר. הלכנו, כמובן, לאלופת סצ'ואני חריף, שיש בו, כין היתר, צ'ילי, שום ונצל), הלינה, ל"פגורה" שברתוב דיזנגוף פינת ירמיהו. עוף בלימון וטעים מאוד), שהוגש תתוך בתוך נייר כסף גילינו שם מסערה יפה, מבהיקה בנקיונה, עם מנורות שהטכחים צרו לו צורת עוף (לנייר הכסף). ה"פסל הקולינארי" הזה הוגש לשולחן מולהכ כלהכות סיניות משתלשלות מן התיקרה, ציורי־קיר במוטיווים אלכודול. משפתחת את נייר הכסף גילית בתוכו את של המזרח הרחוק, שולחנות עם מפות נהוצות בתחי העוף, מגוקים מרוכ עצמותיו. כצר המנות בקפרנות, עריכה הרורה ואסטטית. העיקריות קיבלנו אורז מטוגן שבו פיסות חסילונים, אלופה־אלופה, אבל לא היה שם כל זכר לשערים

ולפיצוחי עפולה אורגינל. כולם שוחחו בטון חרישי בשר בקר ועוף. ואף אחד לא צעק בהשופט בנזונה". האדם היחיד לקראת שריקת הסיום הוכאו מנות הקינוח. שוב אותה צלחת מסתוככת על צירה, שונ זיקוקי די־נור. בצוות שלא היה בעל עינים מלוכסנות היה מנהל המסערה, העונה לשם ציון. נאמר לנו כי לאמיתו של אלא שהפעם היו שם, בנוסף לקישוטים המסורתיים, דבר הוא מודה לילדים לקויי־שמיעה, שעשה הסכה בדורי גלידה, אננס ובננות מטוגנות, ליצ'י וסלט לענף המסערות. וכך, כשיש צורך, הוא מסכיר את

מחירים לדוגמה: מאכלי ים – כסכיבות ה־18 התפריט ומייעץ לכברי שמיעה בשפת התרשים־אילמים. שרות כזה אינך מוצא בשום מסעדה שקל למנה: כשר עוף – 10.5 שקל: כשר לבן – 13 שקל: בשר בקר – 21 שקל: רגים – 14 שקל: איטריות וירקות – 8 שקל. כמו בכל מסעדה סינית ניתן גם כאן ה"קפטן" של קבוצת הכרורגל של "פגורה" כיהן כאן עכשיו כמלצר ראשי, ודאג להכיא לגו את לקכל "תפריט קבוע" המוויל את עלות הארוחה כמירה התפריטים. לכהרףיעין ראינו דרך אשנב המטבח את ניכרת.

למי שמתעניין כמצב השרותים: מטופחים, נקיים האגדרולס. השוער הגיש לשולחן סמוך צלחות מאור. מי יתן ויהיו כמותם בהרבה מסערות אחרות שהשרותים שלהן מזכירים לנו לא פעם שרותים ציכוריים כעיירה נידחת כהרי

37 Bipedin

מאת יהודית חנוך צילומים: יוני המנחם

נ'וליין שאגראן (ימין), סיד סיור וקלייב ריט: ראש הממשלה, המלך והדוכס על המרפסת (ימין קרוב); בצילום המרכזי למעלה: קלייב רוול. סיד ציזר וישראל גוריון: המלר ושני החייטים; למטה: המלך הלבוש בכל הדרו. בתחפושת אדמירל.

אילו היו מקימים לתחייה את הנס כריסטיאן עירום כביום היוולדו אלא עושה סטריפטיז אנדרסן, מחבר "בגדי המלך החדשים", כדי חלקי בלבד, לבוש בתחתונים שקופים שיצפה בסרט שמפיקים כאן עתה על־פי למחצה. ולטיפה חמה לאגו הלאומי שלנו: האגדה שלו, היו צפויות לו כמה הפתעות. כל הבגדים המפוארים המככבים כסרט הם ביניהן: המלך הנרקיטיסטי שלו. בעל על טהרת תוצרת כחול לכן. המלתחה החלומית, אינו צועד בתהלוכה

שלא רואים אפילו בסרטים.

"בגרי המלך התרשים", האגרה של הגס כריטטיאן אבררטן על המלך שהיה כל־כך

הוסיפו לו בת, נסיכה ששונאת כגדי נשים ומעדיפה בגדי גברים. יש גם נסיך,

הבגרים שלהם, והוא פוסל את כולם אבל משכנע את הנטיכה שהצרפתים טושים את

חמלך מתגלה כעירום בתהלוכת התתונה של הבת, כשתוא מתופש לדיוניסום אל

לעושי הסרט הזה היתה בעייה, איך להציג את המלך העידום המאמין שתוא לובש

הבגרים הכי יפים. made in france, מתברר, הולך פוב גם אצל מלכים

היין בפאה ענקית העשוייה ממקשה של ענבים מוזהבים ומוכספים, כיסוי דאש מהמם

חליפה מפוארת שנתפרה בידי החייטים הנוכלים – והרי זה סרט לכל המשפחה. לכן

הסטריפטין הוא חלקי כלבר, ובעצם המלך לוכש תחתונים־מבנסיים מאריג מווהב,

ועור שינוי: מי שקורא בקול שהמלך עירום צו דווקא ילרה קטנה, בת כפר פשוטה.

コリコリカーコ コラ

יום חורף אפור וקר לא מרגישים בתוך הביתן הענק שברציף נמל יפו מה שקורה בתוץ. לא שומעים את הים המשתולל זגם לא את הסערה הפינאנסית בגררן עד שרושש את ממלכתו בשביל בגרים, זכונה בסרט לכמה שיפוצים (שיפורים. של וול סטריט, שם יושבים מנחם גולן ויורם גלובוס, מפיקי האגדה על המלך הגנדרן שלנסוף עשה סטריפטיז. הסערה הזו, שועזעה את "קאנון", לא נתנה תצוגה, אלא תצוגה בינלאומית בה מצינים בסני המלך מלכים מארצות שונות את אותותיה בעבודה הנמשכת כאז, בכיתן שהיה פעם שער הכניסה לארץ ישראל.

וסבא שלכם חוו כאן את טכס הכניסה לארץ, חווייה שקוטלגה בוכרונות רבים כמורכבת מהרבה רגעים קשים של דפיקות לב ונרכים רועדות, זריקות חיסון מפחירות ומקלחת חמה. קבלת הפנים החגילית לעולים של אז לפי השיטה הבריטית. עכשיו מסריטים פה את "כגדי המלך התרשים", השמינית כסררת אגדות הילדים שמפיק בארץ יצחק קול, מנהל "נ.ב.", החברה כת של "קאנון". קטע מהאולם הענק נהפך בכוח הקסם של התפאורנים לארמון מפואר, עם רצפת פלסטיק שמחחפשת לשייש מבריק וקירות מעוכרים בפיתותי זהב מריקט וקרטון.

חדר ההלכשה של המלך הוא אולם ענק, כולו מראות ותאורת נרות, שבציריו תלויים כגדים מפוארים נוצצים כזהב ובכסף ונשפכים כאשכולות של מחרווות סנינים ושרשראות. על אצטבאות זכוכית מוצגות המון נעליים בעלות עקבים, מקושטות במבריקים סטייל עתיק, מלחחה משגעת שכל גנדרנית חולמת עליה בחלומותיה הוורודים.

באמצע החרר עומרים המלך (השחקן האמריקני מיד סיואר) והשר הממונה על הניצבים – כולן מתוצרת כחולילבן, עוצבו ונתפרו בארץ. כגדי המלך עלו משת הכגדים (ישראל גוריון), והוורים עשר פעמים על אותם שני משפטים. הבמאי אינו ממה שמוציאה על בגרים עשירה רצינית בעונה אחת – עשרת אלפים דולר כלבד. מרוצה. בסרט זה יהיה קטע של רקה אחת – אם לא יחתכו אותו הוצצה. עבורה קשה, הקציב הביגור למרט כולו המתכם בטחות מארבעים אלף רולר. כסף קטן לבגרים של

Bipeain 38

"פנטזיה פרועה,

וקי שיף היא שעשתה את הקסם של הפיכח אריגים ותכשיטים פשוטים שחלקם נרכשו בשוק הפישפשים לחגיגה דמיונית. היא עיצבה את כל תלבושות הסרט ופיקחה על תפירתם במתפרה תל־אביבית.

מי שרוצה, יוכל למצוא בסרט' מטר... חברתי ופוליטי", היא אומרת. "אפשר לומר שהבגדים המפוארים האלה מכסים על לא כלום, על דיקנות, על עיוורון. אבל ילדים וגדולים שאותכים אגדות ייתנו ממנו גם בלי בירושים".

לבוקי שיף פנים נאות ממוסגרות בשיער מתולתל, קומה ממוצעת ודיבור שקט של מי שיודעת מה היא עושה וגם אוהבת את זה.

זה אינו נסיונה הראשון בסרטים. היא עיצבה את הבגדים לאגדת "היפה והחיה", ולסדרת־טלוויזיה תנ"כית בהפקת "בי.בי.סי". בוקי למדה שנה אחת ב"בצלאל", החליטה שוה לא בשבילה ועכרה לחוג לחיאטרון כאוניברסיטת תל-אביב, שם למדה עיצוב תפאורה

היא עיצכה בגדים גם להצגות בתיאטרון הקאמרי וכתיאטרון בארישבע, אבל עיצוב התלבושות ל"בגדי המלך החדשים" היה בשבילה "התגשמות של חלום, אפשרות לעשות את הדברים הכי דמיוניים. אנשים מחכים כל החיים להזדמנות כזו שתאפשר להם להגשים את הפנטויות הפרועות ביותר שלהם".

"את הבגדים עיצבתי בהשראת תלבושות מהמאה ה־17 זה־18, כשאנשים התלבשו בצורה מטורפת, כפאר שגכל בשחיתות", היא אומרת, "שיילקפיר תרם את הצווארונים המסולסלים והנוקשים, ממגדל פיזה באה ההשראה לכובעים העקומים של שלושת החייטים האיטלקיים, כתונת־הלילה של המלך עשוייה מתחרת זהב ויש לה מצופת-שינה ענקית תואמת. המסר תחשוב ביותר שלהם הוא שהם מצחיקים, לא רק

39 Bizeaio

בסנדלים

(17 והמשך מעמוד לראשות העירייה תמכו כו רק 23 אחוזים, לעומת 58

וחצי כ'מר כריזמה", שלמה להט. כרשאיר היה בהלם. שפייזר הביז שהליכה משותפת עם צ'יץ' שנוא־נפשו, תמנע בושה. שפייור ונתום רו ממפלגת העבורה סגרו עניין עם צ'יז' במקירות הבוק, ביריעת שמעון פרס. צ'יץ' היה להוט להחלץ מעניכת החנק של חרות. קואליציה רחבה התאימה לו. כן־מאיר הבין מיד שמצבו חמור, והתנהג כמו חולה אצל רופא: עשה מה שאומרים לו. כשנחתם ההסכם הקואליציוני, הוא יכול היה לצאת לצד להט כשני אדריכלי הקואליציה ליכודימערך, וכמדרכני הסיעות בכנסת לממשלת אחדות לאומית.

ח"כ רי אלמוני נהפך כן־מאיו ל"מר תנועה" של תל־אכיב. הרכה הופעות בתקשורת. "אם דב בן־מאיר לא היה קיים, ציץ' היה צריך להמציא אותו. הוא לוקח על עצמו את כל הקרריט של התנועה כשעה שאובייקטיכית - זהו תחום שבו נחל יותר כשלונות מהישגים. כמקום שהאחריות תתחלק, היא נופלת על בן־מאיר. המצב הזה די נוח לצ'יץ' שיוקרתו נפגעה מנושא סינדול המכוניות", אומר

,אם דב בן־מאיד לא היה קיים,

צייני היה צריך להמציא אותו.

בתייא תתחלק, היא נופלת על

במקום שהאחריות בנושא התנועה

בן־מאיר. המצב הזה נוח לצייןייי.

יש אין־ספור רוגמאות כאלה. אם עובתי אותו, זה רק

בגלל הרעות הפוליטיות שלו הרומות לאלו של ווליכוד. אני עצמי הלכתי עם יוסי שריד לר"ץ".

והצוות הזה היה בעוכריו. עקב אכילס שלו. אנשים

שהעירייה לא מעניינת אותם, וגם לא המפלגה. רס הם

וזוהי אשמתו, כי הוא בחר אותם. כשהוא הרכיב את

הרשימה, הזהרנו אותו מפני ההרכב שבחר. התוצאה –

הוא גישאר זאכ כורר. חבריו משאירים אותו לכר.

איש־צוות למופת שנאלץ להיות סוליסט". לבן־מאיר

ניתנה הזרמנות לכחור ארכעה אישים מחוץ למפלגה

למקומות כטוחים כמועצת העירייה. הוא העדיף

שאפסיד, ואלך איתו לקואליגיה. התנאי שלי היה

שאהיה חבר כנסת, כדי שיהיה לי מעמר עצמאי מול

הרוב של הליכוד ולהט. פרס ובר־לב הסכימו.

הקואליציה הזו הוציאה את תליאביב משליטת הליכור

קודם כל צ'יץ', ובמרחק מסויים - כן מאיר. כתחום

התחכורה הנהגתי תווי־חנייה איזוריים לתושכים,

כונים עשרה גשרים להולכי־רגל, מסופים של 'חנה

ויש הביצוע החלק ב'נתיבי איילון', יש נתיבים

אם נתעלם משלל ההבטחות שפיזר ערב הכחירות

בן־מאיר: "הסכמתי לרוץ מול להט בידיעה

עסקנים קטנים, ואלה האנשים שהיום חותרים תחתיו.

מוסיף ליאון: "כל מה שעובר עליו היום נובע

כן־מאיר: "לקחתי על עצמי את המשימה כפויית הטובה הזו, והיום אגף התנועה הוא סיפור

אישה כאו ההצלחה הגרולה? -מנעתי את סתימת העיר. העמרתי לרשות מהבחירה הגרועה של הצוות שהלך איתו לבחירות, העירייה כלייביצוע חרשים. 'סנרלי רנוור' זה אני. אני הכנסתי אותם לתל־אביב". 41.01, 73 K. אראי **פלא".**

צ'יץ' המתוסכל מהסטיקרים "ניפגש כבחירות", רווקא אוהכ את כן־מאיר, שוכ הוא הוציא לו את הערמונים מהאש. פקיד בכיד בעירייה אומר: "דנוור" ון המדיניות של צ'יץ' והביצוע של כן מאיר. רעיונות גדולים ומתפכניים לא יכואו ממנו. כן־מאיר דחף כמה נושאים כמו החניונים ומתן עדיפות לתחבורה הציכורית. הכעייה היא שהוא לוקח על עצמו מאה וברים, כמו ראשיעירייה קטן, ושורף הרבה שעות על שוליגאדבניוטרל.יחסית לנכחרים האחרים הוא עובר קשה, ותורם. הוא גם הכי לוייאלי לצ'יץ', ותמיכת סיעת העכורה היא הרבר הכי עקבי ומוצק בעירייה".

. צ'יד' שה אותם כזול ומצליח להעביד במועצה כל החלטה, פה חצי מישרה, שם רכב. לאחר לישכה ומוכירה – לאחר נסיעה לחו"ל. ברמאיר מקבל ממנו גם ככוד. אדם מוכשר ממפלגת העכודה אומר על כרכאיר: גתראה איפה אני ואיפה הוא. הוא חיום כין מאה האנשים החשוכים כמדינה. כין 120 הנכחרים כננסת, מספר שניים כעיר הגרולה. חאיש במישרה מכוכרת. הוא כצמרת. אז כל הככוד לו".

מוס ליאון, מי שהיה עוזרו של בן־מאיר : במערכת הבחירות ובעירייה, אומר: מתחת לארמה". -החסרון הגרול שלו – הוא מעמים על תחת הכותרת "בן־מאיר – ראש חרש לעיר", הרי עצמו יותר מדי. דכ הוא אחר האנשים המובים והחיובים שהכרתי בפוליטיקה. מדץ מאוד, ויש לו לב זהכ, אוהב לעוור לאנשים. יצא בלתייניתן לגישור בין המצע למבוצע. לו דימוי שתא עוזר כשכיל הקולות, וזה לא נכון. הוא אים שפשוק אהב לעזור, גם לאנשים מהרחוב. דוגמה: תוכנית נתיבי איילון ונסיים את העבורות ב־1985". נכון שמצבו קשה, אלא שעסקנות מפלגתית היא באה אשה שהיתה במצוקה קשה, אשה אומללה, 1986 ככר מאחורינו. נתיכי איילוז היא חברה בשליטה מתליכביר. היתה לה נזילת מים וכעבור שנה הגישה ממשלתית והעבורות הוחשו בגלל הפניית מרבית לה העירייה השבון של 1,700 שיה בערך. באה תקציב הכבישים הלאומי לפרוייקט כן מאיר היום: ממאחו הכות בעירייה. אכל אם זה יקרה יצטרך שלמה לבד מאיר וביקשה עזרה, זה היה אחרי הבחירות, והיא . אני הסררתי את הזרמת הכסף, הלכתי למשררנ . להט לחפש לעצמו בן מאיר חרש פיפרה לו בנוכחותי שהצביעה בשבילו. ביקשתי את הממשלה ולראש הממשלה 1985. נתיבי איילון מתובתה ופרטוה, היא הציגה אותם על גב של יושלמו ב־1980 וה לא נורא פתק בחירות של הליכור. היא היתה נכוכה, אכל באוקטובר 83' הבטיח: ענפעיל את התחנה

המרכזית. החרשה העומדת היום עזוכה ומוזנחת". בן־מאיר היום: "אני בראש הצוות המוביל את הפרוייקט. אני מקווה שכתוך שנת 1987 יתחילו לכנות את התהנה". רשמנו.

באוקטובר 83' הבטיח: "נפעיל רכבת עילית (מונורייל) כאיזורי תחבורה צפופה עד 1988". זה לא יקרה. בן־מאיר: "התחלנו לעבוד על רכבת פרברים". בשעה טובה.

באוקטובר 83' הבטיח: "נתחיל ככניית רכבת תחתית". בז־מאיר היום: "אין לי משקיעים". כאוקטובר 83' הכטיח: גנבנה חניונים תת־קרקעים מתחת לכיכר מלכי ישראל, כיכר היכל התרבות, שדרות רוטשילד ומקומות נוספים, וגם מגדלי חנייה עיליים". זוהי תוכנית שהוכנה לפני בואו לעירייה, ועדיין משחיתים עליה מלים.

באוקטובר 83' הבטיח: -נפעיל אוטובוסים מפרקיים ממוזגי־אוויר ומופעלים כחשמל". בן־מאיר: אוטובוסים מפרקיים הוכנסו". איפה הם ואיפה

בן־מאיר: "הלוואי שכל פוליטיקאי היה מגשים כמוני. ההתחייבות היתה - אם אהיה ראש העירייה.

אני לא ראש עירייה. בסך הכל ראש אגף תנועה". כזה הוא צורק, אכל מה הוא עושה שם? מומחה תחבורה העוקב מקרוב אחר הגעשה אומר: "הוא עובד קשה. בשבילו זו לא פחיתות ככוד לצלצל ולהתחגן לפקיד באוצר ולעבור דרך פקיד כמשרד התחבורה. מהשר עד סגן מנהל חשבונות של מחלקה שולית. לוקח על עצמו הכל. מתקשר, כותב מכתכים, מנדנר. הוא השיג כספים לכמה נושאים. הוא עקשן, לא מרפה מנושא, ואם הוא רוצה משהו - יטריד אותנו במינהל ההנרסה פעם כשכוע. ארם נוח לעכורה. הבעייה היא שהוא דורך במקום. יכול לנצע דכרים קטנים, לא י גדולים. בלי צ'יץ' הוא לא מצליה. אין לו עמרות־כוח בעירייה. המנגנון עוכר עם צ'יץ'. אולי כגלל יחסיו עם בו־מאיר סידר שהיא לא תשלם. הוא הטיל את זה עלי. ביץ ובגלל שיש כסף בקופה, אפשר לראות שיפורים

רב הבחירות לעירייה נכתתי בחוג כית של בזימאיר בשכונת בכלי. על הפרק היה מיטרד הרעש הצפוי לשכונה מהכביש המהיר של נתיכי איילון. שלמה להט רצה את קולות התושבים, עצמם. לא מקריכים רבר למען העשייה הציבורית. אכל ידע שיצטרך לפרוע את ההתחייכות שלו. הוא היה זהיר כשהבטיח לתושבים פעולות להפחתת מיטררי הרעש על־ידי הנמכת הכביש ובניית קיר אקוסטי. בן־מאיר, לעומתו, מיהר להבטיח לתושבים שהמסלול לא יעבור ליד כתיהם. כשהבטיח, אולי חש מן הסתם שלא יהיה ראש העירייה. כעניין הוה, סמך על הכריזמה של צ'יץ'. אבל הוא לא העלה על דעתו שהוא יהיה ראש אגף התנועה ויצטרך לכצע אח המדיניות של צ'יץ'. טכנית, ההכטחה לא היתה ניתנת לביצוע. את הכביש המהיר סוללים ליד שכון בבלי.

החברים כמפלגה לא אוהכים את הדכקות היתרה שלו במצע של להט. חיים כצמן, יו"ר הווערה המוניציפאלית במחוז תל־אכיב של מפלגת העבודה, והעבירה אותה למערך. למרות שפורמלית אני לא אומר בגלוי את מה שהאחרים אומרים שלא לציטוט! סגן, כששואלים מי מנהל את העיר הזו – אומרים "בן־מאיר נמנע בשיטתיות מדיוות על מעשיו בעירייה. בשלב מסויים הוא הפסיק לייצג את מפלגת העכודה. החלטותיו מנותקות מקהל הבוחרים וממועצת המחוז. הקמתי מגרשי חניה ל-60 אלף כלידכב, הפעלתי את הוא לא דיווח, לא העלה נושאים לדיון. הלק גדול יסנדלי דנוור', הוצאתי מפות חנייה ועכשיו אנהנו מחכרי המתוז הם תושבי תל־אכיב ומתנגדים ל'סנדלי רנוור'. הוא לא הביא נושאים כאלה לדיון כווערה וסע' ושני מגרשים להדרכת ילדים בזהירות בדרכים. המוניציפלית שאני חבר בה".

עכשיו החברים נוקמים כו. מתכוונים למנות סגן לתחבורה ציבורית ואנחנו הולכים להקים חניונים ראש עיר אחר תחתיו ברמאיר הותר ללכת עם צ'יץ' לבחירות הבאות, אם כרשימה איפוליטית או בראשות המערך. במחוז תל-אכיכ מיהרו להרים אצכעות בער הליכה לכחירות, שפירושה טירפוד הרשימה בנושא התחבורה, עליו הוא מופקד היום, בתגלה פער הכלת ימפלגתית צפויים לו קשיים להיכנס לרשימה לכנסת הבאה.

המומחיות שלו, ואל תתפלאו אם יחרוק שיניים ויצליח להפוך את הקערה על פיה. קשה להאמין שיפרוש

יצחק בו־חורין

41 Biseain

א' המטמון

המהנדס גרשון יורן עבד עם האדריכלים פרופסור אל מנספלד ודורה גד, חתני פרס ישראל, שתכננו את עיצוכה הפנימי של "שלום". הוא רכש נסיון רכ כפיקוח על עכודות ארכיטקטוניות באניות, ומחמצא היטב ככל יצירות האמנות שהיו עליה. גרשון נם אליהו שרגאי, דובר "צים", יוד לארכיון ופישפש יורן, איש מסודר, היום בגימלאות, קיבל את החבילות הארוזות שנשלחו מצרפת ואוכסנו כמחסן של חברת "צים" כחיפה. גרשון יורן היה היחיד, והראשון, שגילה שחסרו תמונות. הוא ערך רשימה מדוייקת של כל היצירות שהיו על האניה, וכשהן הגיעו ארצה עמר ובדק והשווה ומצא רק 71 תמונות מתוך 83 התמונות . שהיה כאניה בנירג'רסי, אחר ראה שטיחיקיר בבית

מה עשיתיז דיווחתי. התחלנו לשאול כל מיני היצירות. אני חשרתי – ועריין חושר – שמישהו מהצוות שהיה מודע לערכן, אמר לעצמו: 'למה שזה להשמיד את כל המסמכים שגילם יותר מעשר שנים. ילך לגויים?', ולקח לעצמו. הזדמנויות לקחת היו אליהו שרגאי מנסה עתה להקים ארכיון הסטורי של

ומה קרה לשאר היצירות? יורן: "הן נמכרו לגלריות שונות". איד אתה יורעי.

מנהג להשמוד בכל כמה שנים את הארכיון שלה, לא נשאר". אסשר היה למצוא את זה". מכרת את התמונות במכרוז

יורן: "לא. טילפנתי לכל מיני גלריות, והן שלחו נצינים. מה שלא נמכר, נמצא כחדרי המנהלים הבכירים בכית 'צים' כחיפה".

גרשון יורן שואל את עצמו – ועכשיו גם אותנו - מרוע אין מתענינים מה עלה בגורלן של היצירות שהיו בשאר האניות. "שם בכלל לא היה פיקוח", הוא אומר. "ב'שלום' עוד נעשה נסיון להוריר את זה בצורה

על היצירות הגדולות זוכר יורן.מעט פרטים. הוא זוכר, למשל, ששתי יצירות של קרוואן נמצאות בחרר האוכל כבית "צים" כהיפה, וכי מוזאיקה של כן שאן נמכרה לכית־כנסת בלוס־אנג'לס. הוא חושב ששתי התמונות של טמאיו נמכרו למוזיאון תליאביב. אנחנו מספרים לו שאכן מצאנו יצירות קרוואן יפהפיות בכיח צים", וגם גילינו שטיחיקיר מרהיב של אריכא בחרר הישיבות שם. שנינו מסכימים כי רכים מהפקירים והמנהלים בוראי אינם יורעים מה ערכן של היצירות כהן הם צופים כזמן האוכל או בעת ישיבה. אנחנו אומרים לגרשון יורן שרק יצירה אחת של טמאיו עם שנעה פאנלים של צירב, ביחר עם שנעה פאנלים של כראונר. שניהם נמצאים שם במהטן. יצירתו של טמאיו הוצנה במון און כמשך כמה שנים. יורן מוסיף שאת היצירה של אגם אי־אפשר היה להוריך, והיא נשארה מאוד. עברנו על האניה כמעט באופן בלערי". על האניה. "גם לא היה איכפת לאגם שהיצירה תשאר", הוא אומר.

את גרשון יורן כל הסיפור הזה לא מפליא. כתיוך ציני הוא מצייר תמונה משלו, תמונה של כובח כללי מרגע בניית האנייה, דרך אחזקתה וכלה במכירתה. הוא יודע לספר על מלצרים שזרקו כלי אוכל יקרים דרך האסנכים אל הים, כי התעצלו לסטוף אותם. במו עיני ראיתי זאת", הוא אומר. -לכן נאלצנו להתקין סורגים על האסנכים".. הוא מספר על המחירים הנכוהים שקיכלו האמנים בעכור יצירותיהם. רובם ככולם הוטטן לצרפת וקיבלו תסלום מלא גם בעבור שהייתם במספנה, סיפורו של מנחם רימון על המורסות מוכר לו, ואף הוא מסרג לנקוב נשמות. יחיו גם מכירות פומביות", הוא נוכר. "כלי־המטבת, למשל. חלק מהם הועכר לאניות משא, אבל הכמות היתה עצומה. או חלק נמכר".

גרשון יורן מספר שיו"ר הדירקטוריון של "צים" באותם ימים, מיכאל צור, סיכם את עיסקות המכירה של דברי האינות. מר צור, שריצה עונש מאסר של 15 ישנים וכניכוי שליש על התנהגות טוכה, הוא היום איש עסקים, הוא זוכר שעשה הסכם עם מנהל מוזיאון תל־אכיב נאוחם ימים, חיים נמוו, לגני מכירת שתי יצירות. הוא ווכר גם שחלק מהיצירות נשאר בבית צים", וחלק נמכר בארח"ב.

Hipepie 42

מיכאל צור קיבל תמונה אחת, על פי החלטת הדירקטוריון". מיכאל צור מכחיש זאת בתוקף. וחיפש בין התלטות הדירקטוריון שאותן אין משמידים,

ולא מצא החלטה כזו. אכל היכן שאר היצירות? מה קרה לאוטף הגרול והחשוב הזה? ב"צים" אין יודעים. פה יש שטיח, פה יצירה, שם שתי יצירות, מישהו ראה את ביתיהכנסת פרטי בניו־יורק, שמועות מרברות על יצירות של האמן הבריטי ווסטון התלויות כבתים פרטיים בארץ אנשים, וכולם אמרו שאינם יודעים לאן געלמו מעל כורסות עור. התשוכה טמונה, כגראה, אי-שם בארכיון "צים", אך יש לו מינהג, לארכיון הזה,

"צים", ואף הוא נתקל בקשיים כגלל המינהג הזה. בכל נושא אניות הנוסעים אין לנו שום חומר", כך שרגאי. בעל פי החוק, אין אנו שומרים כארכיון חומר ישן. גם כמשרר התחבורה לא נשמר שום נייר. יורן: "כי אני מכרתי אותן. אם ל'צים' לא היה צילומים יש. אבל מכתבים, מסמכים, תוכניות – כלום

גם דורה גד ופרופסור אל מנספלד אינם יכולים לעזור כפתרון התעלומה: "הרבר היחידי שאני יודע בבטחון, הוא שהיצירה של יצחק דנציגר, 'הסנה', פסל ממתכת, לא הוצבה באניה כי פחרו שאנשים יירקרו ממנה", מחייך פרופסור מנספלד. "ראיתי אותה במוזיאון ישראל. כל יתר היצירות – אין לי מושג מה קרה להן".

כן. זה הטריד את מנוחתו. .כל יצירה מושלמת, שמופרת או מושחתת, מטרידה אותי", הוא אומר. עצם מכירת האניה ציערה אותו. -שמעתי שהיום היא עושה חייל נשרות הגרמנים", הוא אומר ואנו מתקנים אותו. כנראה שהיום היא בשרות חכרה יוונית לאחר תקופה שהפליגה בשרות הרוסים.

הוא זוכר את קישוט האניה, כודאי. וכיצד לא יזכור? "זה היה מכצע לאומי", הוא אומר. ברצינו את האיכות הטובה כיותר. 'צים' היתה מודעת לכך ש'שלום' היא שגריר צף, והתייחסה אליה בהתאם. היתה ועדת אמנות ואנו, הארכיטקטים, המלצנו בפניה, והיא אישרה ועשתה את החווים עם האמנים". פרופסור מנספלר גא כאניה "שלום", אך גם

מצטער. .על מה? על שהרכה משנות חיי הוקרשו לה, ועכטיו לא נותר שריר, אפילו לא הר. שבעישמונה שגים כלי זכר. אני מעריף לא להיוכר כהן. כשאיש מקריש שמונה שנים מחייו המקצועיים, זה הרכה היה צריך לנהוג בה אחרת?

ראשית, לא היה צריך למכור את אניות. הנוסעים...". אכל מכרו...

פרופטור מנספלר נזהר ברבריו: אמנות זה רבר חפשי היה ולזול ביצירות?

הקונים בודאי ולולו. הישראלים – לא. אינני. מכקר אותם".

סרופסור מנספלד אינו מצר רק על מכירת האניה. הוא מצר גם על מה שקורה לכניינים שבנה בחיפה. בכל פעם שהוא עובר ליר האודיטוריום שעל הכרמל, נקרע ליבו למראה המוזאיקה שנושרת ממנו. בית זה כמו ילד", הוא אומר. .כל הזמן צריך לספל

ה שקרה ל"שלום" וליצירות האמנות ה שקרה ל"שלום" וליצירות האמנות שלה, משתלב אצלו בתמונה הכללית. אני ראיתי כזה שליחות מסויימת", הוא אומר. החשבתי שוה ימשיך ויתקיים. לא תיארתי לעצמי שהסוף של אניות הנוסעים יהיה כליכך מר".

. גם רורה גר מאוכוכת מאור. ב'שלום היתה גולה הקותרת", היא אומרת ומרפרשת בקטלוג. בעפשיו,

נכ"ל "צים" נאותם ימים, מאיר גירון, כשאני מסתכלת על זה, אני מוכרחה להניד שזה יצא מפתיע אותנו כשהוא אומר נפשטות: כל־כך טובו זה עדיין לא נראה 'אולד פאשן'. אני בעצמי מופתעת". דורה גר מתרגשת ער היום: "איזו התרגשות

היתה כשהאניה הראשונה יצאה להפלגת הבכורה, ופתאום התנופף מעליה דגל ישראל. וה'שלום' היתה מקסימה. כאמת מקסימה". בפירוק היא לא היתה מעורבת. היא רק יודעת שרני קרוואן "עשה סקנדלים". היא גם זוכרת את כית־הכנסת. "הוא היה כל־כך יפה. מה קרה לוז עכשיו זה מאוד מסקרן אותי". לרעתה, הערך הכספי העכשווי של היצירות הוא עצום. "אי־אפשר אפילו לתאר. אצל חלק מהאמנים מחירי היצירות קפצו מאז לשמיים". גם היא ישכה שנים בצרפת. עבדה עם האמנים. "לא, הם לא היו פרימדונות. עבדנו איתם יופי. היה שיתוף פעולה הדוק. באמת הלך לטמיון אוצר". סיכומו של דבר: מתוך 83 תמונות קטנות ר15

יצירות גדולות (תמונות קיר, פסיפס, ויכוראז'ים) שהיו באניה, עלינו על עקבותיהן של שש יצירות גרולות כלכד. שתיים נוספות ידוע כי נשארו באניה, לפחות כידי הגרמנים. עקבות התמונות הקסנות נעלמו. וזה מלבר 150 היצירות שנעלמו לאחר מכירת אניות הנוסעים האחרות של "צים". לחברה לא אכפת. החודש, עשרים שנה כדיוק לאחר מכירת "שלום", לא מצאנו שום יכולת או כוונה להחזיר את האוצר.

בכל זאת, דורה גד אינה מתחרטת, גם לא מצטערת. "הכל מצטבר לנסיון חיים", היא אומרת. האניה 'שלום' ייצגה את מרינת ישראל בחו"ל כצורה הכי טובה ומכוברת במשך כמה שנים. לארץ לא כל אחר מגיע, ולאניה הגיעו רכים. שאפנו להגיע לטעם הכי טוב, והפנשנו את האנשים עם טעם סוב, עם תרבות. צריך היה להתייחס ליצירות בחרדת קורש. זה פשוט לא נפל ליריים הנכונות".

עמוס לבב

הצגה ראשונה

כש היתה איצטריון מפואר לפני ההצנה הראשונה.

אחרי זמן־מה יררה לחוף אשה זקנה בגאלביה שחורה, ואחריה נגררה נערה כבת 15 בגאלביה לכנה. הקשישה נשארה על החוף, מסמנת כתנועת יר קלה לצעירה להיכנס למים. זו נכנסה למים, צללה, חזרה, ועלתה לחוף, נוטפת, הנאלביה הרטובה נרכסת לגופה ותושפת את מחמדיה. הצעירה ניחנה בגוף מושך תקומת לב. אורי לא היה היחידי שהתפעל ממנו. משרצים, מתלחשים ביניהם כאילו היתה סוסה לפני תחילת המירוץ.

חילה לא הכין אורי את משמעות המתרחש על החוף. זה ארע כחוף עזה. אורי ישכ בתצפית. על הגבעה החולשת על החוף ישכו השכאב, צעירים ומכוגרים, כאילו המתינו למשהו. אורי כיוון את המשקפת שלו והתבוגן נחשרנות בהולכי־בטל אלה המסבים על גבעת החול

הוקנה סימנה לצעירה וזו חזרה ונכנסה למים. בערה העומרת להגיע לפרקה...

בגרות", דומה במהותו אם לא בצורתו לטקס הצגת הנערות הבוגרות כחצר המלוכה האנגלי או בנשפים הראשונים שלהו כבתי האצולה. כמו שנהגו פעם לעשות כאירופה. שם היו הנערות לבושות כלכן,

מגיעות בחברת אמהותיהן ואחיהן, נרגשות, לופתות את פנקם הריקודים בידיהו ומחכות למחזרים. אורי נזכר בתיאור נשף הריסודים הבוגר הראשוו של נטשה. גיבורת "מלחמה ושלום" של טולסטוי. הרי היה צריר בבית נערה שהגיעה לפרקה.

אצל הנערות ממחנות הפליטים של עוה אין והעבירה את תשומת לבה לירידיה הצעירים. נשפי ריקודים, אך גם אמהותיהן מצאו דרך ערמומית להכריז על יופי בנותיהן. הכל נעשה דרך אגב, כאילו בין האב והבת. אילמלא היו היחסים פתוחים בבית, במקרה. במקרה יושבים הגברים מול הים, ובמקרה הפרשה הזו היתה עוברת בנקל. הצרה היתה שהיא יורדות האם והבת אל התוף כדי שהנערה תעבור שם - התרחשה בעיצומה של שתיקה קודרת שנפלה בין אורי את בטקס הטבילה" שלה. כל שמתרחש אחרייכן איננו 🏻 לבין בתו. לו גדמה היה שאיבר את הקשר עם בתו, נוגע יותר לנערה. הגברים שבחנו אותה על החוף הבתשים שהסכו על גבעת החול נעצו כה מבטים פונים אל האב ונכנסיס עמו למשא ומתן על גובה אני בכלל לא מעניינת אותו הוא סתם מתנכל לי". המוהר שהוא דורש בעבור בתן.

חורה ויצאה. כך טבלה חמש פעמים כשהיא משוטטת

וגם חמוקיה של נערה זו היו יפים ובשלים.

של המתבוננים.

הפליטים. איפה הצניעות?

לאורך החוף בנאלביה הרטובה הרבוקה לעורה. היא כבר מכריזה על נשיותה ומבקשת תשומת-לכם

תתולה (23 באונוסט עד 22 בספטמבר)

מאוויים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר).

מדבדור יפנה מקומו לאומטימיות.

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

קשת (22 בנובמבר עד 21 ברצמבר)

י חזדמנויות דבות לבילוי.

תשמח אתכם בשעות הערב. תודקקו לזמן כדי

לשכנע קרובי משפחה להסכים לדעתכם. יהיו

שחייתם אמורים להשלים כבר מומן. בעיה שחת־

מודדתם איונה זמן רב תבוא בקרוב על מתרונה.

בקורב תתוברו על עלבון או מגיעה שוגרמו לכם:

(נים (19 בתברואר עד 20 במארס)

עלרו (ון במארס עד פו באפריל) ביחקים עם חבר עלול לחיווצר מצב רגיש. דאגו הראש שלכם לא בעבודה עכשיו, אבל הפעילויות שתחוף לכם את תמרטיות חדרושת כדי להשלים של שעות המנאי יטבו לכם טיפוק דב. האהבה עבודות במשרד. שיווות בעניין עסקים מרטיים ישאו פרי. מול בלתי-צפוי יציל אתכם ממת שנר-אה כמצב חסר תקווה.

שור (20 באפריל עד 20 במאי) בתחום תעסקים, היוחרו שלא למנוע באנשים חשבוע יש לכם נטיה להפרוה, וכדאי לרסן אותה שנאים איתכם במגע. בתחום החברתי, לעומת עכשיו סוף-סוף יש לכם חשק להשלים עבודוח ואת העוונים ממש משושנים, וזה זמן מצויין לבילחים. חבר עלול לגרום אכזבח, אך תתגברו על

השנוע אום מוטיבים להסתדר עם הממונים עליי הדחף היצירתי שלכם תוק עתה מאוד, והתחום אר לא עם עמיחים לעבודה, וה זמן עוב הזה ינרום לכם סיפוק. אתם (יקיריכם משדרים מהקדמות אחרי מחשבה רבה. תניעו לרעיון טאלית קשרו אל תניחו לבעיות כסמיות להפרוע

לובלו (וצבחנו עד 22 ביולי) שיפוע שלכם אונו במיטבו בימים אלח בכל הגוי לעסקים. הימועו מצעדים המכוסקים על השבוע לדאי להתרכן בעיקר בפעולויות בחחום

אריה (23 ביולי עד 22 באונוטט) אל תניחו למישהו לסלקל את מצביחרות הטוב ביחסים עם חברים חדגש הוא על הדריות. בעסי שיש לכם עכשיו. יש לכם חברים טובים באמת, קים חשימוט שלכם טוב, ומוגטחת לכם החקדי אל מוניחו אותם. בימים אלה אתם מצטיינים במי מות אם רק התמידו. בעיות בתחום הביהי אמורות רן כב ובכוח משיכת, וכדאי להשתתף בתרכה - להסתדר עתה. יתכן שבזמוכם הפנוי תעבדו על

(זאומים (11 במאי עד 20 ביוני) חשלום משימות, לארנן ראיונות ופגישות ולתשיג בימום אלה על אותו גל. צפויוה לכם עבודה מני

למסרמנט. אך הקשרים מצעדים המבוססים על השבוע כראי להתרכז בעיקר בעיקרים למויף את הקשרים עם האחונב על יכם מצני חביתי אינכם ממהרום להתחונב למויקע מסויך היים וכדא לשים דגש על הברותא, מישהו נשיא ים, אך לאחר שההיים על מהרום על מרוב לבע על הברותא מישהו נשיא ים, אך לאחר שההיים על מרוב לבע על הברותא שובה יות לא היו במקום;

ואז קרה משהו שכמעט פוצץ את מערכת היחסים ורינה הסתוכנה בבית כתחושה ש-אבא לא מכין אותי.

זה היה כימים כהם זרחה רינה כאורה של אהבה על חוף עזה נזכר פתאום אורי שגם בביתו צומחת חדשה. היא דלקה כמו מנורה, ואורי גוכח להפתעתו שבתו יפה להפליא. הרבה יותר משחשב לאפשרי. הברנש שבו היה מרובר לא עשה עליו רושם מיוחר. אחר מאלה שתמיד מסתוכבים כבית. גליה כבר אמרה מומו שאסור להם להתקשר אל בני ובנות הזוג של הילרים: אני לומרת לאהוב אותם, מתחילה להתרגל אליהם – והום – הכן או הכת שלי עוזכים אותם והם נעלמים ואינם חוזרים, אולי לכן הקפירה גליה לשמור על ריחוק מהמתור התורן של בתה

על שהתרחש אחרייכן למר מפרץ זעם מדהים ונדיר של בתו. התכרר לו שהוא נעל את רינה בדירה. כאשר צילצל המחזר באינטרקום והיא שלחה לו את המעלית כדי שיעלה לקומה ה־12, לא יכלה לפתוח . את הדלת, לא היה לה המפתח שלה. היא איכרה אותו או – כפי שטענה אחרייכן בעת התחקיר משפחתי שנערך: "ניר סחב לי את המפתח".

את המחזה ההוא לא הצליח אורי לשכוח, ואת תמונת הרלת הנעולה ושני הצעירים האוהכים הגיצבים משני עכריה נשא עמו לושף עוה, ונזכר בה כשהתבונן בצעירות העורכות על החוף את הבגת הבכורה" שלהן בפני הגברים, לפני שאבא יפתח להן את הרלת והכעל ינעל אותה עליהן מחרש.- הורוסקופ

תחזית לשבוע שבין 2 ל־8 בינואר

(22 ברצמבר עד 19 בינואר) אתם וכנסים לחקופת של חשראת צירתיא, ובו: שר החבטאות, חצטרכו לחשנים על החוצאות הכספיות, אך לעומה־זאת חיי החברה יחיו מסמ קים מאוד. אתם נוטים לדאוג יותר מדג עלפוף תנלו שתפחדים אינם מוצדקים.

(20) בינואר עד 18 במברואר) הצטרכו לחשקים יותר עבודה מחקר בנושא פינני מי, התפתחויות חיוביות ומבטוחות עשויות לבוא בתחום העסקי, קרובי משמחה ידרשו התחשבות יובות חשביע וחוו לכם יעיוות מצונחים בעניי נים תקשורים לקלינית

אחרייכן פנו שתיהן ונעלמו מהחוף לקול אנקות הצער של גכרים צעירים. אבל מה לעשות שבצפון תל-אביכ המינהגים אינם זהים לאלה שכחוף עזהו אם כי אורי למחרת חזרה התמונה ונשנתה. הפעם היתה זו מוכן להישבע שגם בחוף הים של תל־אביב אליו נערה אחרת שנגררה על־ידי קשישה אחרת, אכל גם הגאלביה הזו היתה לכנה והמים הפכו אותה לשקופה, מוזר. ממתי נשים קשישות גוררות נערות למים בגדיהים הצר והרק שכמעט אינו מסתיר את גופה כדי לערוך הצנה? לאורי כבר לא היה ספק שאכן זו המבשיל. באמה התכוננה הנערה במבט מחפש ריב, הצגה המכוונת לעיניהם הדעכות של הגכרים ממתנה - כאילו רק ציפתה לכך שגליה תעו לומר מלה על אתריכן הבין כי חזה בטקס שכעצם לא נועד אל החוף. אורי נזכר כאנחה שגם הכושה הזו חלפה... לעיניו. התברר לו כי כאשר מגיעות הגערות החיות במחנה הפליטים לפרקן, עורכות אמהותיהן מעין "טקס

יורדות גערות העיר בבגדיים זעירים, מתרחשים מחזות דומים. גליה סיפרה לו על הפעם הראשונה שראתה את רינה ניצבת מול הראי, בוחנת את בגר־הים הנועז. לכסוף היא עצמה התכיישה לררת עמו

רינה כבר כת 15, בת גילן של הנערות הללו. גם

רינה נהפכה לאשה צעירה. אורי לא יכול

להכחיש את התתושה הרויערכית שעלתה בו, של אב וגכר כלפי נערה צעירה שהיא גם כתו וגם אשה פורחת. הקנאה הרקה שהיתה ננעצת כתזהן כשגילה שלרינה יש ככר ירירים חרשים, תחילה עריין מבויישים, שורקים לה מלמטה, אחרייכן צופרים מהמכונית, ולבסוף עולים הביתה, יושבים שם כאילו להוריע בדרך כלשהי לעולם הסקרן והרעב שיש לך אינם מבינים מדוע נקלעו למצב המביך הוה שבו סוקרים אותם בחשרנות של הורים."

אורי הרגיש שרינה מתחילה להישמט מאחיותו האבהית, למרות הפינוקים שהיא עדיין מפנקת אותו. היא עברה את שלב ההתמוררות איתו, כגבר ולא כאב,

הוא עמד לכוא. רינה היתה נרגשת. כימים אלה היא מבלה מול המראה יותר מאשר מול הטלוויזיה, וזה כבר סימן חמור. נעלמת במקלחת לשעות ארוכות ויוצאת משם מצוחצחת ומכהיקה, ממתינה לכואו של הצעיר, קורחת מהתרגשות. כני הכית יצאו. כמנהגם, כל מי שיוצא מן הבית נועל את הרלת. גם אורי עשה זאת לפני שיצא.

43 8122210

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1952. הגוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריו

השבוע לפני 35 שנה

נמל ת"א שובת מאונס

אותה שעה מחכות אניות רבות

לתור הפריקה והטעינה בנמל

הדרום. מצב זה מגדיל את

ההוצאת לכנזין וצמיגים, חדרו־

שים להכאת הסחורות לת"א

המשלמת לכל אניה, שאין

לרכריהם היחה נסיעתם מלווה הרפתקאות. שכן מספר

לשרים כדרך החדשה לבית

לחם חין מוצפים מי נשמים

שורמו מן ההרים. תהחבורה הי-

תה קשה ואף יקרה למדי, כי

הנהגים הסכימו בקושי לנטוע

לכית להם. מסיבת זו לא הגיעו

לחג ולחסילה בכית לחם נוצי

רים רכים מן הכשרים הערביים

אשר שוכנו באתלים בין ההי.

בביקורת שנערכה אצל

נשף חבוכה

של לשכת חלקיי

הערב א טבת (בומב)

בשעה פ בשולם שורהי,

כן סיפרו כי פליטים רבים,

מאות פועלי נמל מוכטלים | מאו התחלת הסערה והגשמים. בנמלים ת"א ויפו זה שבועיים | אף שהים שקט ככר 4 ימים,

הכנסה 40-72 קיבוצים

בשנת התקציב הנוכחית | תיפה, אם כי רוב סחורותיהם נגבול מט הכנסה מארבעים קי־ מיוערות לתושבי ת"א ואוור בוצים בערך. יתכן כי כשנת התקציב הכאה תקיף הגביה מספר הרכה יותר גדול של קי־ כוצים ואולי את כל הקיבוצים ומעלה את התוספת השהייה", החייבים במס - הוריע אמש יו"ר ועדת הכטפים מר י. גודי, מפרקים ממנה במוער. בתשובה לקוכלנה של נציג הציונים הכלליים אריאב, שאין מפעילים את חוק מט הכנסה לגבי קיבוצים. מר גורי הוסיף: נה מלאכה פשוטה כל כך. חרי פונות והרוחות העוים, נודע אנקים ודינארים שניסו להבריי בר כרוך בחישובים שונים. חבוקרימפי כמה מהשכים מה | תם לישראל. כן הובאו פירות, | להעביר את המוון. שמענו גם ביאורים מנציג מס איזור הערבי, אשר חצו את הקי הכנסה כוערת הכספים כשעת ווים לחוג את חג המולד בבית הדיונים והוא אמר לנו שישנה | לחם,

התקרמות כנכיה זו". פרופ' בובר מקבל את הגרמני

לסכל את פוס נתה שהוענק לו דים, ראו מתנוללים בסימטאות בהסבירו את החלמתו אומר ההגינו נגון השלטון המקומי פרופי בובר, שהוא רוצה בוה | בתכיעה לספק להם לחם ושיי לחוק את הלוחמים בער הומאר כון: ניות בקרכ העם הגרמני. את כספי הפרס הקדיש לקירום עבורות כישראל המשרחות את עניין ההומאניות

> Did A Line בעברית ובצרמתית לפנית : לי, דוידסקר תלאביבו אמוזה ביה ב.

נחלח בנימין פול חיא האחים ורעיוחיהם מחבקשים 25 YVR לביא, בשלה חקבו עוב

ברכח נאמנה כנשואי בנו בכורו אוריא? שם בחיב חניתה אנות חנחלות העתונים היומיום בישראי

תור החור לנפט הגיע גם לתיא השטפון פגע בחברון ובשכם

על נוקים המורים, כעיקר | השבים במעבר מנדלבאום | ירקות, בשר ועופות וכן גרכי הזה של הגבייה כקיבוצים איני באוור חברון ושכם, עקב השם | נמצאו לירות שטרלינגים, פרי | ניילון וסיגריות אנגליות. בעוד שהמטבע הוחרם, התירן

על ראשי מפ"ם הר"ר סנה, י.

ריפתין ומ- אורן ועל הקו

חקומאינפורמי של הרוב

במפ"ם יצא לטאון ארגון חס-

מינריסטים של חקיבוץ המאוי

הבטאון של הלאחדות חעי

בורת" מציין, כי הד"ר מנה איי.

נו מביא בחשכון כמערכת היח-

הציוני ואת נורם העליה חיהו-

דית. -זהו גלגול חוזר של תפי-

סת הליקווידטורים הגושנה,

שמפני שאין לה אינטרס ומסי

רספקטיבת ציונית, היא מחכה

לראות את הישועה רק במאכק

בקשר להודעת רופתין

בקנטת .לא נציותי מציין כט-

אנו לאחרות העבורה בי

כרות זו היתה דבר לא בעתו.

הוציאה לבדלין היתה

את המורה ונאומן של אור

בכינום האינטרנציונל חגריש

את הסאם. נאום כזה אי אפשר

לנאום כשם מפים, ככל הנאום,

האיור לא נוכר המונה ציונות

לכן חסר לחלומין הטרמין קוד בוץ בלויות. אורן חתנתנ באי

בלתי מתנשבת ונחסות והביאה

רק נוסים

האנטי־אימפריאליסטיי.

חצרות של העיר העתיקה ואף סים כמורת התיכון את הנורם

מחריף המאכק הפנימי

מבירה בהזרמנור: TTHIT

לל מגרש של 500 מיק לחנות מורי רמת יצחק. בשנות פ-ב אואויצ

הצרב בשצה ז יתקיים כנס בוגרי שבח"

כאולם בית הספר ברה; החרום והמסנר. כל תבוגרים מומנים.

וכריות שיכרן, לכודה וכל יחר הצינים המצופים לאני רים לפי נקודה ותק ואחרות, נתקלים כנו הבנות בלא

אקרו האריך וון לא ווכרו שום שנותן והק חבויות אחרות האחרות הטול על מובריום לשי

ז. מנדלברוט הואשם ברצח

ל ה 4196 עבור החיום

ון 36 ממשפחה ירועה בעל השכלה דתית ומודרגית, נבות, פחברה פובה, בפל

נסק ודירה, מעונין להכיר מסרת נשואין בחורת יפה

משטרת חיפה מתחה הבוקר חיק פלילי נגד זלמן פנרלב-רוט מכפר אתא, שהסגיר את עצמו אתמול לידי המשטרה. בכתב האשמה 2 סעיפים המא־ שימים את מנרלברוט כרצח ונסיון לרצח.

זלמן מנדלברום ידוע לר־ כים מתושבי הארץ מימי שרו־ תו בפלוגות וינגייט וכמלחמת השתרור ומחופעותיו כשחקו כדורגל בקבוצת .הפועל". נמודיקומה ורחב גרם, כעל שערות סומרות ועיניים מברי-קות, בעל נימומים ומסביר פנים. מכיריו הופתעו ביותר מהיריעה, כי ביצע מעשה רצח

על רקע רומנטי, מאחר שידעו כי הוא כיישן כענייני נשים וחי חיי משפחה שלווים. לעבו-רה היה כא כשאקרה פעון בכי-סו, שריד מהשנים שנשא נשק בפלוגות וינגייט. כימי מלחמת

השחרור שירת כרג סמל במח" נה שבויים של חיל האויר, וב-תפקירו זה שמר פעם על שא־

פיק חזון, מכפר עוספיה, שכוי,

שרצה ברם קר את גיסתו, אשת הכוון הנוצרי מתכפר הררוזי.

בהתקפות אישיות קשות | לו אין חשבון כלשהו בין העם חיהודי והעם הגרמניד.

של ב חדרים 7 7 1

למאמר ער אשר שר המעד יכי צא לנכון לשחררן. בדין ישבו השופטים העל־ יונים י. אולשן, זילכרג וווחר.

בדחה ערעור

האחים מזרחי

את ערעורם של האחים יעקב

ויצחק מורחי, אשר נדונו בעורן

רצח מתווך הרירות חיים הנדי

לר, הראשון למווח והשניי

גיה"ד העליון דחה הבוקר

מי בתלן את העם הנובע שקרו מור ב מוב בו (במותיונו רק רוטקוביק אלעני 28, חל אביב

הפתררות העוברים הלאומית בארדישראל הועד הפועל

הודעה לחברים הוחיקים הואיל וחלבה חבתים המונים לועדות חור

ביםי מלחמת השחרור ניסיבות הזמן התומי מההמתורות ביםי מלחמת השחרור ומסיבות הזמן התומי לורישים או מות שעל כל החברים למנות החל מהיו ליניאר עד היוב למרץ בצפו למובירויות ה. ע. ל. בכל מים: המוינה בדי להחויר את חברותם החקם בה. ע. ל.

(רק פנויה) בניל 25–27 מי משפחה פוכה, משכילה, בי מבה בינוני, עם קצת בפן, לסידור הדירה רצני מקידה ש מורה עם הורים מיוצאי מלניה או ליטא. מוריות מר בשחת למנית אישית עם תיאור ביאוגרפי מלא : ת־א.

אלפי סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים, חוסכים שעות יקרות בקריאה מהירה, יעילה ושוטפת. בוגרי המכללה לקריאה מהירה משפרים את יכולתם ללא הכר וזוכים ביתרון משמעותי.

להתמורך לפני הבחינות המכריעות, מחיי

מול"ה – המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמירים * פיקוח אקרמי

מאת אייל בר

א מלשתי להניע לתוצאות אדירות 🖛 מאלר, מספרת רונית דורי, סטורני סית ירושלמית כת 23, בוגרת אחר הקור פים של המכללה לקריאה מהירה.

נכח, קראתי את הפרסומים בעתונים, פכלתי גם המלצות מחברים־סטורנטים. יועתי שמדובר כשיטה מוצלחת ויעילה שצורה "לתולל נפלאות"... – אבל... לא האשתי כי בתוך תשעה מפגשים, של שע־ תים כל אתר, אכפיל ואשלש את מהירות

רונית איננה היחירה. אלפי סטורנטים משרשים לקורסי הקריאה המהירה. כמויות תופר הארירות, עימן נאלצים הסטורנטים

ורסים מיוחדים למנהלים מתקיי ם במלון "ימית". אנשי־עסקים אלים ועובדים בכירים לומדים וון אירמן חסכון בומן ובכסף שעון מפנשים בלבד. כדאי. .03-900153 ,03-909870 (0

מי ספריות

N'71-,148 71

בות פיתרון. מחייכות קריאה מהירה. • קוראים מהר

ו... מצליחים! קורסים לקריאה מהירה מתרגלים את העיניים ליהרוא בהספק המתקד 🚅 🚜 את רב לזה של המוח", מסביר יצחק סיטי, מנכ"ל מבון מיל״ה. .איטיות העיניים, יח" סית למהירותו של המוח, היא־היא זו שגורי מת להתעייפות, לחוסר הריכוז ולגדידת המחשבות חוך כדי קריאה. הקורא האיטי מגלה שבעצם... לא הצליח לקלום רבר...

הוא .מכלה" שעות ארוכות בקריאה חוזרת – כל שורה הופכת ל'סיוט" הקוראים המהירים מצליחים להתרכז בתומר בעירנות ולקלום אותו כיעילות מר הימה. נתסכים מהם הלחץ ותוסר הכטחון המאפיינים כל הכנה לבחינה חשובה ומכר עת. כעצרת הקריאה המהירה הם קוראים ומבינים במהירות כפולה. לפחות כפולה.

יש להם לפתע זמן. הם מספיקים גם לחזור ולהתכונן פעם נוספת. אין מפק: הצלחתם הגרולה של הקור סים לקריאה מחירה חיא בהצלחתם של 46,000 בוגרי המכללת בישראל: סטורני טים, מנהלים, עצנואיים ועובדים בכירים.

תשעה מפנשים של שעתיים. כראי.

רלעדי

ספריות

בחיפת: בבית ארדשטיין, יגל. פרץ 20, תור בקרות־הוִים (מזרחית): בכית החסתדרות, שרת 75 בהרצליה: בביח"ס התיכון, הרב קוק 30 במריסבא: בתטחיב עיש אלון, כלר 6 בראוצות: בבית התמשת נולדבר 3 (עי חרבות) בפתח תקורו: סבינר שיון, קופלן 42 ברושלים: בטנסים ריאלית, רת סמילצוסקי נית: בית ליגת נשים, מסדונלד 5 ברמודיגן: בבית הוערבות, קריניצי 6 בפורים: בנית ויוו טוני לייבי 100 ברורישבע: מכללת מולדו, רמבים 30 בחולון: בית יו לבנים, שר קוגל 11 בקרער:אונו: מרכז קהילתי, צח"ל 104 באתקלון: מתג"ס תולוברג, רור גרולם 15 תישמה מוסו

כתל-אביכ: בית ציוני אמריקת, אבר גבירול 26 בתל-אביב: בסטינר הקובוצים, דרך חיכה 149 כירושלים: מכללת מילית, אגרופט 30

במכון מיל"ה דואנים להציב לקורסים אלה את מיטג המורים.

מריאה מהירה באה למקום עבודתד!

הרשימה עוד ארוכה. לומדים, נהנים ומתייעלים:

עובדי .הסנחד, בכירי בנק .דיסקונט", מנחלים ב.טלרד" וב.תדיראן", רופאים

כבתי חולים, קציני משטרה, מנקדים בחיל הים... כולם כבר עברו את הקורט

"קריאה מהירה" במתנייסים, מוסדות וקיבוצים.

מנהלי ומרכזי נוחלקות החזרכה מספרים על מאבק על מקום בקורס". התוצ

גם אתה יכול לחזמין אליך את הקורס לקריאה מהירה! שרה מרכות את כל הפניות

במשפרי טלפון: 212509-50, 078909-50, 521009-60. בערב: 828419-60.

הקורסים לקריאה מהירה ייפתחו במקומות הבאים :

ביום א' 4,1 וכיום ד' 7.1 כשעה 6 בערכ

ביום ב' 5.1 וביום ה' 8.1 בשעה 7 בערב ביום א' 4.1 וביום ד' 7.1 בשעה 5 בערב

ביום אי 4.1 וכיום ד' 7.1 בשעה 7 בערכ

ביום בי 1.5 וביום ה' 8.1 כשעה 5 בערב

ביום ב' 5.1 וביום ור 8.1 כשעה 7 בערב

מיו א' 1.4 וכיום ד' 7.1 בשעה 7 בערב

יום אי 4.1 וביום ד' 7.1 בשעת 7 בערב

בערב אי 4.1 וביום די 7.1 בשעת 5 בערב

ביום א' 4.1 וביום ד' 1.ל בשעה 7 בערב.

ניום א' 4.1 וביום ד' 7.1 בשעה 5 בערב

ום אי 4.1 וביום ד' 7.1 בשעת 5 בערב

אות מדברות בעד עצמן. במקומות רבים מתכננים ומזמינים קורסים נוספים

כיום בי 5.1 וביום הי 3.1 בשעה 7 בערב -ביום ב' 5.1 וביום ה' 8.1 בשנה 7 בערב עפולתו מועצת הפעלים יחושע הרשטה מוקדמת הדרה: המכללה האזורית שכונת רמב"ם בעם א' 4.1 ובעם די 7.1 בשעת 5 בערב ביום ג'י 5.1 וביום ח' 8.1 בשעת 5 בערב ביום א' 4.1 וביום ד' 7.1 בשעת 7 בערב אית שמונה: פתנים עש אירלשטוון, רח מרצל ערד: מתכים ערד, אליעור בן יאיר 2 הרשמה מוקדמת כל יום ביום כ' 5.1 וביום ה' 4.1 בשעה ? בערב שדוד: כנרכז קהילתי תקוותנו, בית רונוויו

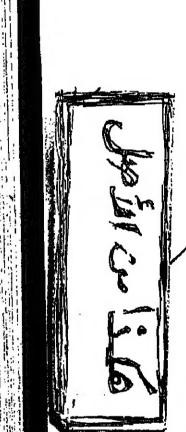
לחרשמה ולקבלת ציוד לימודי, הקדם ונוא 10 דקות למני מתיחת הפורט. שכר הלימוד למשתתף 150 שקלים חדשים. פרשים וושמים בטל: 181619 ב-1, 120919 ב-0.

eterri perte l'exiliente de recent de l'exilient de l'exil TENNE

קטלוג צבעוני חינם לכי ספריות אינטרסיסטם נ"א, רח' בן־יחודה 148, מיקוד ב6340

עם חלונות זכוכית לשמירה מפני אבק

מקררים בש מכונות כביסה בם תנורי בישול בם אלקטרוניקה בידורית בם רהיטים ושטיחים בב כלי בית

בל אלה ניתן בועכשיו לרכוש באשראי עד בתשלומים פרטים בבתי הכל בו

שם כלי נויטהם ביווד והנעלה שם נותנות שם ספורט

מדור אנגלית. הנהלח חשבונות אנגלית_מדוברת שוטפת השבוע נפתחים קורטים סוג 1+2;3 מסרול אישי רכל דומנד רת מכנונים האמריקאים מאפשרים לכל לומר לומוד במסלול איש המותגם להמוט על ידי הנועת הלומר לאחד מ־12 רמות הלימור, ובר המבטיח אחיזות בכיתה והתקדמות מחירה. הלימודים נעשים בקבוצות קטות של 18 עד 18 לומודים. בקבוצה, רבר ה קורסי ערב מזורזים פעמיים בשבוע במשך 5 חורשים. • קורטי בוקר וערב אינטנסיביים 3 פעמים בשבוע במשך ז שבוש: בולל לימוד הנה יח ממוחשבת: השיטה המשולבת מקצרת את תקופת הלימודים מטתבר כי מעל 194 מכל לוסדי ואנולים בארץ לומדים באחד מ־20 הסונים של הסכונים האמרקאים. אנשי התבחת הנדולות לומדים במכנים האמריקאים לשפות. שגלחים את עובדיתם ומונהליהם ללמוד אנגלית במכוגים משרים אחד ל, משר בחיל, משרים היבות שירות המדינה, כל משרדי הממשלה, תבנקים המולים, קאופרטיב אגד, חברת בישאו ועשרות מיפדות ומפעלים אחרים. - פעמים ברציפות ביה"ס הנבחר יכבוי מכון ישהי ימינות 18:28124 למס־18 ת"א מיקור ו18:28 אנקשכם לשלוח אלי חינם מדריך ללימוד הנהרדש שם נתונה אנגלית לתלמיד ושרדינו פתוחים כל יום בין השעות 19.30-9.00 רצוף קורסים ל־A.B.C | 2002 איני | 200 מוניה מכוו ישראלי למינהל תומלילנות קלדנות למד בגרות בקלות תיכוות מחשבים תכנות מחשבים \$1.000 כתמלילנית או כקלדנית לקראת התואר תכניתן סוג 1 לימוד ערב או משולב, לפי בחירה. מזור מתעתה ודוצים האליזמושית וכן מתעתה בי העדות חתילים קלוןמתעתה האינות המידור בי המידור מו המידור בי הודיור מתעתה האינות המידור בי המידור בי הודיור בי ה י שכ"ל זול ב:40%-90% מבתי ספר אחרים: למשל. הנתשם ל"2 מקצועות נכתב משלם: 180 ש"ח למקצוע. הורשם לכל המקצועות בכתב משלם-107 ש"ח למקצוע הנרשם ל"2 קורסי ערב. מקבל 2 קורסים נוספים בנתב חינם! 25% הנחה לחיילים

תלאכיב כן יהורה 22 בנין אלעל טל 202240 פתחיתקוה איכילוב בו על 2005

המכונים ה

נפתחים קורטי בוקר וערב

+ קורסים רגילים למתוסרי ידע

קורסים כחורדים למנהלי חשבונות

דרישה ליועצי מס בארץ

לקראת תעודת הסמכה מטעם וציבאת מס הכנסה

מאי זהן הליינץ מכואו לרואה חשבון על סות למלא אחרי. ו

יועצי המס זוכים למעמד ולשכר מכובד נדימה לרואי הרשנון וזכים יעצי במס למעמד מועדף והנוסחם בץ הנסתות בסשק

תיום 24 שעות ביתמת חייב כרגע זה לטלפון 1997:2-20. 1839:30-30-299:40 או 1937: 180. 1865:39-40. 10 כללית ושכתות מסור את שמד כתוכתר ותסכר הטלפון ותקבל לכיתך. מדריך ליועצי מס חיום

DM

יעוץ מט י

בתים הרצליה · רוטשילד 18 סוקוליב 18 פינח גלפור 9 כן ינוריון פינח גלפור 20 18478

מיול. מכון ישראלי למינהל

כעצמאים אחיקם מעריפים זענה בשכידים קימה ונו אנשו או או או מסוקה הקידו מטרת הקורס להכשיל הון תקופה קצרה יועני מס לקראת במער בטמנה משלמיות להקוות להם ידע ווסין מספיקים בכרי שיגלו להתחיל בענותם מיד עם תום הקצם
אי גוור ושלח
לכ המכון הישראלי למערת ד 1814 מיא 1818 למם 50 פ.

מכוו ישראלי למינהל

רחובות הרצל 163 טל 463637

האקפט האבוקם חיום

ינושלים בארשבע ראשל־צ ינופג החלץ 88 חנשילדפן מולבית של מולק שכיט פסג חים מולבית של 21933 טל 22993

עיצוב פנים

קורס לעיצוב פנים

משרה פתוח בין השעות 18.20 ב00.00 רצוף. תלאביב בן יחודה 22 בניין אלעל חזר 607 מל 205828,2052 מכון להכשרה מקצועית

כולל תיכנון ועיצוב ריהוט

נפתחים קורסי בוקר וערב בת"א

הנך מוזמן/ת לשיחת יעוץ ומבחן התאמה ללא כל

7-45